

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Synodus Nicæna II. Generalis. Sub Hadriano papa I. anno DCCLXXXVII.

Parisiis, 1644

Monumenta Synodi apud Nicaeam secundo celebratae. Prima Actio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15473

ANNO CHRISTI 787.

σία ενιαυτὴν ἐνα ἐν ἡουχία, καὶ μὲν
νϞ οὐ πατριάρχης τῆς ἀληθείας
λόγον πᾶσιν ἐκήρυξε. καὶ δὴ τῆ ἐνι-
αυτῆ ἡμερῶν, αὐτὸς παρῆτασεν
τὸν ἑσπερῶν βασιλεῖς τῆς ἡμετέρας σω-
δοῦ ἐν τῇ Νικαίᾳ μητροπόλει καὶ ἡ
πρόσθετος εἰς τὰς κατώτατας, τῆς ἐπι-
σκοπῶν δὴδεν σωαθροιστῶν. ὡσαύ-
τως καὶ ὁ πατριάρχης μετὰ τῆς τοπο-
τητῆς τῆς ἀνατολῆς καὶ τῆς δύσεως
παρεχόμενος ἐν τῇ αὐτῇ πόλει καὶ γέ-
γονεν ἡ συνόδος διδοκίμα θεοῦ κατὰ τὰς
ἐπιφερομένης ἡμετέρας.

fia anno vno quieta, tantum-
modo patriarcha verbum veri-
tatis omnibus prædicante. Et
mox anno tranfacto, denuo præ-
cipiebant piissimi imperatores,
vt fieret Synodus in Nicæno-
rum metropoli: & præceptum
deueniebat in finem, * episco-
pis quasi congregatis in vnum.
similiter & patriarcha cum vi-
cariis orientis & occidentis ad
eamdem peruenit urbem: &
facta est Synodus beneplacito
Dei secundum actiones quæ
proferuntur.

* episcopis
f. cong.

Ἐπίμνημα τῆς ἐν Νικαίᾳ σω-
δοῦ τῆς δ' αὐτῆς.

Monumenta Synodi apud Ni-
cæam secundo celebratæ.

Πρώτη ἡμέρα.

PRIMA ACTIO.

ΕΝ ὀνόματι τοῦ κυρίου ἡμετέρου
Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ θεοῦ ἡ-
μῶν βασιλέως τῆς ἡμετέρας ἐπι-
τοχίας ἡμετέρας δεσποτῆς Κωνσταντίνου
καὶ Εἰρήνης τῆς αὐτῆς μητρὸς, ἑποῦς ὀγ-
δοῦ τῆς αὐτῆς ἡμετέρας, κατὰ ὀκτώ
καλανδῶν Ὀκτωβρίων, ἰνδικτῶν
ἐν δεκάτῃ.

IN nomine Domini & domi-
natoris Iesu Christi veri Dei
nostri, imperio piissimorum &
amicorum Christi dominorum
nostrorum Constantini & Ire-
nes matris eius, octauo anno
consulatus eorum, octauo Ka-
lendas Octobrias, indictione
XI.

Συνελθούσης τῆς ἀγίας καὶ οἰκου-
μικῆς συνόδου, τῆς κατὰ θεὸν καὶ
ἡμετέρας δεσποτῆς αὐτῶν θεοκωφ-
των βασιλέων σωαθροιστῶν ἐν τῇ
Νικαίᾳ λαμπερῆ μητροπόλει τῆς Βι-
θυνῶν ἐπαρχίας· τουτέστι, Πέτρου ἡ-
λαβεστάτου πατρὸς πρεσβυτέρου τῆς
πρωτῆς Ῥώμης ἀγιωτάτης ἐκκλησίας τῆς
ἀγίου ἀποστόλου Πέτρου, καὶ Γεωργίου τῆς
ἡμετέρας πρεσβυτέρου, μοναχοῦ καὶ
ἡγουμένου τῆς κατὰ πρῶτον Ῥώμης ἀγιω-
μονῆς τῆς ἀγίου Σάββα, ἐπελεόντων
τόπων τῆς ἀποστολικῆς καθέδρας τῆς ὁσιω-
τάτου καὶ ἀγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου τῆς

Conueniente sancta & vni-
uersali Synodo, quæ per diui-
nam gratiam & piam sanctio-
nem eorundem Deo confirma-
torum imperatorum congrega-
ta est in Nicensium clara me-
tropoli Bithyniensium prouin-
ciæ: id est, Petro reuerendissi-
mo archiepiscytero sanctissimi-
mæ Romanæ ecclesiæ scilicet
apostoli Petri, & Petro reue-
rendissimo presbytero, mo-
nacho & abbate venerabilis
monasterii sancti Sabbæ Ro-
mæ siti, retinentibus locum
apostolicæ sedis almi & san-
ctissimi archiepiscopi senioris

Romæ Hadriani: Tarasio al-
mo & sanctissimo archiepiscopo
magni nominis Constantinopo-
leos nouæ Romæ, Ioanne ac
Thoma reuerendissimis presby-
teris, monachis & vicariis apo-
stolicarum sedium orientalis
diœceseos, * Agapito episcopo
Cæsareæ Cappadociæ, Ioanne
episcopo Ephesi, Constantino
episcopo Constantiæ Cyprio-
rum insulæ, Nicolao episcopo
Cyzici, Euthymio episcopo
Sardis, Petro episcopo Nico-
mediæ, Stauracio episcopo Cal-
chedonis, Elia episcopo Cre-
tæ, Epiphanio diacono ecclesie
Catanensis, & locum obtinen-
te Thomæ archiepiscopi Sardi-
niæ; Ioanne monacho & locum
obtinente Nicephori episcopi
Dyrrachii, * Damete episcopo
Amasiæ, Nicolao monacho &
abbate monasterii quod cog-
nominatur Apri, & vicario me-
tropoleos Tyanensium; Con-
stantino episcopo Gangrensi-
um, Niceta episcopo Claudio-
poleos, Theophylacto diacono
& vicario Stauropolitano-
metropoleos, Eustathio epi-
scopo Laodiceæ, Michaele epi-
scopo Synadensi, Constantino
episcopo Pergæ, Anastasio epi-
scopo Nicopoleos veteris Epiri,
Christophoro episcopo Phasi-
dii, Theodoro episcopo Seleu-
ciæ, Basilio episcopo Sylæi, Ni-
colao monacho & vicario me-
tropoleos Mociffi, Manuel epi-
scopo Hadrianopoleos Thra-
ciæ, Constantino episcopo Re-
gii, Cyrillo monacho & locum
retinente Nicetæ episcopi Got-
thiæ, Theodoro episcopo Ca-
κὶ ᾧ τὸν ἐπέχοντος Νικηταῖ ἐπισκόπου Γολθίας, Θεοδώρου ἐπισκόπου Κα-
ταινης,

πρεσβυτέρου Ρώμης Ἀδριανοῦ· Τα-
ρσίου τῆς ὁσιωτάτου καὶ ἀγιωτάτου
ἑρχιεπισκόπου τῆς μεγάλων ἡμῶν Κων-
σταντινουπόλεως νέας Ρώμης, Ἰωάν-
νου καὶ Θωμᾶ τῶν βλάβεταίων πρε-
σβυτέρων, μοναχῶν καὶ τοποτηρητῶν
τῶν ὑποσολικῶν θεσῶν τῆς αἰαπολι-
κῆς διοικήσεως, Ἀγαπίου ἐπισκόπου
Καισαρείας Καππαδοκίας, Ἰωάν-
νου ἐπισκόπου Εφέσου, Κωνσταντίνου
ἐπισκόπου Κωνσταντίας τῆς Κυπρίων
νήσου, Νικολάου ἐπισκόπου Κυζίκου,
Εὐθυμίου ἐπισκόπου Σαρδῆς, Πέτρου
ἐπισκόπου Νικομηδείας, Σταυρακίου
ἐπισκόπου Καλχηδόνος, Ἠλία ἐπι-
σκόπου Κρήτης, Ἐπιφανίου διακόνου τῆς
ἐκκλησίας Καταινης, καὶ ᾧ τὸν ἐπέ-
χοντος Θωμᾶ ἑρχιεπισκόπου Σαρδι-
νίας, Ἰωάννου μοναχοῦ καὶ ᾧ τὸν ἐ-
πέχοντος Νικηφόρου ἐπισκόπου Δυρ-
ραχίης, Δαμιᾶν ἐπισκόπου Ἀμασίας,
Νικολάου μοναχοῦ ἑρημιτοῦ μω-
νῆς ἑπιεργουμένης Ἀπερου, καὶ ᾧ τὸν
ἐπέχοντος τῆς μητροπόλεως Τυαίνων·
Κωνσταντίνου ἐπισκόπου Γαλζυρῶν, Νι-
κήτα ἐπισκόπου Κλαυδίουπόλεως,
Θεοφυλάκτου διακόνου καὶ τοποτηρη-
τῆς τῆς Σταυρουπολιτῆς μητροπόλεως,
Εὐσταθίου ἐπισκόπου Λαοδικείας, Μι-
χαὴλ ἐπισκόπου Σινάδων, Κωνσταν-
τίνου ἐπισκόπου Πέργης, Ἀναστασίου
ἐπισκόπου Νικοπόλεως τῆς πηλαγᾶς
Ἠπείρου, Χρυσόφορου ἐπισκόπου Φασι-
δίας, Θεοδώρου ἐπισκόπου Σελευκείας,
Βασιλείου ἐπισκόπου Συλαίης, Νικολάου
μοναχοῦ ἑποτηρητῆ τῆς μητροπόλεως
Μωκισσῶν, Μανουὴλ ἐπισκόπου Ἀδρια-
νουπόλεως Θρακίας, Κωνσταντίνου ἐπι-
σκόπου Ἐργίου, Κυελλοῦ μοναχοῦ

* Agapio

* Daniele

ANNO
CHRISTI
787.

τάνης, Ιωάννου Ἐπισκόπου Ταυρομε-
νείας, Γαυδιώσου Ἐπισκόπου Μεσση-
νίας, Θεοδώρου Ἐπισκόπου Παμόρμου,
Στεφάνου Ἐπισκόπου Βιβόνων, Κων-
σταντίνου Ἐπισκόπου Λεοντίνης, Θεοδώ-
ρου Ἐπισκόπου Ταυρεμυάν, Χρυσό-
φόρου Ἐπισκόπου τῆς ἀγίας Κυρια-
κῆς, * Θεομήμου Ἐπισκόπου Κροτωνίας,
Βασιλείου τῆς Νησιῶν, Κωνσταντίνου ἐπι-
σκόπου Καελίνης, Ιωάννου Ἐπισκόπου
Τροχάλεως, Θεοφάνους Ἐπισκόπου
Διλυβαίης, Θεοδώρου Ἐπισκόπου Τρο-
πέων, Σεργίου Ἐπισκόπου Νικοπεδῶν,
Γαλάπωνος πρεσβυτέρου καὶ ὡτόπον
ἐπέροτος * Στεφάνου Ἐπισκόπου Συ-
ρακοισίων, Θεοδώρου Ἐπισκόπου Βι-
ζύνης, Μαυριανοῦ Ἐπισκόπου Πομ-
πιίουπόλεως, Γρηγορίου πρεσβυτέρου
καὶ ὡτόπον ἐπέροτος τῆς Ἐπισκόπου
Σμύρνης..... Ἐπισκόπου Λεοντοπό-
λέως, Εὐστρατίου Ἐπισκόπου * Απα-
μείας, Γέζου Ἐπισκόπου Γερμίων,
Ιωάννου Ἐπισκόπου Ἀρχαδικιπόλεως,
Σισαννίου Ἐπισκόπου τῆς Γαελίης, Εἰσφα-
νίου Ἐπισκόπου Μιλήτου, Γρηγορίου
πρεσβυτέρου Ἐπιτοπρητῆς τῆς Ἐπισκοπῆς
Νικοπόλεως, Νικητῆ ἐπισκόπου Προι-
κωννήσου, Εὐστρατίου ἐπισκόπου Μεθύ-
μνης, Λέοντος Ἐπισκόπου Κίης, Ιωάννου
ἐπισκόπου Απερου, Θεοφυλάκτου ἐπι-
σκόπου Κυλάλων, * Θεοφάνους Ἐπι-
σκόπου Σουδάων, Λέοντος Ἐπισκόπου
Μεσημβείας, Ιωάννου ἐπισκόπου Νύσσης,
Γεωργίου Ἐπισκόπου τῆς βασιλικῶν
Θερμῶν, Γεωργίου Ἐπισκόπου * Καμου-
λιμυάν, Σωτηρίου Ἐπισκόπου Κι-
σεισιῶν, Κωνσταντίνου Ἐπισκόπου Μα-
* Κερίων, σωροῦ, Γεωργίου ἐπισκόπου * Βελύ-
* Θεοδώρου λων, * Θεοδοσίου Ἐπισκόπου Νύσσης,
Θεοφυλάκτου Ἐπισκόπου Τελλίης, Βασιλείου Ἐπισκόπου Μαγνησίας τῆς

tanae, Ioanne episcopo Tauro-
menie, Gaudioso episcopo Mes-
sanae, Theodoro episcopo Pa-
normi, Stephano episcopo Bi-
bonensi, Constantino episco-
po Leontinae, Theodoro episco-
po Taurianae, Christophoro e-
piscopo sanctae Cyriace, * Theo-
timo episcopo Crotonensium,
Basilio episcopo Nessoru, Con-
stantino episcopo * Cannae, Io-
anne episcopo * Iereopoleos,
Theophane episcopo Lilybaei,
Theodoro episcopo Tropaeo-
rum, Sergio episcopo Nicote-
rensium, Galatone presbytero
& locum retinente * Stephani
episcopi Syracusani, Theodoro
episcopo Bizyae, Mauriano epi-
scopo Pompeiopoleos, Grego-
rio presbytero & vicario Smyr-
nae episcopo Leontopo-
leos, Sifinnio episcopo Parii, Eu-
stratio episcopo * Apamiae, Pe-
tro episcopo Germiorum, Ioan-
ne episcopo Arcadiopoleos, E-
riphanio episcopo Mileti, Gre-
gorio presbytero & vicario e-
piscopatus Nicopoleos, Nice-
ta episcopo * Protonefilorum,
Eultratio episcopo Methymnae,
Leone episcopo Cii, Ioanne e-
piscopo Cypsallorum, * Step-
hano episcopo Sugdaorum, Leo-
ne episcopo Mesembriae, Ioan-
ne episcopo Nyssae, * Gregorio
episcopo imperialium Thermo-
rum, * Gregorio episcopo Cam-
ulianensium, Sotericho epi-
scopo Ciscisensium, Constanti-
no episcopo Mastaurensium,
Georgio episcopo Briulensium,
* Theodosio episcopo Nyssae,
Theophylacto episcopo Tral-
lae, Basilio episcopo Magnesia

* Theodoro
* Carinae,
* Trocaleos
* Christo-
phori,
* al. Ama-
fia,
* Praecon-
neli,
* Theopha-
ne,
* Georgio,
* Georgio,
* Theodo-
ro,

* Prinx, Anclii, Ignatio episcopo * Pruna, Sabba episcopo Ancorum, Basilio episcopo Magnesia Mæandri, Gregorio episcopo Palæaspoleos, Theophane episcopo Caloæ, * Leone episcopo Algizorum, Nicodemo episcopo Euazensium, Lycasto episcopo Baretensium, Theophylacto episcopo Hypæpensi, Eustathio episcopo Erythrensium, * Theophylacto, * Tymnotum, * Panii, * Chalcedis, * Cytthorū,

Αηηλίου, Ιγναπίου Ἐπισκόπου Γρεμίνης, Σάββα Ἐπισκόπου Ἀνείων, Βασιλείου Ἐπισκόπου Μαγνησίας ἡ Μαγαλίδρου, Γρηγορίου Ἐπισκόπου Παλαμας πόλεως, Θεοφάνους ἐπισκόπου Καλόης, * Λεοντίου ἐπισκόπου Ἀλγίζων, Νικοδήμου Ἐπισκόπου * Εὐάζων, Λυκάστου ἐπισκόπου Βαρέτων, Θεοφυλάκτου ἐπισκόπου Ὑπάπων, Εὐσταθίου ἐπισκόπου Ερυθρῶν, * Θεοφάνους ἐπισκόπου Λεβεδων, Στρατονίκου Ἐπισκόπου Κύμης, Θεοφίλου Ἐπισκόπου Τύμνων, Κοσμά Ἐπισκόπου Μυρρίνης, Ολβιανῶ Ἐπισκόπου Ελαίας, Παρόδου Ἐπισκόπου Γιταίνης, Βασιλείου Ἐπισκόπου Περζάμου, Βασιλείου Ἐπισκόπου Ἀτραμυταίου, * Μαρινοῦ Ἐπισκόπου Ἀτανίδρου, Ἰωάννου Ἐπισκόπου Ἀασῶ, Λέοντος ἐπισκόπου Φωκείας, Νικηφόρου διακόνου καὶ τοποτηρητοῦ Γαργαρον, Κωνσταντίνου διακόνου καὶ τοποτηρητῆς Ἀράνης, Θεοδωρίδου τοποτηρητοῦ * Σιών πόλεως, Θεοφυλάκτου τοποτηρητῆς * Τίων, Ἰωάννου Ἐπισκόπου Ραιδεσσοῦ, Ἰωάννου ἐπισκόπου Γαλιου, Μελλισσοῦ ἐπισκόπου Καλλιουπόλεως, Λεόντος Ἐπισκόπου Μαδύτων, Σισιννίου ἐπισκόπου Τζουρβελῶν, Θεοφυλάκτου ἐπισκόπου Χαερσπόλεως, Θωμά ἐπισκόπου * Ταονίης, Γρηγορίου ἐπισκόπου Θεοδώρου πόλεως, Σισιννίου ἐπισκόπου * Χαλκίδος, Ἰωάννου ἐπισκόπου Βρύσεως, Βενιαμίν ἐπισκόπου Λιζίου, Κωνσταντίνου ἐπισκόπου, Ἰελεσιπόλεως, Πέδρου Ἐπισκόπου Ἀσσόνης, Σιλωάστου ἐπισκόπου Κίννης, Θεοφίλου ἐπισκόπου Ἀναστασιουπόλεως, Λέοντος Ἐπισκόπου Μίνζου, Ανθίμου Ἐπισκόπου Βερενουπόλεως, Σπυρίδωνος ἐπισκόπου Κύρρων, Εὐσταθίου Ἐπισκόπου Σόλων, Θεοδώρου Ἐπισκόπου Κιτίου,

ANNO CHRISTI 787.

* Λέοντος * Εὐάζων

* Θεοφάνους

* Μαρινοῦ Ἐπισκόπου Ἀτανίδρου,

* Σιών * Τίων

* Δανίου

* Χαλκίδος

ANNO CHRI STI 787. Γεωργίου Ἐπισκόπου Τριμιθουῶπος, Αλεξάνδρου Ἐπισκόπου Αμαθουῶπος, Μιχαὴλ Ἐπισκόπου Μελεπουπόλεως, Θεοδώρου Ἐπισκόπου Γέρμης, Βασιλείου Ἐπισκόπου Αδρανουθύρεων, Λέοντος Ἐπισκόπου * Ποιμανιωῶν, Συμεῶν Ἐπισκόπου Ωκίης, Στρατηγίου Ἐπισκόπου Δαρδανίων, Ἰωάννου Ἐπισκόπου Λαμψάκου, Θεοδότου Ἐπισκόπου Παλαιῶν, Νικήτα Ἐπισκόπου Ἰλίου, Λέοντος Ἐπισκόπου Τροάδων, Θεοδώρου Ἐπισκόπου Αβύδου, Αναστασίου Ἐπισκόπου Τριπόλεως, Λέοντος Ἐπισκόπου Τρακουλίων, Στεφάνου Ἐπισκόπου Σάλων, Ἰωάννου Ἐπισκόπου Ταβάλων, Στεφάνου Ἐπισκόπου * Σιλαβίης, Ἰωάννου Ἐπισκόπου Σέτων, Θεοφάνους Ἐπισκόπου Μυωνίας, Λυκάστου Ἐπισκόπου Φιλαδελφείας, Μιχαὴλ Ἐπισκόπου Τραλλίης, Γρηγορίου Ἐπισκόπου Γόρδων, Ἰωάννου Ἐπισκόπου Δάδης, Εὐσταθίου Ἐπισκόπου Ορκαίνης, Θεοπίστου Ἐπισκόπου Ερμοκαπιλίας, Δαβίδ Ἐπισκόπου Ελενουπόλεως, Κυριωνος Ἐπισκόπου Ἰλίου, Θεοφυλάκτου Ἐπισκόπου Απολωνιάδος, Κωνσταντίνου Ἐπισκόπου Καμσαρέας Βιθυνίας, Γεωργίου Ἐπισκόπου Βασνουπόλεως, Λέοντος Ἐπισκόπου Αρίσης, Νικηφόρου Ἐπισκόπου Αδρανουθίων, Βασιλείου πρεσβυτέρου καὶ τοποτηρητοῦ Δασκυλίου, Νικήτα Ἐπισκόπου Μελῆς, Νεοφύτου Ἐπισκόπου Γορδοσερέων, Λεοντίου Ἐπισκόπου Λινόης, Λέοντος Ἐπισκόπου Ασσένδων, Ἰωάννου Ἐπισκόπου Ετέων, Λέοντος Ἐπισκόπου Αμίνου, Κωνσταντίνου Ἐπισκόπου Ζήλων, Μαριανῶ τοποτηρητῆ Ζαλίχου, Γρηγορίου Ἐπισκόπου Σινώπης, Γεωργίου Ἐπισκόπου Νικοπόλεως ἀνω, Κων-

Georgio episcopo Trimithuntensium, Alexandro episcopo Amathuntion, Michaelis episcopo Meletiopeos, Theodoro episcopo Germae, Basilio episcopo Adranuthyrensium, Leone episcopo * Poemanini, Symeone episcopo Oca, Strategio episcopo Dardanensium, Ioanne episcopo Lampfaci, Theodoro episcopo Palaeorum, Niceta episcopo Hilei, Leone episcopo Troadensium, Theodoro episcopo Abydi, Anastasio episcopo Tripoleos, Leone episcopo Traculorum, Stephano episcopo Salensium, Ioanne episcopo Tabalensium, Stephano episcopo Silandi, Ioanne episcopo Setensium, Theophane episcopo Myoniae, Lycasto episcopo Philadelphiae, Michaelis episcopo Tralla, * Georgio episcopo Gordorum, Ioanne episcopo Dadae, Eustathio episcopo Orcaenae, Theopisto episcopo Hermocapeliae, David episcopo Helenopoleos, Cyrione episcopo * Loti, Theophylacto episcopo Apolloniadis, Constantino episcopo Caesareae Bithyniae, Georgio episcopo Basinopoleos, Leone episcopo Arista, Nicephoro episcopo Hadrani, Basilio presbytero & vicario Dascylii, Niceta episcopo Melae, Neophyto episcopo Gordoseruorum, Leontio episcopo Linoe, Leone episcopo Aspendonensium, Ioanne episcopo Hetenensium, Leone episcopo * Amisi, Constantino episcopo Zelenium, Mariano vicario Zalichi, Gregorio episcopo Sinopae, Georgio episcopo Nicopoleos, Constan-

* Ποιμανιωῶν

* Pomani-ri

* Ἰ. Σιλιάδου

* Gregorio

* Lophi

* Amiasi

* Salmogium,
* Georgio

tino episcopo * Afimensium,
* Gregorio episcopo Amastra,
Heraclio episcopo Iunopoleos,
Theophane episcopo Soren-
sium; Niceta episcopo Dady-
brensiū, Theophilo episcopo
Prusiadis, Constantino episco-
po Cratiæ, Niceta episcopo Ha-
drianopoleos, Ioanne episcopo
Heraclææ Ponti, Theodoro epi-
scopo Comanensium, Niceta epi-
scopo Brizæi, Nicephoro epi-
scopo Clanensium, Leone epi-
scopo Trocnadensium, Leone epi-
scopo Corydalensium, Anasta-
sio episcopo Patarensium, Geo-
rgio episcopo Nisifæ, Stephano epi-
scopo Araxorum, Theodoro
episcopo Pinnarorum, Nico-
demo episcopo Sidymensium,
Georgio episcopo Huniandi,
Constantino episcopo Candi-
bensium, Stauracio episcopo Ze-
nonopoleos, Leone episcopo Li-
myrensiū, Stephano episcopo
Caunensium, Constantino epi-
scopo * Thensium, Constantino
episcopo Combensium, Petro
diacono & vicario Oricanden-
sium, Ioanne diacono & vicario
Phaselidis, Theophylacto dia-
cono & vicario Cariæ, Grego-
rio episcopo Cibyræ, Basilio
episcopo Tabensium, Doro-
theo episcopo Neapoleos, Con-
stantino episcopo Alabanden-
sium, Gregorio episcopo Hera-
cliæ, David episcopo Iassii, Gre-
gorio episcopo Mylassensium,
Sergio episcopo Beligensium,
Ioanne episcopo Mindi, Stau-
racio episcopo Stadiæ, Gregorio
episcopo Stratoniciæ, Anthi-
mo episcopo Hylarimensium,
Theophylacto vicario Amy-
zonis, Niceta vicario Halicar-
nassi, Mauriano vicario Ce-

* Thensium,

σανίνου Ἐπισκόπου Σασίμων, * Γρη-
γορίου Ἐπισκόπου Αμαστῆς, Ηγε-
κλείου Ἐπισκόπου Ιουσιπόλεως, Νι-
κήτα Ἐπισκόπου Δαδύβρων, Θεοφά-
νοιο Ἐπισκόπου Σόρων, Θεοφίλου ἐπι-
σκόπου Προισιάδος, Κωνσταντίνου ἐπι-
σκόπου Κερατῆς, Νικήτα Ἐπισκόπου
Αδριανουπόλεως, Γωθίνου Ἐπισκόπου
Ηρακλείας Πόντου, Θεοδώρου ἐπισκό-
που Κομαίων, Νικήτα ἐπισκόπου Ροι-
ζῆς, Νικηφόρου ἐπισκόπου Κλανέων,
Λέοντος ἐπισκόπου Τροκνάδων, Λέον-
τος Ἐπισκόπου Κορυθαίων, Αναστασίου
Ἐπισκόπου Γαπίρων, Γεωργίου ἐπισκό-
που Νισαῖ, Στεφάνου Ἐπισκόπου Α-
ρξῶν, Θεοδώρου Ἐπισκόπου Πιννά-
ρων, Νικοδήμου Ἐπισκόπου Σιδύμων,
Γεωργίου ἐπισκόπου * Ουσιανίδου, Κων-
σταντίνου ἐπισκόπου Καυθῶν, Στρωε-
κίς ἐπισκόπου Ζιτωνοπόλεως, Λεοντίς
ἐπισκόπου Λιμύρων, Στεφάνου ἐπισκό-
που Καυῶν, Κωνσταντίνου ἐπισκόπου Ἰ-
τλῶν, Κωνσταντίνου Ἐπισκόπου Κόμ-
βων, Πέδου διακόνου καὶ τοποτηρητῆς Ο-
ρειαίων, Ιωάννη διακόνου καὶ τοποτη-
ρητῆς Φασηλίδος, Θεοφυλάκτου διακό-
νου καὶ τοποτηρητῆς Καρῆς, Γρηγορίου
Ἐπισκόπου Κιβύρης, Βασιλείου ἐπισκό-
που Ταβῶν, Δωροθέου ἐπισκόπου Νεα-
πόλεως, Κωνσταντίνου Ἐπισκόπου Αλα-
βάνδων, Γρηγορίου Ἐπισκόπου Ηρα-
κλείας, Δαβίδ Ἐπισκόπου Ιαασοῦ, Γρη-
γορίου Ἐπισκόπου * Μυλάων, Σερ-
γίου Ἐπισκόπου Βεγγυλίων, Ιωάννη ἐπι-
σκόπου Μίνδου, Στρωεράκιου Ἐπισκό-
που Σταδίας, Γρηγορίου Ἐπισκόπου
Στραπονικίας, Ανθίμου ἐπισκόπου Υ-
λαρίμων, Θεοφυλάκτου τοποτηρητῆς
Αμυζόνος, Νικήτα τοποτηρητῆς Αλι-
καρνασοῦ, Μαυριανῆ τοποτηρητῆς Κε-

* Ουσιανίδου,

* Μυλάων,

ANNO CHRISTI 797.

Θεοδοσίου Ἐπισκόπου Χάνων, Μιχαήλ ἐπισκόπου Χαρετόπων, Παντολέοντος Ἐπισκόπου Οὐελεντίας, Γεωργίου Ἐπισκόπου Πέλτων, Χελσοφόρου Ἐπισκόπου Ατυνασσό, Λέοντος Ἐπισκόπου Εὐμενίας, Γαύλου ἐπισκόπου Ακμωνίας, Γρηγορίου Ἐπισκόπου Τιμηροῦ Ἐπίσκοπου Λέοντος ἐπισκόπου Τραϊάδου πύλεως, Λέοντος ἐπισκόπου Αλέοις, Νικηφόρου Ἐπισκόπου Λουιδών, Γεωργίου Ἐπισκόπου Αππίας, Κωνσταντίνου Ἐπισκόπου Εὐκαρπίας, Μιχαήλ ἐπισκόπου Ιεραπόλεως, Νικήτα Ἐπισκόπου Νακολίας, Χελσοφόρου Ἐπισκόπου Προβουασό, Νικολάου Ἐπισκόπου Φυτιάς, Θεοφυλάκτου Ἐπισκόπου Κιναβάρου, Νικήτα Ἐπισκόπου Αὐρυσου πύλεως, Κωνσταντίνου Ἐπισκόπου Κοήταίου, Γεωργίου ἐπισκόπου Μηδίας, Θεοφυλάκτου οἰκονόμου & τοποτηρήτη Ὑψου, Στεφάνου Ἐπισκόπου Οστραν, Ιωάννης Ἐπισκόπου Εκπορίου, Κωνσταντίνου Ἐπισκόπου Ἀμβλαδών, Επφραμίου ἐπισκόπου Γέρτων, Σισινίου Ἐπισκόπου τῆς Φιλομηλίου, Μιχαήλ Ἐπισκόπου Παπῶν, Θεοδοσίου Ἐπισκόπου Σαγαλλάου, Σισινίου Ἐπισκόπου Απαμείας τῆς Κιβωτῆ, Κωνσταντίνου Ἐπισκόπου Κοναίης, Νικηφόρου ἐπισκόπου Αδαδών, Πέδου Ἐπισκόπου Τυασσό, Λέοντος Ἐπισκόπου Βαρῆς, Πέδου ἐπισκόπου Σελδικίας τῆς Πισιδίας, Λεοντίου οἰκονόμου καὶ τοποτηρητῆ Σωζοπόλεως, Μαρριανῆς ἐπισκόπου Μαγύδων, Παύλου Ἐπισκόπου Αθαλίας, Νικηφόρου ἐπισκόπου Φλόγων, * Λεοντίου ἐπισκόπου Ανδίδων, Λέοντος ἐπισκόπου Σιβύλλων, Μαλζωνος ἐπισκόπου Γρακαίων, Θεοδώρου Ἐπισκόπου Γερμανικοπόλεως, Εὐσταθίου Ἐπισκόπου

ramésium, Theodosio episcopo Chonenfium, Michaelis episcopo Charetopenfium, Pantoleone episcopo Velentia, Georgio episcopo Peltenfium, Christophoro episcopo Atanasi, Leone episcopo Eumenia, Paulo episcopo Acmonia, Gregorio episcopo Timenutherenfium, Leone episcopo Traianopoleos, Leone episcopo Aleus, Nicephoro episcopo Lundensium, Georgio episcopo Appia, Constantino episcopo Eucarpia, Michaelis episcopo Hierapoleos, Niceta episcopo Nacolia, Christophoro episcopo Promiffi, Nicolao episcopo Phytia, Theophylacto episcopo Cinnabori, Niceta episcopo Augustopoleos, Constantino episcopo Cottyaii, Georgio episcopo Medici, Theophylacto economo & vicario Hypsi, Stephano electo Hotrenfium, Ioanne electo Hecstorii, Constantino episcopo * Ambladensium, Epiphanio episcopo Pertensium, Sifinnio episcopo Philomelii, Michaelis episcopo Pappensiu, Theodosio episcopo * Sagallai, Sifinnio episcopo Apamia Ciboti, Constantino episcopo Conana, Nicephoro episcopo Adadensium, Petro episcopo Tyasi, Leone episcopo Bara, Petro episcopo Seleucia Pisidia, * Leone vicedomino & vicario Sozopoleos, Mariano episcopo Magydenfii, Paulo episcopo Attalia, Nicephoro episcopo Floggenfii, * Leone episcopo Andidensium, Leone episcopo Sibyllensiu, Manzone episcopo Pracanesiu, Theodoro episcopo Germanicopoleos, Eustathio episcopo

* Ἐλ. Ἀμ-
λαίδου,

* Σαγα-
λάου,

* Λεόντιος

* Amala-
densium,

* Sagallai,

* Leone

* Leone

ANNO CHRISTI 797.

* Ομοί-
του,

Μιέ-
ου,

Cylindereos, Sifinnio episcopo Sycæ, Zacharia episcopo Cardabudensium, Sifinnio episcopo Musbadensium, Eustathio episcopo Lamensium, Theophylacto episcopo Zenupoleos, Constantino episcopo Dalifandi, Anastasio episcopo Lauzendsium, Macario episcopo Arcandorum.

Sedentibusque ante sacratissimum ambonem templi sanctissimæ magnæ ecclesiæ quæ cognominatur Sophia, præsentibus & audientibus gloriosissimis & magnificentissimis principibus, id est, Petrona laudatissimo exconsule, patricio & comite Deo conferuandi imperialis officii, & Ioanne imperiali ostiario & logotheta imperialis logothetii, & reuerendissimis archimandritis, hegumenis & monachis, propolitis sanctis & intemeratis Dei euangeliis.

Reuerendissimi episcopi Siciliae insulae dixerunt: Dignum ducimus, & per omnia huic sanctæ & vniuersali Synodo conueniens esse perspicimus, vt ad exquirendorum inchoationem capitulorum sanctissimus & summus ac eximius pastor & præful regie Constantinopoleos nouæ Romæ proœmium faciat, & ostium verbo aperiat, & quæ congrua sunt, vociferando pronuntiet.

Sancta Synodus dixit: Fiat secundum postulationem sanctissimorum episcoporum.

Tarasius sanctissimus & beattissimus patriarcha Constantinopoleos dixit: Opportunum est nunc dicere prophetica illam vocem, quã sæpe audiui-

* Βελενδέρεως, Σισινίου Ἐπισκόπου Συκῆς, Ζαχαρίου Ἐπισκόπου Καρδαβουδῶν, Σισινίου Ἐπισκόπου Μουσβάδων, Εὐσταθίου Ἐπισκόπου Λάμων, Θεοφυλάκτου Ἐπισκόπου Ζηνουπόλεως, Κωνσταντίνου Ἐπισκόπου Δαλισανδῶν, Αναστασίου Ἐπισκόπου Λαυζανδῶν, Μακαρίου Ἐπισκόπου Ἀρκανδῶν.

Καθιδέντων τε πρὸ τῆς ἱερωπέτου ἀμβωνος τῆς ναοῦ τῆς ἀγιοτάτης μεγάλης ἐκκλησίας τῆς ἐπωνύμου Σοφίας, συμψόντων ἔ ἀκροωμένων τῶν ἐνδοξοτάτων καὶ μεγαλοπρεπεστάτων ἀρχόντων, τοῦ τε Περωνᾶ τῆς πανδιφήμου ἀπὸ ἰσάτων, πατρικίου καὶ κἀμης τῆς Θεοφυλάκτου βασιλικῆς ὀψικίου, ἔ Ιωάννου βασιλικῆς ὀσταλείου ἔ λογοθέτου τῆς στρατιωτικῆς λογοθεσίας, καὶ βλαβεστάτων ἀρχιμανδριτῶν, ἡγουμένων τε καὶ μοναχῶν· καὶ προσκευμένων τῶν ἀρχόντων ἔ ἀγίων τῆς Θεοῦ διαγγελίων.

Οἱ βλαβεστάτοι Ἐπίσκοποι Σικελίας τῆς νήσου εἶπον· Ἄξιον ἡγουμένα ἔ καὶ πάντα προσήκον τῇ ἀγία ταύτῃ ἔ οἰκουμένη συνόδῳ, πρὸς ἐναρξιν τῆς μελλόντων ἐκλήσεως κεφαλαίων προσομιῶσαται, ἔ εὐρῶν τῶν λόγων ἀνοίξαι τὸ προκατεζήμενον τῆς βασιλευούσης Κωνσταντινουπόλεως νέας Ρώμης ὀσιώτατον ἀρχιεπίσκοπον, καὶ προκαταρχόντα προσφωνῆσαι τὰ εἰκότα.

Ἡ ἀγία συνόδος εἶπε· ἡμεῖς καὶ τῆς ἀγίας τῆς ὀσιωτάτων Ἐπισκόπων.

Ταράσιος ὁ ἀγιώτατος καὶ μακαριώτατος πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως εἶπεν· βικασίον ἔσιν εἶπεν τίς προφητικῶς ἐκένει Φωνίον, ἔ πολλὰ κἀκεῖ ἡκούσαμεν διὰ τῆς

ANNO CHRISTI 787.

* Καλλιόπης

* Gr. obsequii,

ANNO
CHRISTI
727.

Διαγγελίου κηρυγομένων ἔσαι τὰ σκο-
 λιά εἰς ἀδείαν, καὶ αἱ τραχεῖαι εἰς ὀ-
 δαὶς λείας. ὅταν γὰρ ὁ θεὸς ποιῆσῃ,
 πάντα ἐν τοῖς προσηγορίαις ἐπιτεταῖ ἀ-
 κολία· ὅτι τῷ βουλήματι αὐτοῦ ἀντι-
 σκεῖται οὐδείς. εἰ γὰρ καὶ ἐκ τῆς τῆς δε-
 χεῖρας ἐχθροῦ παρεβολῆς, τῆς θέλον-
 τος ἀνασθεῖν ἐπὶ τῆς ἀγίας
 καθολικῆς ἐκκλησίας, τῷ προσωνυ-
 μίῳ κατὰ τὰς καλαῖδας τῆς Αὐγού-
 στου μὲν ἐν τῇ θεοφυλακίᾳ καὶ βα-
 σιλείδῃ πόλει, παρεκκελεύσθη ἡμῶν
 ἐν τῷ σπηλαίῳ καὶ τῆς σαλπύγων τῆς
 πνεύματος, ἀγίων καὶ πανδηφύμων ἀ-
 ποστόλων, ἐκινήθη πολυάνδρου ὄχλος
 θυμῶν καὶ πικρίας γέμων, χεῖρας ἡμῶν
 ἐπιβαλεῖν· ὅτι οὐ χεῖρ θεοῦ ἐρύσθη-
 μῶν, ἐχόντες εἰς συμμαχίαν καὶ ἴνας
 διαειρημίους ἐπισκόπους, ὧν τὰ ὀνό-
 ματα ἐκὼν ὑπερέβησμαι, ὡς παρὰ
 πάντων γνωσκόμενα· ἐπεὶ βραχὺ
 ἐδόξα καλοῦσαι τὴν λαλητικίαν ἐβέ-
 βαιωθῆναι τῆς ἀληθείας ἀσεβῆ λό-
 γον· ἀλλ' οὐκ ἔστι τῆς θεοδόξη ἡ-
 μῶν παροῦσιν ἡμῶν βασιλεῖς, ὡς
 ὄντες τῆς μὲν ὀρθοδόξιας ὑπερμαχοί,
 τῆς δὲ κακοδόξιας ἀνήμεχοί, ἐκ ἐ-
 δοκῆν, εἰδὲ δώσοισιν ὑπὸν τοῖς ὀφθαλ-
 μοῖς αὐτῶν, καὶ τοῖς βλεφάροις νυ-
 σαζῶν, ἕως αὐτῶν σιμῶμα τῆς θεοῦ,
 ἥτοι πλεονεκτικῶν αὐτῶν εἰς ἐν ὑπο-
 καταστήσασιν, καὶ εἰρηνικῶν διαίτην
 αὐτῶν παράσχοιεν. διὸ βουλή τε καὶ
 βίβλια τῆς θεοῦ πάλιν ἐπὶ τὸ αὐτὸ
 σωτήριον ἡμῶν. ἀλλὰ τὰς ὑπερ-
 πύτων τῆς ἀγαθῶν ἀμοιβῶν λήψοντες
 τῶν αὐτῶν πολλὰ πλάσιως ἀνήμε-
 ξεῖν διωαιμίου Χριστοῦ τῆς παμβασι-
 λέως ἡμῶν. ἡμεῖς οὖν, ἱεροὶ ἀνδρες, αὐ-
 τῶν ἀφωγῶν ἐπιχειροῦμεν, ἐπὶ τὸ φέρον

per euangelium prædicari: *E-*
runt praua in directa, & aspera in
vias planas. Quâdo enim Deus
 facit aliquid, omnis in his quæ
 aguntur, facilitas sequitur, quo-
 niam voluntati eius resistit nul-
 lus. Nam etsi ex antiqui hostis
 immissione, qui vult concita-
 re super sanctam ecclesiam catho-
 licam, præterito anno Ka-
 lendis Augusti in Deo conser-
 uata regia vrbe præidentibus
 nobis in venerabili templo tu-
 barum spiritus, sanctorum vi-
 delicet & laudabilissimorum a-
 postolorum, commota est mul-
 torum turba virorum furore
 ac amaritudine plena, vt in nos
 manus iniiceret; ex qua manu
 diuina erepti sumus, habentes
 in auxilium quosdam episco-
 pos, qui facile numerari pos-
 sunt, quorum nomina volunta-
 rie præterimus, quoniam om-
 nibus nota sunt: & ad modicum
 visi sunt prohibuisse loqui, &
 confirmare pium veritatis ser-
 monem. Sed mitissimi imperato-
 res nostri diuinitus acti, cum
 essent orthodoxiæ propugna-
 tores, & sinistra opinionis oblu-
 ctatores, non dederunt somnum
 oculis suis, & palpebris suis
 dormitationem, donec taber-
 naculum Dei, id est, ecclesiam
 eius in vnum restituerent, & pa-
 cificum hanc habitaculum red-
 derent. Quapropter consilio &
 voluntate Dei rursus in idip-
 sum congregauerunt nos. Ve-
 rum pro his bonas recipient vi-
 cissitudines a Christo omnium
 nostrum imperatore, qui ad has
 multipliciter remetiendum po-
 tentissimus est. Nos ergo, sacra-
 ti viri, adiutorem illum inuo-
 cantes, & in pectore nostro ti-

Luc. 31
Esa. 40.

ANNO
CHRISTI
727.
Καθ. 11.

morem eius habentes, futurum- que iudicium in mente reci- pientes, accingamur lumbos mentis nostræ in veritate, & vi- gilantes in omnibus secundum Apostolum, æquilibrium iudicium iudicemus; & omnem vocum nouitatem, ambitum atque superfuitatem tamquam puro tritico superfeminata zizania, sine omni dilatione radicitus euellamus, utpote veritati obuiantia, & ecclesiæ repugnantia. Quæ enim in ea tradi- ta sunt, non sunt est & non, sed est existunt in veritate, & per- manent incorrupta & immu- lata in sempiterna sæcula. Sine mendacio quippe est qui repro- misit dicens: *Porta inferi non proualebunt aduersus eam.* & si certificati * fuerimus quod pla- cabile sit in conspectu Dei, con- ueniant qui in præterito anno restitere veritati. Si quis est in illis sermo vel contradictionis vel etiam ratiocinationis, di- cant. Ita namque omnis exa- minatio manifesta fiet.

Constantinus sanctissimus e- piscopus Constantiæ Cypri di- xit: Si videtur huic sanctæ & vniuersali Synodo, secundum quæ dicta sunt a sanctissimo & beatissimo patriarcha Tarasio, ingrediantur sanctissimi episco- pi qui in hac criminati sunt par- te, in conspectu huius sanctæ & vniuersalis Synodi.

Sancta Synodus dixit: Ingre- diantur. & ingressi sunt episco- pi qui prædicti sunt. Cumque ingressi fuissent, gloriosissimi principes dixerunt: Domini nostri benigni honorabilem & adorandam sacram iusserunt mittere ad omnem sacratam Synodum vestram. Et audite.

αὐτῶν ἐν σερνισαίμοις, πῶς τε μέλλουσαν κρίσιν ἐν νῶι λαμβάνοντες, αἰαζοσώ- μβα τὰς ὁσφύας τῆς διανοίας ἡμῶν ἐν ἀληθείᾳ, ἐνήφοντες ἐν πᾶσιν ὁποσο- λικῶς, τὸ ἰσθρῶπον κρίνωμεν· ἵνα πᾶ- σαν καινοφωσίαν, ὑφείν τε καὶ πλεο- νασιμόν, ὡς ζῆλῆνα τῶ καθεσθῶ σίτω θῆπασσρέντα, αἰαβολῆς πάσις ἐκτῆς ἐκπῆλωμεν, ὡς τῆς ἀληθείας ἀπῆδε- τα, καὶ τῆς ἐκκλησίας ἀπῆμαχε. τὰ γὰρ ἐν αὐτῇ παραδοθέντα ἐκ εἰσὶ νῶι καὶ οὐ, ἀλλὰ νῶι εἰσιν ἐν ἀληθείᾳ, ἐ μῆροισιν ἀρραγῆ καὶ ἀκράδαντα εἰς αἰῶν ἡρόνον. ἀψευδῆς γὰρ ὄστιν ὁ ἐπαγγελάμορος πύλαι ἄδου οὐ καπ- χύσοισιν αὐτῆς. καὶ εἰ πληροφορού- μεθα ἄρεσὸν ἐπὶ ἐνώπιον τοῦ θεοῦ, ἄρα- γηρόσασαν ἡμῶν ἡμῶν ἡρόνον ἀν- πιταχθέντες τῇ ἀληθείᾳ· καὶ εἶπῶ ὄστιν αὐτοῖς λόγος εἶτε ἀπῆλογίας, ἢ ἐ ὁπο- λογίας, λαλείπωσαν. οὐτω γὰρ πᾶσαι ἄξέτασις φανέρωθ γρηήσεται.

Κωνσταντῖνος ὁ θεοφιλέστατος θῆπ- σκοπος Κωνσταντινείας τῆς Κυπρίων νῆ- σου εἶπεν· εἰ δοκεῖ ταύτῃ τῇ ἀγία ἐ οἰ- κουμενικῇ σινῶδου, καὶ τὰ λαληθέντα ἄρα τῆ ἀγιωτάτου ἐ μακαριωτάτου πατριάρχου Ταρσίου, εἰσελθῆτωσαν ὁ ὁσιώτατοι θῆπσκοποι, ὁ ἐν τούτῳ τῶ μέρει ἐκληθέντες, ἐνώπιον τῆς ἀγίας ταύτης ἐ οἰκουμενικῆς σινῶδου.

Ἡ ἀγία σινῶδ ἡμῶν εἶπεν· εἰσελθῆ- τωσαν. καὶ εἰσῆλθον ὁ παρσειρημένοι θῆπσκοποι. καὶ εἰσελθόντων αὐτῶν, ὁ ἐνδοξότατοι ἀρχόντες εἶπον· ὁ δεσπό- τη ἡμῶν ὁ ἀγαθοὶ ημίαν σάκραν καὶ παρσεινωμενίμω ἐκέλευσαν ὁποσει- λαι παρὸς πᾶσαν τῶ ἱεράῳ ἡμῶν σινῶ- δον· καὶ ἀκούσατε.

Ἡ ἀγία

2. Cor. 1.

Math. 16.

* fumus

ANNO
CHRISTI
787.

Ἡ ἀγία συνόδος εἶπε· σερεώσοι ὁ θεὸς
τὴν βασιλείαν τῆς δεσποτῆς ἡμῶν τῆς
ἀγαθῶν, καὶ ἀναχαζῶν ἐπὶ χεῖρας ὁ
ἐνδοξότατος ἀσκητῆς Λεόντιος τὴν
αὐτῆν ἐπέβη σάκραν ἀνέγνω.

Σάκρα. Κωνσταντῖνος καὶ Εἰρηνὴ
πιστοὶ βασιλεῖς Ῥωμαίων, τοῖς βίδοκτα
καὶ χεῖρας θεοῦ, καὶ καλῶς τῆς ἡμε-
τέρας βίσεως βασιλείας συναθροισθῆ-
σιν ἀγιωτάτοις ἐπιποκόποις ἐν τῇ κτῆ
Νίκαιαν συνόδῳ.

Ἡ ὄντως κτῆ φύσιν τῆς θεοῦ καὶ πα-
τρὸς σοφία ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χρι-
στὸς, ὁ ἀληθινὸς θεὸς ἡμῶν, διὰ τῆς ἐν
σαρκὶ ἡγοτάτης αὐτῆς καὶ μεγάλης οἰ-
κονομίας δόσεως ἡμᾶς τῆς πλάνης τῆς
εἰδῶλων, τὴν ἡμετέραν περὶ ζωσάμνος
ἐκαινούργησε φύσιν σωεργίαν τῆς συμ-
φυοῦς αὐτῆς πνεύματος· καὶ πρῶτος
δεξιερὲς γεγονῶς, τῆς ἡμᾶς ἡξίω-
σε τῆς πρῶτης γενεᾶς, ὡς ἱεροὶ ἀνδρες.
αὐτὸς οὐδὲ ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς, ὁ τὸ πε-
πλημημένον πρῶτον ἐπὶ τῆς ὡμων
βασίσεως, τῆς ἐκπεσόντα ἀνέθετον τῆ
ἰδία ποιμνῆς συγκαταμίξεως, τῆς ἀγγελι-
καῖς ἔλεπτορικαῖς αὐτῆς δυνάμει,
κατὰ πλάξιν ἡμᾶς ἐν αὐτῷ, τὸ μεσότοι-
χον τῆς φραγμῶδ λύσεως, τὸ ἔχθραν ἐν
τῇ σαρκὶ αὐτῆς, εἰρηναίαν διαγωγὴν
ἡμῶν χειροσάμνος. διὸ καὶ ἀγγελικῶς
πᾶσι κηρύττων ἔλεγε· μακάριοι οἱ εἰ-
ρλωποιοὶ, ὅτι υἱοὶ θεοῦ κληθήσονται.
ταύτης οὐδὲ τῆς μακαροπῆτος τῆς χει-
ροσάμνης ἡμῶν τὴν ἀνέγνω τῆς ὑποδε-
σίας, ἐν τῇς ἡμέτερας πρῶτον ἡμῶν ἢ
ἡμετέρας βίσεως βασιλείας, πρὸς εἰρή-
νην καὶ ὁμόνοιαν πᾶσαν τὴν Ῥωμαῖ-
κὴν ἡμῶν πολιτείαν διδύνην ἐπι-
δοῦναι. Ἐξαιρέτως δὲ τῆς τῆς ἀγίων τῆς
θεοῦ ἐκκλησιῶν ἐπιτάξεως φροντίζεν
Concil. Tom. 19.

Sancta Synodus dixit: Con-
firmet Deus imperium bono-
rum dominorum nostrorum, &
delatam in manibus gloriosissimi
a secretis Leontius eam-
dem piam sacram legit.

Sacra. Constantinus & Irene
fideles imperatores Romano-
rum, sanctissimis episcopis, qui
in voluntate & gratia Dei, &
iussione pii imperii nostri con-
uenerunt in Nicæna Synodo.

Sapientia, quæ vere Dei &
Patris est per naturam, Domi-
nus videlicet Iesus Christus ve-
rus Deus noster per diuinam
suam & magnam carnis dif-
pensationem remouens nos ab
errore idolorum, nostram af-
sumpsit, & cooperatione con-
naturalis sui spiritus renouauit
naturam: & primus pontifex
factus, hac vos appellatione di-
gnos effecit, o sacri viri. Ipse
igitur pastor bonus, qui ouem,
quæ errauerat, super humeros
portauit, hominem qui deciderat,
proprio gregi, angelicis vi-
delicet & administratoriis vir-
tutibus suis confocians, recon-
ciliauit nos in semetipso; me-
dioque maceræ sublato pariete,
soluit inimicitiam in carne sua,
pacificam nobis conuersatio-
nem condonans. Propter quod
euangelice omnibus prædicans
edicebat: *Beati pacifici, quo-*
niam ipsi filii Dei vocabuntur. Matth. 5.
Ergo intra hanc beatitudinem,
quæ nobis nobilitatem ado-
ptionis filiorum donauit, inue-
niri pium imperium nostrum
volens, ad pacem & concor-
diam omnem Romanam rem-
publicam nostram dirigere festi-
nat. Præcipue autem sanctarum
Dei ecclesiarum boni ordinis
H

folicitudinem sumere cupit, atque sacerdotum mercari semper unitatem procurat, orientis, septemtrionis, occidentis & meridiei: & praesules adfunt, Deo volente, per vicarios suos vna cum reciprocis rescriptis ad synodicas literas quae missae sunt a sanctissimo patriarcha. Ista enim antiquitus lex synodica catholicae ecclesiae, quae a finibus usque ad fines suscepit euangelium. Igitur beneplacito & nutu eius congregauimus vos sanctos sacerdotes ipsius, qui disponitis testamentum eius super incruenta sacrificia, vt definitionibus Synodorum quae recte dogmatizauerunt, iudicium vestrum simile fiat, & cunctis splendor spiritus illucescat: Nemo enim accendens lucernam, ponit eam sub modio, secundum Domini vocem, sed super candelabrum, vt luceat omnibus qui in domo sunt. Sic enim & legis lationes, quae olim a patribus nostris pie traditae sunt nobis, sequemini, & sanctae Dei ecclesiae in pacifico ordine permanebunt. Adeo quippe conflagimus pro veritate, & ad pietatem contendimus, & ecclesiastico ordini consulimus, antiquam legis lationem confirmare volentes, vt & militaribus consiliis detenti, & reipublicae curis vacantes, primum opus habeamus paciferam obseruantiam ecclesiae catholicae, & in secundo hoc ponentes, ad sacratissimam vestram non fatigemur Synodum congregandam; dantes unicuique licentiam, vt sine omni subtractione loquatur quae sibi visa fuerint, vt distincta examinatio fiat,

Matth. 5.

βουλόμῃτα, κὶ τὸ ἱερέων ἐνωσιν διὰ παντὸς ἐμπροβέεσθαι παροαρούμεθα, ἀνατολῆς, ἀρκτου, δύσεως τε κὶ μεσημβρίας: ἔσφρησι θεοῦ διδοκῆσαι τοὺς διὰ τῆς ἀπάν ποποτηρητῆς μὲν κὶ ἀινηροφῶν τῆς * δόποσάλέντων σινοδικῶν * I. σφρ. πὶ ἀποτα. λίντα σινοδικῆ χάμματα
γραμμάτων ἑστὰ τῆ ἀγνωπῆτου πατριάρχου. οὗτος γὰρ ὅστιν δερχίδεν νόμος σινοδικῶς τῆ καθολικῆς ἐκκλησίας τῆ δόποσάλέντων εἰς πέσρατα δεξαρμῆς τὸ διαγέλιον. τοιγαροῦν διδοκῆσαι καὶ ἑπινδύσῃ αὐτῶ σινοδικῶν ὑμῶν εἰς τὸ ὁσιωπῆται αὐτῶ ἱερεῖς, εἰς διαπῆμενοις πλὴ διαθήκῃ αὐτῶ ἑπινδύσῃς ἀγαμῆκτοις, ἵνα τοῖς ὁροῖς τῆς ὁρθῶς δογμαποσῶν σινοδικῶν ἡ κρίσις ὑμῶν ἐφάμῃλλος γῆρηται, ἔ πᾶσιν ἡ ἀγλητῆ πῆμῆτασ κατὰ λάμῃη. οὐδέις γῆρ ἀψας λύχρον, πῆσιν αὐτῶν ὑπὸ τῆ μῶδιον, κτῆ πλὴ τῆ κωλείου φωνίω, ἀλλῆ ἑπῆ πλὴ λυχρίδου, ὅπως λάμῃη πᾶσι τοῖς ἐν τῆ οἰκίᾳ. οὕτω γῆρ ἔ πᾶς ἀνώθεν ἑστὰ τῆς πατέρων ἡμῶν δόσεβῶς παραδοθείσῃς ἡμῶν θεομοθεσίᾳς ἑξακολουθήσετε, καὶ αἱ ἀγῃα τῆ θεοῦ ἐκκλησίᾳς ἐν εἰρηναίᾳ τάξει διαμῆροσιν. ποσῶτον γῆρ ὑπερμαχοδῆμῶ τῆς ἀληθείας, ἔ πρὸς τῆ δόσεβῆσαν σινοπινόμῃτα, ἔ τῆ ἐκκλησιαστικῆς φρονήτῆροδῆ κατὰσῆσῆς, τῆ δερχίδεν θεομοθεσίᾳ κραιπυῶν θέλοντες, ὥσε καὶ στρατωποκῶς βουλόμῃσαι κατεχόμενοι, ἔ πολιτικῆς μερέμῃσαι ἐναχολογόμενοι, πρὸσῶτον ἔργον ἔχοντες πλὴ εἰρῆνικῶν διαγῆται τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας, κὶ ἐν δευτέρῶ πᾶντα πῆμῆροι, πλὴ πανίερον ἡμῶν σινοθεοῖσαι ἐκ ἀπεκῆμῆροδῆ σινοδικῶν. διδόντες ἐκῆσῶ ἀδῆδῶ, ἵνα δῆγα πᾶσῃς ὑποσολῆς λαλήσῃ τὰ βέβουλομῆμῆτα αὐτῶ, πρὸς τὸ ἀκριβῆ ὁξέτασιν γῆμῆσαι,

ANNO CHRISTI 787.

ANNO
CHRISTI
787.

καὶ πλέον παρήσια δίδωμαι τῶν ἁλ-
 λήλων ἵνα ἔκπεδῶν ἐλαθῆ ἢ ἴσῃ ἐκ-
 κλησιῶν διάτασις, ἔο τῆς εἰρήνης πα-
 σιν ἡμῖν ἀρμυρῶν σὺν δεσμός. καὶ ἐπει-
 δὴ πρὸ Γαυλῶν ὁ ἀγιώτατος πατριάρχης
 μέλλων καὶ βούλησιν δικίλῶ τῶ ἐν πε-
 δῶν δεσμός λυέσθαι, καὶ καταλιμπανείν
 ταῦτά τῶ παροικίῳ, καὶ πρὸς τῶ
 ἐκεῖ κατοικίῳ ἐνδημῆν, μάλλον δὲ
 πρὸς τῶ δεσπότην Χερσὸν, τῆ Ἐπι-
 σκοπῆ ἀπετάξατο, τῶ μοναχικὸν αἰ-
 ρεπιστάμνος βίον· ἡμῶν δὲ ἐρωτησαν-
 των αὐτὸν, πῶς ἐνεκεν τοῦτο πεποιή-
 κας; ἀπεκρίνατο ἡμῖν, ὅτι εἰ τῶ θανά-
 τῳ καταληφθῶ ἐν τῆ Ἐπισκοπῆ ταύ-
 τῆς τῆς Θεοφυλακτοῦ ἐ βασιλείδος πό-
 λεως, τὸ ἀνάστημα ἔξω ἀπὸ πάσης τῆς
 καθολικῆς ἐκκλησίας, ὃ ἀπάρχῃ εἰς τὸ
 σκοπὸς τὸ ἔξω φρον, τὸ ἠτομασμένον τῶ
 διαβόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ· διότι
 σὺν ὁδῶν πῶ λέγουσι γινέσθαι ἐν ταῦ-
 τῳ καὶ τὰς εἰκονικὰς ἀνα-
 ζωγραφίαις, αἷ ἢ καθολικῆ ἐκκλη-
 σία κρατῆ ἔ ἀσπαζέται, ἔ πρὸς ὑπό-
 μνησιν ἴσῃ πρὸς τῶ πῶν ἀποδέχεται.
 τῶ τῶ μου τῶ ψυχῶν παραίτη· τοῦτο
 με εἰς ὑπόμνησιν φέρει, πῶς ἐκφω-
 ξομαι τὸ κρίμα τῶ Θεοῦ, διότι τοῖς τοῖς
 ἀνδράσι σὺν ἀνεστράφῳ ἔ σὺν κλη-
 μήτιν. ταῦτα καὶ ποι ἴσῃ ἐνδοξοτά-
 των ἡμῶν δὲ χρόνων ἐλάλησε, καὶ οὐ-
 πως τῶ βίῳ κατέλιπε. ταῦτά τῶ οὐ
 τῶ ἀπόφασιν ἐνοήσομαι ἢ ἡμετέρα
 δισεβῆς βασιλεία φοβερά οὐσαν· καὶ
 τῶν ἔ πρὸς τῶ ἐν πολλῶν ἀκηκό-
 ον τῶ τῶν ἀμφισβήτησιν· βου-
 λῶν εἰς ἑαυτοῦ ἐβουλομένητα, πῶ
 ἔ οφείλει γινέσθαι.

Καὶ ἀπεδώκαμεν τῶ βουλλῶ
 ἡμῶν, ὅτι πρὸς χειρὸς ἡμῶν πα-
 Concil. Tom. 19.

& magis fiducialiter veritas agatur, quatenus & ecclesiarum dissensio funditus abigatur, & pacis compago nobis omnibus coaptetur. Et quoniam Paulus sanctissimus patriarcha cum secundum diuinam voluntatem a presentibus vinculis absolvendus, & hanc peregrinationem dimissurus, atque ad habitationem, imo vero ad ipsum Dominum Christum profecturus esset, episcopatum refutaui, vitam eligens monachorum: nobis autem interrogantibus eum, quamobrem hoc fecerit; respondit: Quia si morte praecipuus fuero in episcopatu Deo conseruandae regiae urbis, anathema habebam a tota catholica ecclesia, quod ducit in tenebras exteriores, quae praeparatae sunt diabolo & angelis eius: eo quod Synodum quamdam dicant hic effectam, quae subuertat imaginales picturas, quas ecclesia catholica tenet, amplectitur, & ad commemorationem principalium suscipit. Hoc animam conturbat, hoc me in commonitionem adducit, quomodo effugiam iudicium Dei, pro eo quod cum huiusmodi viris conuersatus fuerim & computatus. Haec vero etiam quibusdam gloriosissimorum principum nostrorum locutus est, & sic vita excessit. Hanc ergo terribilem sententiam considerante pio imperio nostro, quamquam & ante hoc ex multis audierimus huiusmodi iurgium, consilium nobiscum consiliati sumus, quidnam deberet fieri.

Et deliberauimus in consilio nostro, quod cum ordinatus foret

patriarcha, quæ dicta fuerant, mox perciperent finem. Accerfentes ergo viros ecclesiasticorum negotiorum expertos, & Christum Deum nostrum inuocantes, & confilium cum eis facientes, quisnam dignus esset prouehi ad sacerdotii cathedrâ huius Deo conferuandæ regie ciuitatis, & vnus consilii animique omnibus factis, in Tarasium qui nunc in pontificali præsidet dignitate, dabatur decretum. Hunc itaq; aduocantes, ea quæ dicta sunt & decreta super eo, pronuntiauimus. qui nequâ annuere voluit, neque consensus his quæ decreta fuerant, effici postulabat. Cumque nos eum, quamobrem obedire minime pateretur, percontati fuissimus: primo quidem respondit excusans se, & super se iugum sacerdotii, dicens. Nos autem intelligentes, quod excusationem quamdam faceret proponens non obediendum, nequaquam discessimus ab eo, sed permansimus persuadere illi conantes, quod susciperet summi sacerdotii dignitatem. Ipse itaque videns instantiam nostram, causam renuntiationis annuntiabat. Quoniam video, inquit, & conspicio ecclesiam, quæ super petram, Christum scilicet Deum nostrum fundata est, scissam nunc & diruptam, & nos aliud atque aliud loquentes, & eos qui ex oriente vnus nobiscum fidei sunt, Christianos videlicet, aliter, & concordantes his eos qui ex occidente consistunt, nosque alienatos ab illis vniuersis, & per singulos dies ab omnibus anathematizatos agnosco: & quia Synodum vniuersalem posco fieri, dum vicarii

παιάρχου, τέλος ἦν λαληθέντων γίνεται. πρεσβυτέρους οὐκ ἀνδρας ἐδὼν ἦν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων πεπεισμένοις, Χριστὸν δὲ Θεὸν ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, ἐβουλώμεθα πάντων ποιησάμενοι, πῶς ἀρετῆς ἀξίος ὅστις τῆς προχρησθέντος εἰς τὴν τῆς ἱεροσολύμων καθέδραν ταύτης τῆς θεοφυλάκτικῆς βασιλείδος πόλεως ἡμῶν, ὁμογνωμόνων δὲ ἐὼν ὁμοψύχων πάντων γεγονότων, εἰς Ταρασίον ἡμῶν νυνὶ προκαθήμενον Ἰησοῦν τῶν δεχόμενον ἀξιώματι ἀπεδίδωκε ἡ ψήφος. τῶτον οὐκ πρεσβυτέρους ἀνδρας, τὰ λαληθέντα ἐψηφισθέντα ἐπὶ αὐτῷ προσηγορευμένῳ. ὁ δὲ οὐδαμῶς ἠπνύσασθαι ἠβουλήθη, οὐδὲ συγκατέθετο τοῖς ψηφισθεῖσιν ἡξίου χρεώσασθαι. ἡμῶν δὲ μετὰ πάντων αὐτῶν, ἐνεκεν τίνος ἐκ ἀνέγκης ὑποκακοδομαί, τὰ δεχόμενοι ἀπεκρίνατο προφασίζόμενος ὑπὲρ αὐτῶν ἡμῶν ἡμῶν τῆς δεχόμενης. ἡμεῖς δὲ νοησάμενοι, ὅτι προφασίον πνεύματι πεποιήται μὴ προαιρουμένους ὑποκακοδομαί, ἐκ ἀπέστημεν ἐκ τῆς ἀνδρός, διὰ τὴν ἐπεμείναμεν πείσασθαι ἡμῶν ἀρετῆς αὐτῶν τὴν τῆς δεχόμενης ἀξίον. αὐτῶς οὐκ σιωπῶν τὴν ἔνστασιν ἡμῶν, τὴν ἀπίδον τῆς ἀφαιρήσεως διήγαγεν ὅτι ὁρθῶς ἐβλέπω ἔπι τῆ πετρῶν Χριστὸν Θεὸν ἡμῶν πεδμελιωμένῳ ἐκκλησίᾳ αὐτῆς διεγρημένῳ νυνὶ καὶ διεγρημένῳ, καὶ ἡμᾶς ἄλλοτε ἄλλως λαλοῦντας, καὶ ἐδὼν τῆς ἀνατολῆς ὁμοψύχους ἡμῶν Χριστιανούς ἐπέφερε, καὶ συμφωνήσας αὐτοῖς ἐδὼν τῆς δύσεως, ἐψηφισάμενοι ἡμᾶς ἐμείνων ἀπάντων, καὶ καθ' ἑκάστην ὑπὸ πάντων ἀναθηματιζόμενοι. ἔπι σιωπῶν οἰκουμένην αὐτῶν μαχρητέως, ἵστορηθῆσαν ἐρισκομένης.

tos agnosco : & quia Synodum vniuersalem posco fieri, dum vicarii

ANNO CHRISTI 787.

των ἐκ τῆς πατρῴας, ἔτι τῆς αἰατο-
 λῆς δεξιέρων. ταῦτα ἐνωσισάμενοι
 ἡμεῖς καὶ προσωπόν τῶν τότε ᾤόντων
 ἐν ταῦτα ἱερέων, καὶ τῶν ἐνδοξοτάτων
 ἡμῶν δεξιόντων, ἔπαντος τῆς φιλοχρί-
 σου ἡμῶν λαοῦ, ἀνδρα ἔξηγαζόμεν
 ἔπι προσία αὐτῶν, εἰπὴ ἡμῖν ἀπε-
 λογήσατο, ἔ αὐτοῖς ἀπεφύλατο. αὐτοὶ
 δὲ πάντες ἀμνηστέως ἀσμένως ἐδέξασ-
 το, αἰτησάμενοι τὴν ἡμετέραν εἰρλω-
 ποῖον καὶ βίσεβῆ βασιλείαν τῆς γῆ-
 ρου οἰκουμένης σιμῶδον. ταῦτη οὐ
 τῆ αἰτήσῃ ἐπεβίσαμεν, τάληδες δὲ εἰ-
 πῆν, τῆς θεοῦ βίσεβῆστος καὶ ἡμῶν ὁδη-
 γῆστος, συναθροῖσαι ἡμᾶς, καὶ ἐπι-
 δητῆρ δὲ πᾶσης τῆς οἰκουμένης ὁ θεὸς
 σιωγήσῃ ἡμᾶς, βουλήν τὴν οἰκείαν
 εἴσαι θέλων, * ἡδὴ προσκεμμένων τῶν
 ἀγίων διαγγελίων, καὶ νοητῶς βοών-
 των· δικαίως κρίνατε· εἴτε * ἑδραῖοι τῆς
 βίσεβῆστος καὶ ἑρμαροῖ, ἔ πᾶσαι καινο-
 φωνίαν καὶ νεοφανῆ εἰσῆγῃσιν ἐπι-
 μεῖν προσυμῆθητε· καὶ κατὰ Γε' ἔτος
 ὁ προσφταρῆς τῆς δόξουλικῆς ὁμηγύ-
 ρεως τὴν ἀνδραποδῶδη δόξουλικῆ πα-
 τάξας, τὸ τῆς Ιουδαϊκῆς ἀκροάσεως
 ἀδθητῆρ τῆ μαχαίρα ἀφείλετο,
 ἀνατείνατε τὴν ἀξίνην τῆς πνύμα-
 τῆς, καὶ πᾶν δένδρον ποιουῦ καρ-
 πὸν ἑρεχλίας καὶ διχονοίας καὶ ἐπι-
 σάκτου καινοφωμίας, ἢ τῆς διδασκα-
 λικαῖς ἡμῶν φωνῆς μεταφυτεύσατε,
 ἢ καινοφωμίας ἐπιμῆσσι συγκόψατε,
 καὶ εἰς τὸ πῦρ τῆς μελλούσης γέννης
 παραπέμψατε· ἵνα ὁλόκληρον τῆς ἐκ-
 κλησίας τὸ σῶμα ἀρμολογοῦμενον ἔ
 συμβιβασθῆμενον, ἔ τῆ πατρικῆ πα-
 ραδόσῃ κραταιοῦμενον ἢ εἰρῆνῃ ἔ πνύ-
 ματος διαφυλάξῃ, καὶ ἢ τῆ ὅλης Ρω-
 μαϊκῆς ἡμῶν πολιτείας κατὰστασις συλ-

tam a papa Romano, quam ab orientis principibus sacerdotū inueniuntur. Hæc nos innotescentes in præsentia sacerdotum & gloriosissimorum principum nostrorum, & totius Christo amabilis populi nostri, qui tunc hic aderant, virum eduximus, & in præsentia eorum quidquid nobis responderat, & ipsis affatus est. at vero vniuersi illi hæc audientes libenter acceperunt, postulantes pacificum & pium imperium nostrum, vt fieret vniuersalis Synodus. Ergo huic petitioni annuimus, Deo vos, vt veritatem dicamus, congregare volente, & nos ad id dirigente. Igitur quoniam a toto terrarū orbe collegit vos Deus, consilium suum statuere volens; ecce propositis sanctis euangeliiis, & intelligibiliter clamantibus: *Iuste iudicate*: state stabiles pietatis propugnatores, & omnem nouitatem vocum, & nouiter apparentem feditionem recidere procurate, quemadmodum & Petrus primus princeps collegii apostolici, qui seruilis deceptionis amentia percussa, Iudaicæ auditionis sensum gladio abstulit. Extendite securim spiritus, & omnem arborem germinantem fructum contentionis & dissensionis ac introductæ nouitatis, aut magisterialibus vocibus transplantate, aut canonicis increpationibus concidite, & in ignem future gehennæ transmittite: vt integrum ecclesiæ corpus compactum & conueniens, atque paterna traditione corroboratū pax spiritus custodiat, & totius Romanæ reipublicæ nostræ constitutio simul tranquilla

* idē

* ἀ. π. 787

Ioan. 1.

Ioan. 13.

ANNO CHRISTI 787.

cum fidei tranquillitate consistat. Literas autem suscepimus missas ab Hadriano sanctissimo papa senioris Romæ per vicarios ipsius, Petrum scilicet primum presbyterum, & Petrum Deo amabilem presbyterum & hegumenum, qui & vobiscum sedere videntur: & iubemus secundum ius synodicum in audientiam omnium recitari. Et cum debito silentio his auditis vna cum apicibus in duobus quaternionibus a summis sacerdotibus, & sacerdotibus orientalis dioceseos destinatis, per Ioannem reuerendissimum monachum & dudum syncellum patriarchalis Antiochiæ sedis, & Thomam presbyterum & hegumenum; qui & ipsi ecce vobiscum adfunt: per ipsos cognoscetis, qualis sit ecclesiæ catholicæ sensus.

Sancta Synodus dixit: Conferuet Deus imperium ipsorum. longos faciat Deus annos eorum. per amplius gaudere concedat illos.

Et adductus est Basilius Ancyrae, & Theodorus Myrorû, & Theodosius Ammori: & stantibus eis in medio sanctæ Synodi, Basilius episcopus Ancyrae dixit: Quantum erat ad potentiam meam, domini, quæsiui causam, & omni satisfactione accepta, accessi ad catholicam ecclesiam ego nouissimus seruus vester. Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Gloria Deo, qui vult omnes saluari, & ad agnitionem veritatis venire.

Basilius episcopus Ancyrae ex libello ita legit. Legislatio

γαλιωῶ τῆ γαλιωῆ τῆ πίστεως. γραμματῶν ἡ ἐδέξαμθα διποσαλέντα ᾧ ᾤα Ἀδριανὸς τῷ ἀγιωτάτου πάπα τῆς πρεσβυτέρας Ρώμης διὰ τῶ ἀγιωτῶ τοποτηρητῆρ, Πέτρου τῷ θεοφιλεστάτου πατρῶου πρεσβυτέρου, καὶ Πέτρου τῷ θεοφιλεστάτου πρεσβυτέρου καὶ ἡγουμένου, τῷ ἐπιμεδρβόντων ὑμῶν καὶ κελύοιμου τῷ σινοδικῶν δεσμῶν εἰς ἐπίκοπῶ πάντων ἀναγνωσθῆναι. καὶ μὲν τῆς θεούσης σιγῆς τούτων ἀκούοντες μὲν καὶ τῆρ διποσαλεισῶν κεραυῶν ἐν δυοῖ τετραδίοις παρεῖ τῆρ χειρέων καὶ ἱερέων τῆς διαβλικῆς διοικήσεως, διὰ Ἰωάννην τῷ βλαβειστάτου μοναχῶ ἐ σικέλλου ἡγουμένου τῷ πατριαρχικῶν θενοῦ Αἰποχίας, ἐ Θωμά πρεσβυτέρου ἐ ἡγουμένου, ἡδη ἐ ἀπάν συμπαρόντων ὑμῶν δι' αὐτῆρ γνώσεσθε, ὁποῖον ὅτι τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας τῷ Φρόνημα.

Τούτων ἀναγνωσθέντων ἡ ἀγία σινοδος εἶπε. Φυλάξει ὁ θεὸς τὴν βασιλείαν ὑμῶν. μακρῶν ὁ θεὸς ἐδὼ χρόνους ὑμῶν. ἵππ πλείον ὁ θεὸς χαροποιήσῃ αὐτοῖς.

Τούτων οὕτω παρὰ χθέντων, ἀνήχθη Βασίλειος ὁ ὁσιώτατος ἐπίσκοπος Αἰκύρας, ἐ Θεόδωρος ὁ Μύσην, καὶ Θεοδόσιος ὁ Ἰ Αμμοεῖου. καὶ τούτων ἀπάν ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἀγίας σινοδου, Βασίλειος ἐπίσκοπος Αἰκύρας εἶπεν. ὅσον ἡ εἰς διωαμίν μου, διασώται, ἵζητασῃ τὴν ἰσπῶθειν, ἐ πᾶσιν πληροφροεῖαν δεξάμενος, παροσῆλθον τῆ καθολικῆ ἐκκλησία ἐγὼ ὁ ἐχάτος ὑμῶν δόδοτος. Ταρῶσι τῷ ἀγιωτάτου πατριάρχης εἶπεν. δεξῆ τῷ θεῷ τῷ θέλοντι πάντας ἀνθρώπους σωθῆναι, ἐ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν.

Βασίλειος ἐπίσκοπος Αἰκύρας ἀπὸ λιβέλλου ἀνέγνω οὕτως. δεσμῶ δεσῖα

1. Tim. 2.

ANNO
CHRISTI
787.

ὅθεν ἐκκλησιαστικῆ κανονικῶς παρα-
δεδομένη αἰῶθεν καὶ ἐξ ἀρχῆς ἐκ τε
τῆς ἀγίων ἀποστόλων, καὶ τῆς αὐτῶν
διαδόχων ἀγίων πατέρων ἡμῶν καὶ δι-
δασκάλων, ἀλλὰ γε καὶ τῆς ἀγίων
ἐ οἰκουμηνικῶν ἐξουσιῶν, καὶ τῆς
τοιαύτων ὀρθοδόξως ἀκριβοῦσιν σω-
δῶν, ὡς ἐστὶν ἀπὸ ἀίρεσεως οἰασθη-
ποποιῶ ἑπιτρέφοντας πρὸς τὴν ὀρ-
δοδόξῃ ὁμολογίᾳ καὶ ᾠράδῳ τῆς
καθολικῆς ἐκκλησίας, ἐγχαίρων τὴν
οἰκίαν ὀξαρνεῖσαι αἴρεσι, καὶ τὴν
ὀρθοδόξῃ ὁμολογεῖν πίστι. ὅθεν καὶ ἐ-
γὼ Βασίλειῳ ἑπίσκοπῳ Ἀκυράς
τῆς πόλεως, πραιποσίτου ἐνωθῆ-
ναι τῇ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ, Ἀδρια-
νῷ τε τῷ ἀγιωτάτῳ παπᾷ τῆς πρεσβυ-
τέρας Ρώμης, καὶ Ταρσίῳ τῷ μα-
καριωτάτῳ πατριάρχει, τοῖς τε ἀ-
γιωτάτοις ἀποστολικαῖς θρόνοις, λέγω
δὲ Ἀλεξανδρείας, Ἀνποχίας, καὶ
τῆς ἀγίας πόλεως, ἀλλὰ μὲν ἐ πᾶ-
σι τοῖς ὀρθοδόξοις ἀκριβοῦσι τε καὶ ἱε-
ρεῖσι, πάντεσσι τὴν παροῦσαν ἐγχα-
φὸν μου ὁμολογίαν ποιῶμαι, καὶ πρὸς
σῶν ὑμῶν τοῖς ἐξ ἀποστολικῆς αὐθεν-
τίας λαβῆσι τὴν ὀξοισίαν. ἐν ταῦτῳ ἡ
ἐ συγνώμην ἐξαίθεμαι ᾠρὰ ἡ θεο-
συλλέκτου ὑμῶν μακαριότητος ἑσέρ-
ταῦτης μου τῆς βραδυτῆτος. δεόν ἡ
μὴ ὑπερηκέναι με πρὸς τὴν ὀρ-
δοδόξίαν ὁμολογίαν· ἀλλὰ τῆς ἀκρας
μου ἀμαθίας ἐ νωθρείας καὶ ἡμελημέ-
νης διανοίας ὅτι ἴστω. ὅθεν ἐ μάλλῃ
αἰτῶ τὴν μακαριότητα ὑμῶν ἐξαίθε-
σαι ἐ ᾠρὰ θεοῦ συγχώρησίν μοι ᾠρα-
χεθῆναι.

Πιστεύω τῷ ὁμολογῶ εἰς ἕνα
θεὸν πατέρα παντοκράτορα, ἐ εἰς ἕνα
κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸ μονογενῆ, ἐ εἰς τὸ ἅγιον πνεῦμα τὸ κύριον

est ecclesiastica canonice tradita
defursum ab initio tam a sanctis
apostolis, quam a successoribus
eorum, sanctis videlicet patri-
bus nostris atque magistris; sed
& sanctis & vniuersalibus sex
Synodis, seu localibus Con-
ciliis quæ orthodoxe collecta
sunt, vt ab hæresi quacumque
ad orthodoxam confessionem
& traditionem catholicae eccle-
siae conuersi, in scriptis suam
abnegent hæresim, & fidem
confiteantur orthodoxam. Vn-
de & ego Basilius episcopus ci-
uitatis Ancyrae proponens vni-
ri catholicae ecclesiae, Hadria-
noque sanctissimo papæ, & Ta-
rasio beatissimo patriarchæ, seu
sanctissimis & apostolicis thro-
nis Alexandriae, sed & Antio-
chia & sanctæ ciuitatis, nec
non omnibus orthodoxis pon-
tificibus & sacerdotibus, præ-
sentem hanc confessionem
meam facio in scriptis, & offe-
ro vobis, qui ex apostolica au-
toritate potestatem sumpsistis.
In hoc ipso etiam veniam ex-
peto a diuinitus collecta beati-
tudine vestra, pro hac tarditate
mea. Oportebat enim vt non
orthodoxa confessione fraudar-
er: sed summæ indiscipline
meæ, & segnis ac negligenti-
s mentis est hoc. Vnde magis
postulo a beatitudine vestra, vt
& petatis a Deo indulgentiam
mihi concedi.

Credo igitur & confiteor in
vnum Deum Patrem omni-
potentem, & in vnum Domi-
num Iesum Christum filium
eius vnigenitum, & in Spi-
ritum sanctum Dominum &

viuificantem; Trinitatem consubstantialem & confidentem, in vna deitate, potentia & potestate adorandam & glorificandam. Confiteor etiam omnia quæ sunt dispensationis vnius sanctæ Trinitatis, Domini videlicet & Dei nostri Iesu Christi, quemadmodum sanctæ & vniuersales sex Synodi tradiderunt. & vniuersum hæreticum sine ianua os abiiciens anathematizo, iuxta quod anathematizauerunt & ipsæ: expetens etiam & intercessionem intemeratæ dominæ nostræ sanctæ Dei genitricis Mariæ, sanctarumque & celestium virtutum, & omnium omnino sanctorum; atque sancta & preciosa* ipsanorum cum omni honore suscipiens saluto, & honorabiliter veneror, fidem habens illorum particeps fieri sanctimoniam. Similiter & venerabiles imagines tam dispensationis Domini nostri Iesu Christi, secundum quod homo factus est propter salutem nostram, & intemeratæ dominæ nostræ sanctæ Dei genitricis, * atque sanctorum apostolorum, prophetarum, martyrum, & omnium simul sanctorum, saluans pariter & amplectens, atque adorationem quæ pertinet ad honorem, impendens; proiciens nihilo minus & anathematizans ex tota anima & tota mente Synodum, quæ ex stoliditate & dementia congregata, & septima Synodus nominata est; ab his vero qui recte sapiunt, pseudosyllogos legaliter & regulariter appellatur, tamquam quæ totius veritatis & pietatis sit aliena, & contra diuinitus traditam ecclesiasticam legislationem audacter & temere, quin potius

ἔ ζωοποιόν· τεράδια ὁμοούσιον ἔ ὁμοῦ-
 θερον, ἐν μιᾷ θεότητι καὶ διωάμει ἔ
 θεοσίᾳ προσκυνοῦμεν καὶ ἐδὲξα-
 ζοῦμεν. ὁμολογῶ καὶ πάντα τὰ τῆς οἰ-
 κονομίας τῆς ἐνός τῆς ἁγίας τελέδος,
 κυρίου δὲ ἔ θεοῦ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,
 καθὼς αἱ ἁγία καὶ οἰκουμένη αἱ ἐξ
 συνόδου ἁγρὰ δὲ δόξασι. καὶ πᾶσαν αἰ-
 ρετικὴν ἀθυροσύνην ἀποβαλλόμενος
 ἀναθεματίζω, καθὼς ἔ αὐτὰ ἀνεθεμα-
 τισαν· Ἐξαπολύμενος καὶ τὰς πρεσβείας
 τῆς ἀρχαίου δεσποίνης ἡμῶν θεοτό-
 κου τῆς ἁγίας, τῆς τε ἀρίων ἔ ἐπουρα-
 νίων διωάμεων, καὶ πάντων τῶν ἁ-
 γίων· καὶ τὰ ἁγία καὶ ἡμᾶ λείψανα
 αὐτῶν μὲν πάσης πηκῆς ἀποδεχόμενος
 ἀσπαύομαι, ἔ πρηπτικῶς προσκυνῶ, πῆ-
 σιν ἔχων μετέχην ἁγρὰ αὐτῶν ἁγιασμοῦ.
 ὡσώπως καὶ τὰς σεπτάς εἰκόνας τῆς οἰκο-
 νομίας τῆς κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,
 καὶ δὲ ἀνθεσπορὸς γέρονε διὰ τὴν ἡμετέ-
 ρην σωτηρίαν, καὶ τῆς ἀρχαίου δε-
 σποίνης ἡμῶν τῆς ἁγίας θεοτόκου, τῆς
 τε θεοειδῶν ἀγγέλων, καὶ τῶν ἁγίων
 ἀποστόλων, προσφητῶν, μδρτύρων τε,
 καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἀσπαύομαι
 καὶ ἀσεπύομαι, καὶ τὴν κατὰ π-
 μὴν προσκυνῶσιν ἀποπέμω, ἀποβαλ-
 λόμενος ἔ ἀναθεματίζων ἔ ὅλης ψυ-
 χῆς καὶ διανοίας τὴν ἔ ἀπεσεξίας
 καὶ ἀπονοίας σιμαθεριθεῖσιν καὶ ὀνο-
 μαθεῖσιν ἐβδόμεν συνόδον, παρὰ
 δὲ τῶν ὀρθῶς φρονούντων * ψευδο-
 συνόδον ἐνθεσμοῦ καὶ κανονικῶς κα-
 λουμένην, ὡς πάσης ἀληθείας ἔ βῆ-
 σεβείας ἀλλοτριαν, ἔ κατὰ τῆς θεο-
 παραδότου ἐκκλησιαστικῆς θεσμοθε-
 σίας πολμηθεῖς καὶ θρασέως, καὶ μὴ
 καὶ

* i. reli-
 quias.

* Gr. ad
 & dei for-
 mium an-
 gelorum,

* ψευδο-
 202

ANNO
CHRISTI
787.

καὶ ἀδώς ὑλακῆσαι, καὶ τὰς ἀ-
γίας καὶ σεπίας εἰκόνας καθυβρίσαι-
σαν, καὶ προσάξασαν ταύτας φελαμ-
ρεθῶσαι ἐκ τῆς ἀγίων τῆς θεοῦ ἐκκλη-
σιῶν. ἧς ἔρχετο Θεοδοσιος ὁ ψευδώνυ-
μος Εφέσου, Σισίννου ὁ Πέργης ὁ

* σεμάς

Ἰππικλίου Βασιλλῆς, Βασίλειου Πι-
σιδίας ὁ καλέμαφος * τελακκαβος
οἷς ἐματαιώθη ἔξακολουθήσας ὁ ἐλεφ-
νὸς Κωνσταντῖνος ὁ γυμνός πατριάρ-
χος. ταῦτα οὕτως ὁμολογῶ, ἔτι οὐκ
συγκαταπέμμαι· διὸ ἔτι ἀπλότη καρ-
δίας καὶ ὀρθῆ γνώμῃ, μετρητοῦτος
μοι τῆς θεοῦ, ἔδωκε μοι ἀναθε-
ματισμοὺς πεποιήμαι ἐν ταῦτα. τοῖς
χριστιανοκατηγόροις, ἢ ἴσως εἰκονοκλά-
ταις ἀνάθεμα. τοῖς λαμβάνοις τὰς
παρὰ τῆς θείας γραφῆς ῥήσεις, τὰς κα-
τὰ τῆς εἰδώλων, εἰς τὰς σεπίας εἰκόνας,
ἀνάθεμα. τοῖς μὴ ἀσπαζομένοις τὰς
ἀγίας καὶ σεπίας εἰκόνας, ἀνάθεμα. τοῖς
λέγουσιν, ὅτι αἱ θεοὶ τῶν εἰκόνων
Χριστιανοὶ προσέρχονται, ἀνάθεμα.
τοῖς ὀνομαζομένοις τὰς ἱεράς εἰκόνας εἰ-
δῶλα, ἀνάθεμα. τοῖς κοινωνοῦσιν ἐν
γνώσει τοῖς ὑβρίζοις καὶ ἀπειροῖς
τὰς σεπίας εἰκόνας, ἀνάθεμα. τοῖς λέ-
γουσιν, ὅτι πλὴν τῆς Χριστοῦ τῆς θεοῦ
ἡμῶν ἄλλῃ ἐρρύσατο ἡμεῖς ἐκ τῆς εἰ-
δώλων, ἀνάθεμα. τοῖς ἀδελφοῖς τῶν δι-

* ἢ τῶ L.

δασκαλίας τῶν ἀγίων πατέρων * καὶ τῶν
παράδοσιν τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας,
προφασίζομένοις καὶ ἀναλαμβάνοις
τὰς φωνὰς τῶν Ἀρείου, Νεστορίου, Εὐ-
τυχεῖς καὶ Διοσκῶρου, ὡς εἰ μὴ ἐκ τῆς
παλαιᾶς καὶ καινῆς διαθήκης ἀσφα-
λῶς διδασκῶμεν, οὐχ ἐπίμεθα τῶν
διδασκαλίας τῶν ἀγίων πατέρων,
καὶ τῶν ἀγίων οἰκουμηνικῶν συνό-
δων, καὶ τῆς παραδόσεως τῆς καθολικῆς
Concil. Tom. 19.

& absque Deo latrauerit, & fan-
ctas ac venerabiles imagines co-
uiciis appeterit: sed & has præ-
ceperit auferri a sanctis Dei ec-
clesiis. * de qua exiit Theodo-
sius falsi nominis Ephesus, Si-
sinnius Pergensis cognomina-
tus Pastillas, Basilius Pisidiae
* cacemphatus * tricaccabus;
quos euanuit scetatus miser
Constantinus, qui fuerat pa-
triarcha. Hæc ita confiteor, &
his assentior: & idcirco in sim-
plicitate cordis & recta mente,
Deo mihi testimonium perhi-
bente, subiectos anathemati-
smos facio hic. Christianorum
calumniatoribus, id est, imagi-
num confractoribus anathema.
His qui assumunt eloquia, quæ
a diuina scriptura aduersus ido-
la proferuntur, in venerabiles
iconas, anathema. His qui non
salutant sanctas & venerabiles
imagines, anathema. His qui
appellant sacras iconas simula-
cra, anathema. His qui dicunt,
quod sicuti ad deos Christiani
ad imagines accedūt, anathema.
His qui communicant scienter
eis qui conuiciantur & exho-
norant venerabiles iconas, ana-
thema. His qui dicunt, quod
præter Christum Dominum
nostrum alius nos ab idolis li-
berauerit, anathema. His qui
spernunt magisteria sanctorum
patrum & traditionem catholi-
cæ ecclesiæ, prætendentes &
assumentes voces Arii, Nestorii,
Eutychetis & Dioscori, atque
perhibentes, quod nisi de veteri
ac nouo testamento euidenter
fuerimus edocti, non sequemur
doctrinas sanctorum patrum,
neque sanctorum * Synodo-
rum, atque traditionem catholi-

* Gr. cui
præfuit
* infauti
nominis
* alias tri-
cos. i. ter
malus.

* genera-
lium Syn.

ca ecclesiae, anathema. His qui dicunt, quod diabolicae argumentationis inuentio sit factura imaginum, & non sanctorum patrum nostrorum traditio, anathema. His qui praesumunt dicere, catholicam ecclesiam idola aliquando suscepisse, anathema. Haec quidem ita confiteor, & his assentior, & ex toto corde, anima & mente pronuntio. Si vero (quod absit) ex diabolica summisione aliquo tempore voluntarie vel non voluntarie auersus fuero ab istis quae iam professus sum, anathema sim a Patre & Filio & Spiritu sancto, atque a catholica ecclesia, seu sacro ordine penitus alienus. Conseruabo autem secundum diuinos Canones tam sanctorum apostolorum, quam probabilium patrum nostrorum, memetipsum ab omni dati acceptione seu turpi lucro.

Tarasius sanctissimus & beatissimus patriarcha dixit: Omne hoc sacratum collegium Deo gloriam & gratiarum actiones rependit super hac confessione, quam catholica obtulisti ecclesiae.

Sancta Synodus dixit: Gloria Deo, qui vnit inter se dissidentia. Et adductus est Theodorus reuerendissimus episcopus Myrorum, & dixit: Et ego peccator & indignus, multum pertractans & scrutans, & quod melius est eligens, deprecor Deum & vestram sanctitatem, vt cum omnibus & ego peccator vniam sanctae catholicae ecclesiae.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: * Grata est Domino Iesu Christo misericordia, & ideo recipit poenitentes.

* Gr. Grati est D. I. C. & humanum recipere

ἐκκλησίας, ἀνάθεμα. τοῖς πολυῶσι λέ-
γαν τὴν καθολικὴν ἐκκλησίαν εἶδω λα-
ποτε δεδέχθαι, ἀνάθεμα. τοῖς λέγουσι
διαβολικῆς μεθοδεύσεως ἐφύρεμα τὴν
τῆς εἰκόνων ποίησιν, & μὴ τῆς ἀγίων
πατέρων ἡμῶν παράδοσιν, ἀνάθεμα.
ταῦτα μὲν οὕτως ὁμολογῶ, & πούτοις
συγκαταπέθεμαι, & ὅλης καρδίας &
ψυχῆς & διανοίας ὁποφάινομαι. ἐὰν
ᾧ, ὅπῃ ἀπέσω, ἐκ διαβολικῆς πωρο-
βολῆς ἐν οἰοθῆποτε χρόνῳ ἐκείνῳ ἢ
ἀκοισίως διασραφῶ ἐκ τῆς ἰσῆ ἐμοδ
πύτων πωρομολογημῶν, ἀνάθεμα
ἔσομαι ὁπο τῆ πατρὸς & τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ
ἀ-
γίου πνεύματος, καὶ τῆ καθολικῆς ἐκ-
κλησίας, & παντὸς ἱερατικοῦ πλάματος
ἀλλότριος. Φυλάξω δὲ καὶ τῶν θεῶν
κανόνας τῆς ἀγίων ὁποσῶλων & τῆς
θεωσιῶν πατέρων ἡμῶν, ἐάν τῶν ὁπο
πίσεως ὁποσληφίας & ἀεροκερδείας.

Ταράσιος ὁ ἀγιώτατος πατριάρ-
χος εἶπε· πῶσα ἢ ἱερατικὴ ὁμῆγησις
αὐτῆ τῶ θεῶ δόξα καὶ βλαβερίαν
ἀναπέμπει ὅπῃ ταῦτη ὅυ τῆ ὁμολο-
γία, μὲ πωροσηαγῆς τῆ καθολικῆς ἐκ-
κλησίας.

Ἡ ἀγία συνόδος εἶπε· δόξα τῶ θεῶ
τῶ ἐνώσαντι τὰ διεσῶτα καὶ πωροήχθη
Θεόδωρος ὁ βλαβεράτος ὁποσκοπος
Μύρων τῆς Λυκίας, καὶ εἶπε· καὶ γὰρ ὁ
ἀμδρωτὸς & ἀνάξιος πολλὰ ψηλα-
φῆσας καὶ ἐρειωθῆσας, καὶ τὸ κρείττον
ὁπλεξάμωρ, δέομαι τῶ θεοῦ καὶ τῆς
ἡμετέρας ἀγιωσύνης, ἵνα μὲ παντων
καὶ γὰρ ὁ ἀμδρωτὸς ἐνωθῶ τῆ ἀγία κα-
θολικῆ ἐκκλησία.

Ταράσιος ὁ ἀγιώτατος πατριάρ-
χος εἶπε· Φίλον τῶ θεῶ τῆ Χριστῶ &
Φιλαδέφωπον, τὸ πωροδέχεται τῶ
μετανοουῶτας.

ANNO
CHRISTI
787.

Ο Θεοφιλέστατος Θεόδωρος Ἐπίσκοπος Μύρων ἔσον τῆς παρ' ἐπιπέτου λιβέλλης ἀνέγνω, πρὸ Θεοδοσίου ὅτι ἐκκλησιαστικῆ κανονικῶς παραδεδωμένῃ ἐξῆς ὡς παρ' ἐπιπέτου ἀναγνόντος δὲ αὐτῷ, Ταρσίου ὁ ἀγιώτατος πατριάρχης εἶπε· καὶ Ἐπί τῷ βίλαβέστατω Θεοδώρῳ Ἐπισκόπῳ Μύρων βίλαβέστατον παρ' ἐπιπέτου Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν. Εὐθύμως ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Σαρδῆς εἶπεν· βίλαβέστατος ὁ Θεὸς ὁ ἐνώσας αὐτὸν τῇ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ.

Καὶ παρ' ἐπιπέτου Θεοδοσίου ὁ Ἐπίσκοπος τῆς Ἀμμοσειῶν, καὶ εἶπε πανίεροισι ἐπιπέτου μου διασώτατοι, ἐπιστάτη ἱερατικῆς αὐτῆς, καὶ γὰρ ὁ αὐτῶν πωλὸς ἐλεεινὸς καὶ πεπλανημένῳ, ὁ πολλὰ κακὰ λαλήσας καὶ τῶν σεπτιῶν εἰκόνων, σωεῖς τῶν ἀλήθειαν, ἐπέγων, ἐκατέγων αὐτῷ, ἐἀνεθεμάσσα σαφῶς, καὶ ἀναθεμάτω ἀκακῶς ἐλάλησας ἐδίδαξα ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ. ἐδέομαι, καὶ παρ' ἐπιπέτου ἀγίαν ὑμῶν σύνοδον, ἵνα μὴ πάντων τῶν Χριστιανῶν δέξησθε καμὲν ἀνάξιον ὑμῶν δοδόν.

Ταρσίος ὁ ἀγιώτατος πατριάρχης εἶπε· πολὺν σπυτεμμὸν καρδίας ἐνεδείξατο ὁ βίλαβέστατος Θεοδόσιος, καὶ ἀξίος ὅτι δοχῆς.

Ἡ ἀγία σύνοδος εἶπεν· ἀξίος ὅτι καὶ τῶν ἱεροῦ κανόνων.

Ταρσίος ὁ ἀγιώτατος πατριάρχης εἶπεν· εἰ οὐδὲν ἔσθ' ὅτι κανονικὸν ἔκκαλον αὐτὸν, ἀξίος ὅτι, καὶ ἀνέγνω οὗτος ὁ Θεοδόσιος Ἀμμοσειῶν οἰκεῖον λιβέλλον ἔχοντα οὕτως.

Τῇ ἀγίᾳ καὶ οἰκουμένην συνόδῳ Θεοδοσίου ὁ ἐλάχιστος Χριστιανός. ὁμολογῶ, καὶ σωπῆμαι, καὶ
Concil. Tom. 19.

Theodorus reuerendissimus episcopus Myrorum exemplar primi libelli legit : Legislatio est, &c. Cum legisset ille, Tarasius sanctissimus patriarcha dixit : Et super reuerendissimo Theodoro episcopo Myrorum grates referimus Deo nostro Christo. Euthymius sanctissimus episcopus Sardis dixit : Benedictus Deus qui vniuit cum catholica ecclesia.

Et adductus est Theodosius episcopus Ammorii, & dixit :

Sacratissimi & Deo honorabiles domini, & omnis sacra Synodus hæc, & ego peccator & miserabilis atque seductus, qui multa mala locutus sum contra venerabiles iconas, agnita veritate recognoui & reprehendi memetipsum ; & anathematizavi, & anathematizo quæ male docui & locutus sum in hoc mundo : & obsecro, & rogo sanctam Synodum vestram, vt cum omnibus Christianis recipiatis & me indignum seruum vestrum.

Tarasius sanctissimus & beatissimus patriarcha dixit : Multam contritionem cordis ostendit reuerendissimus Theodosius, & dignus est receptione.

Sancta Synodus dixit : Dignus est secundum sacros Canones.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit : Si nihil aliud est canonicum, quod prohibeat eum, dignus est.

Theodosius reuerendissimus episcopus proprium libellum legit ita.

Sanctæ & vniuersali Synodo Theodosius Christianus exiguus. Confiteor, & polliceor,

& recipio, amplector atque adoro principaliter intemera- tam iconam Domini nostri Iesu Christi veri Dei nostri, & iconam Dei genitricis, quæ illum sine semine peperit; & auxilium & protectionem eius, & intercessionem illius vnaquaque die ac nocte inuoco vt peccator in adiutorium meum, tamquam eam, quæ habeat confidentiam apud Christum Dominum nostrum, qui ex ea natus est. Pari modo sanctorum & laudabilissimorum apostolorum, prophetarum, & martyrum, & patrum atque cultorum eremi iconas recipio & adoro, non tamquam deos (absit) sed affectum & amorem animæ meæ, quem habebam prius in eos, etiam nunc ostendens, rogo cunctos illos ex tota anima vt intercedant pro me ad Deum, quatenus det mihi per intercessionem eorum inuenire misericordiam penes se in die iudicii. Similiter & ipsa sanctorum adoro & honoro, & amplector, tamquam eorum qui decertaerint pro Christo, & acceperint gratiam ab ipso ad sanitates efficiendas, & languores curandos, & demones eiciendos, quemadmodum ecclesia Christianorum suscepit a sanctis apostolis & patribus, & vsque ad nos. Pingi autem consentio in ecclesiis sanctorum principaliter iconam Domini nostri Iesu Christi, & sanctæ Dei genitricis, ex varia materia auri & argenti, & omni colore: vt carnea dispensatio ipsius omnibus innotescat. Similiter pingi conuersationes sanctorum & famosissimorum apostolorum, prophetarum ac mar-

δέχομαι, ἢ ἀσπάζομαι, ἢ προσκυνῶ
προσωπῶς τὴν εἰκόνα τῆς κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ τῆς ἀληθινοῦ θεοῦ ἡμῶν, & τὴν ἀγίαν εἰκόνα τῆς
ἀσπύργου αὐτῆν πεποιθῆς τῆς ἀγίας
θεοτόκου, & τὴν βοήθειαν & τὴν σκέ-
πην αὐτῆς, καὶ τὰς προσεβείας αὐτῆς
ἐκάστης ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἑπιτελοῦ-
μαι ὡς ἀμδρτωλὸς εἰς βοήθειάν μου,
ὡς παρρησίᾳ ἐχούσης πρὸς τὸ θεόν
αὐτῆς τεχθέντα Χριστὸν τὸν θεὸν ἡμῶν.
ὁμοίως καὶ τῶν ἀγίων & πανδοφήμεων
δοποσῶν, προφητῶν, & μδρτωλῶν,
& πατέρων, καὶ ἀσκητῶν τῆς ἐρήμου
τὰς εἰκόνας δέχομαι καὶ προσκυνῶ,
οὐχ ὡς θεοὺς· μὴ γάρ οὐκ· ἀλλὰ τὴν
χάριν & τὸ πόδιον τῆς ψυχῆς μου, ὃν εἶ-
χον πρὸς αὐτοὺς τὸ προσώπον, ἢ δειπῶς
ἐν δειπνῶν ἡμέρας, ἀφρακαλῶ πάντας αὐ-
τοὺς ὁλοψύχως προσεβείην ὑπὲρ ἐμοῦ
πρὸς τὸν θεόν, ὅπως δώη μοι διὰ τῶν
προσεβειῶν αὐτῶν ἄρεν ἑλεος πρὸς αὐτῶν
τῆ ἡμέρα τῆ κρίσεως. ὁμοίως & τὰ λέ-
ξανα τῶν ἀγίων προσκυνῶ & ἡμῶν
ἢ ἀσπάζομαι, ὡς ἀθλησάντων ὑπὲρ
τῆς Χριστοῦ, καὶ λαβόντων χάριν παρ
αὐτῶν ἰδίας ἐπιτελεῖν, καὶ νόστους δερα-
πεύειν, καὶ δαίμονας ἐκβάλλειν· κα-
θὼς ἡ ἐκκλησία τῶν Χριστιανῶν ἀρέ-
λαβεν ἐκ τῶν ἀγίων δοποσῶν & πα-
τέρων, ἢ ἕως ἡμῶν. ἀνισορεῖσθαι δὲ δι-
δοκῶ ἢ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τῶν ἀγίων
προσωπῶς τὴν εἰκόνα τῆς κυρίου ἡ-
μῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, & τῆς ἀγίας θεο-
τόκου, ἐκ παντοίας ὕλης, χρυσοῦ καὶ
ἀργύρου, καὶ πάσης χρωματι-
στίας· ἵνα γνωρίζεται πᾶσιν ἢ ἐν σαρ-
κος αὐτῶν οἰκονομία. ὁμοίως ἀνισορεῖσθαι
τὰς πολιτείας τῶν ἀγίων & πανδοφήμεων
δοποσῶν, προφητῶν τε καὶ μδρτω-

ANNO
CHRISTI
787.

ερον, ἵνα γνωρίζων) οἱ ἄθλοι & οἱ ἀγῶ-
 νες αὐτῶν εἰς σὺντομον γραφῶν & διέ-
 γερσιν κὶ διδασκαλίαν τῶν λαῶν, μά-
 λις αὐτῶν ἀπλουτέρον. εἰ γὰρ βασιλείων
 λαυράτοις & εἰκόσιν ἑποπελομένης
 ἐν πόλεσι καὶ χωραῖς ἀπαντῶσι λαοὶ
 μὲν κερσὸν & θυμαμάτων, οὐτ' κηρό-
 χυτον σάνδα πηλῆτες, ἀλλὰ **Ⓞ** βασι-
 λέα· πόσω μάλλον χεῖ ἐν ταῖς ἐκκλη-
 σίαις Χειροῦ τ' θεοῦ ἡμῶν αἰσορεῖται τ'
 εἰκόνα τ' σωτήρος ἡμῶν θεοῦ, & τ' ἀρχιδύ-
 του αὐτοῦ μητρὸς, & τῶν ἀγίων πάντων κὶ
 μακαρίων πατέρων & ἀσκητῶν; καθὼς
 καὶ ὁ ἅγιος Βασίλειος λέγει· ἐπεὶ καὶ
 πλέμων ἀνδραγαθήματα καὶ λογο-
 γραφοὶ κὶ ζωγράφοι πολλάκις διαση-
 μαίνουσιν· **Ⓞ** μὲν τῶν λόγων κοσμοποι-
 τες, **Ⓞ** δὲ τοῖς πίναξιν ἐχρατοῦντες·
 καὶ πολλοὶ δὴ γάρου εἰς ἀνδρίδω ἐκεί-
 ηῖροι. καὶ πάλιν ὁ αὐτός· πόσα ἀν' ἡμα-
 μες δι' ἡρώτων, ἵνα ἕως ἐνα ἐν τῶν
 ἀγίων δυσωποῦντα **Ⓞ** κέει **Ⓞ**; καὶ
 ὁ Χρυσόστομος λέγει· ἢ γὰρ τῶν ἀγίων
 γὰ εἰς οὐ διακόπιεται θανάτω, ἐκ ἀμ-
 βλυέται πελῶν, ἀλλὰ καὶ μετὰ τὸ
 θανεῖν τῶν ζώντων εἰς διωατῶν τοῖ. &
 ἄλλα πολλὰ ἀμετρεα. καὶ διὰ τοῦτο
 πρὸς ἀκαλιῦμας ἅγιοι τῶ θεοῦ, κὶ βοῶ
 ἡμῶν εἰς **Ⓞ** οὐρανὸν καὶ ἐνώπιον
 ἡμῶν· δεξαδέ με, ὡς ἐδέξατο ὁ θεός
Ⓞ ἄσωτον, καὶ πλεὶ πόντω, καὶ
Ⓞ λησῶν. (ἠτήσατέ με, καθὼς ἐζη-
 τήσατε ὁ Χειροῦ τ' ἑπολωλός πρὸς
 βατον, ὃ ἀνέλαβεν ἐπὶ τῶν ὤμων·
 ὅπως γνήται χερὶ ἐνώπιον τῶ θεοῦ
 καὶ τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ· ἐπὶ τῶν ἡμῶν
 πηλῶ καὶ μετανόια, διὰ τῶν τῶν πανα-
 γίων ἡμῶν δεαστῶν μεσσησίας. τοῖς μὴ
 πρὸς κωδοσι τῶ ἀγίας & σεπίας εἰκό-
 νας, αἰάθεμα. τοῖς βλασφημοσιν εἰς

tyrum, quo innotescant certa-
 mina & agones eorum in bre-
 ui scriptura, ad excitationem &
 magisterium populorum, maxi-
 meque simplicium. Si enim re-
 gum laurata & iconas missas
 ad ciuitates vel regiones obuui
 adeunt populi cum cereis & in-
 censis, non cera perfusam tabu-
 lam, sed imperatorem honoran-
 tes; quanto magis oportet in
 ecclesiis Christi Domini nostri
 iconam depingi Saluatoris Dei
 nostri, & intemeratae matris e-
 ius, omniumque sanctorum &
 beatorum patrum, & studiofo-
 rum virorum? quemadmodum
 & S. Basilius ait: Nam & ope-
 ra magna bellorum scriptores &
 pictores designant; illi quidem
 fermone ornantes, isti vero ta-
 bulis exarantes; & multos ad
 fortitudinem erexerūt utrique.
 Et rursus ipse idem. Quantum
 * laborasti utique homo, ut in-
 uenires vnū ex sanctis obsecran-
 tem Dominum? & Chrysosto-
 mus dicit: Sanctorum enim gra-
 tia non reciditur morte, non he-
 bescit obitu; sed postquam de-
 functi fuerint, viuis potentio-
 res existunt. & alia multa & im-
 mensa. Et ideo rogo vos sancti,
 & clamo; peccauit in caelum &
 coram vobis. suscipite me, sicut
 suscepit Deus luxuriosum &
 meretricem, & latronem. Quæ-
 rite me, sicut quæsiuit Chri-
 stus ouem quæ periit, quam-
 que super humeros suos sustu-
 lit; ut fiat gaudium coram Deo
 & angelis eius super salute &
 poenitentia mea, per interuen-
 tionem vestram, o sanctissimi
 domini. His qui non ado-
 rant venerabiles iconas, ana-
 thema. His qui blasphemiam

sup illi *
 ingulata
 conu xv
 et amoral
 amoral
 amoral
 amoral
 amoral

In conc. in
 4o. martyr-

* laborares

Lnc. 15.

dicunt in preciosas & venerabiles iconas, anathema. His qui audent detrahere ac blasphemare venerabiles iconas, vel vocare illas idola, anathema. His qui non docent diligenter cunctum Christi amatorem populum adorare venerabiles iconas sacras & adorandas omnium sanctorum qui a sæculo Deo placuerunt, anathema. * Christianorum calumniatoribus, id est, imagines confringentibus, anathema.

* His qui ambigui sunt, & non ex animo fatentur se sacras imagines venerari, anathema.

Sabbas reuerendissimus hegumenus monasterii Studii dixit: Iuxta apostolica præcepta, & vniuersales Synodos, dignus est receptione.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Qui dudum erant rectæ fidei calumniatores, nunc facti sunt veritatis aduocatores.

Constantinus sanctissimus episcopus Constantiæ Cypri dixit: Multam a nobis lacrymam euocauit libellus reuerendissimi episcopi Ammorii.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Videtur vobis, vt recipiant sedes suas?

Reuerendi monachi dixerunt: Quemadmodum susceperunt sanctæ & vniuersales Synodi ex hæresi conuersos, & nos suscipimus.

Sancta Synodus dixit: Placet omnibus nobis. & iussi sunt reuerendissimus Basilius episcopus Anchyrae, & Theodorus reuerendissimus episcopus Myrorum, & Theodosius reuerendissimus episcopus Ammorii, sedere in gradibus ac sedibus suis.

καθίσταται εἰς τὸν βαθμὸν καὶ εἰς τὰς καθέδρας αὐτῶν.

ταῖς ἡμῶν & σεπτικῶν εἰκόνας, ἀνάθεμα. τοῖς πολλοῖσι διαβάλλειν & βλασφημεῖν τὰς σεπτικῶν εἰκόνας, ἢ δοποκαλεῖν αὐτὰς εἰδωλα, ἀνάθεμα. τοῖς χειριστοῦ κατηγόροις, ἢ ἰσχυρῶν εἰκονοκλάταις, ἀνάθεμα. τοῖς μὴ διδάσκουσιν ὀπιμμελῶς πάντα Φιλόχριστον λαὸν πωροκωεῖν καὶ ἀσπάζεσθαι τὰς σεπτικῶν καὶ ἱεραρῶν καὶ ἡμῶν εἰκόνας πάντων τῶν ἁγίων τῶν ἀπὸ ἀγῶνος τῶν θεῶν διαρεσησάντων, ἀνάθεμα. τοῖς ἀμφίβολον ἔχουσι πλὴν διαύσιαν, & μὴ ἐκ ψυχῆς ὁμολογοῦσι πωροκωεῖν τὰς σεπτικῶν εἰκόνας, ἀνάθεμα.

ANNO CHRISTI 787.

Σάββας ὁ διαβέστατος ἡγουμηνος μονῆς τῆς Σπουδαίων εἶπε καὶ τὰς δοπολικὰς διατάξεις, καὶ οἰκουμηνικὰς συνόδους, ἀξιόσδεν ἀποδοχῆς.

Ταράσιος ὁ ἀγιώτατος πατριάρχης εἶπε: οἱ ποτε κατήγοροι τῆς ὀρθοδόξιας, νυνὶ σωτήγροιοι τῆς ἀληθείας ἐγίνοντο.

Κωνσταντῖνος ὁ θεοφιλέστατος ὀπισκοπος Κωνσταντίας Κύπρου εἶπε: πολὺ ἡμῶν δάκρυον ἐκένωσεν ὁ λιβελλος τοῦ διαβεστάτου ὀπισκοποῦ Αμμορείου.

Ταράσιος ὁ ἀγιώτατος πατριάρχης εἶπε: δοκεῖ ὑμῖν τῶν θεῶν αὐτῶν ἀπολαμβάνειν;

Οἱ διαβέστατοι μοναχοὶ εἶπον: καθὼς εἶδξαντο αἱ ἁγία & οἰκουμηνικαὶ ἐξ συνόδου τῶν ἁγίων ἀίρεσεως ὀπισρεφοντας, & ἡμεῖς δεχόμεθα.

Ἡ ἁγία σύνοδος εἶπεν: ὁρῶσκει πᾶσιν ἡμῖν. καὶ ἐκέλευθησαν ὁ, τε διαβέστατος Βασίλειος ὀπισκοπος Ἀγκύρας, καὶ Θεόδωρος ὁ διαβέστατος ὀπισκοπος Μύρων, καὶ Θεοδοσιος ὁ διαβέστατος ὀπισκοπος Ἀμμορείου,

καθίσταται εἰς τὸν βαθμὸν καὶ εἰς τὰς καθέδρας αὐτῶν.

ANNO
CHRISTI
787.

Τούτου αὐτῷ γρηγορίου, Εὐθύμιος ὁ
θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Σαρδῆς εἶπε·
Ὁ ὀρθόδοξος ὁ θεὸς καλῶς ἠῶ ἐκέν.

Ἡ ἀγία συνόδος εἶπεν· ὁ ὀρθόδοξος
ἡ σωὸ δὲ ὁ πατὴρ τοῖς πατέρας· ἔδυν
ὀρθόδοξοις ὁ θεὸς καλῶς ἠῶ ἐκέν. με-
τὰ τούτοις δὲ προσήχθησαν Ἰπάτιος
ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Νικαίας,
καὶ Λέων ὁ βλαβέστατος ἐπίσκοπος
Ρόδου, καὶ Γρηγόριος ὁ βλαβέστατος
ἐπίσκοπος Γισνουῦτος, καὶ Λέων ὁ
βλαβέστατος ἐπίσκοπος τῆς Ἰκονίου,
καὶ Γεώργιος ὁ βλαβέστατος ἐπίσκο-
πος Γισιδίας, καὶ Νικόλαος ὁ βλα-
βέστατος ἐπίσκοπος Ἱεραπόλεως, καὶ
Λέων ὁ βλαβέστατος ἐπίσκοπος Καρ-
πάδου.

Ταράσιος ὁ ἀγιώτατος πατριάρ-
χος εἶπεν· ἐκ οἷδα πόθεν εἰπεῖν ὀρμη-
δόντες, βουλήν βαθεῖαν ἐβουλόσα-
θε, καὶ οὐ διὰ κωλύου· καὶ σωθῆκαί
πεποιθήκατε, καὶ οὐ διὰ τῆς πλάματος
αὐτῶ· παρασυνάγοντες ἐαυτοῦν κρύβ-
δω ἐλαθραῖως τῷ πρῶτον χρόνῳ,
παρώσαθα βουλοσάμενοι πλὴν ἀλή-
θειαν. καὶ εἰ μὴ ἀλόγως πεποιθήκατε,
δοτε λόγον τῆς ἀγνοίας ὑμῶν· εἰ δὲ κ' ἔμ-
λόγου ψευδοῖς, προσεγγέσω ὁ αὐτὸς
λόγος ὑμῶν, καὶ ἀκουσὼν γρηθέω ἐπι-
πάσιν ἡμῖν· καὶ τὰς συμπλοκάς ἐάν-
πρῆσθαι ὑμῶν σύμμαχον ἐχρῆσα πλὴν
μὴ νικωμένῳ ἀλήθειαν ἢ ἱεραὶ ὁμήγυ-
ρις αὐτῆ διαρρήσασα διαρρήξει, καὶ
διαλύουσα διαλύσθαι ὡς σωδῆσμοις
ψευδοῖς, καὶ μηδεμίαν ἐχρῆσας ἀλη-
θείας ὑποδέσιν τε ἐπὶ ὑποσασιν.

Λέων ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος
Ρόδου εἶπεν· ἡμετέροισιν ἐνώπιον τῆς
θεοῦ, καὶ ἐνώπιον τῆς ἐκκλησίας καὶ τῆς
ἀγίας συνόδου ταύτης· ὅτι ἀμαθείας

Euthymius reuerendissimus
episcopus Sardis dixit : Ortho-
doxum Deus bene adduxit.

Sancta Synodus dixit : Or-
thodoxus pater cum patribus
sanctæ Synodo. Post hos au-
tem adducti sunt Hypatius re-
uerendissimus episcopus Ni-
cææ, Leo reuerendissimus epi-
scopus Rhodi, Gregorius re-
uerendissimus episcopus Pessi-
nuntis, Leo reuerendissimus
episcopus Iconii, Georgius re-
uerendissimus episcopus Pifi-
diæ, Nicolaus reuerendissimus
episcopus Hierapoleos, & Leo
reuerendissimus episcopus Car-
pathi.

Tarasius sanctissimus patri-
archa dixit : Nescio unde, vt
ita dicam, impetum facientes,
consilium altum consiliati estis,
& non per Dominum; & fœ-
dera fecistis, & non per spi-
ritum eius; collecti videlicet a-
pud vos ipsos clam atque la-
tenter præterito anno, volen-
tes depellere veritatem. Et si
quidem irrationabiliter hoc fe-
cistis, date rationem ignoran-
tiæ vestræ. Si vero cum falsa
quasi ratione, producatür ipsa
ratio vestra, & audita fiat co-
ram omnibus nobis : & con-
cinnationes & contradictiones
vestras, auxiliatrice quæ non
vincitur, habita veritate, facer
iste conuentus dirumpens dir-
umpet, & dissoluens dissoluet
vt colligationes falsitatis & in-
iustitiæ, nullamque habentes
veritatis substantiam.

Leo reuerendissimus episco-
pus Rhodi dixit : Peccaui-
mus in conspectu Dei, & in con-
spectu totius ecclesiæ, & san-
ctæ Synodi huius. per insipien-

tiam enim cecidimus, & non habemus defensionis nostræ rationem.

Gregorius reuerendissimus episcopus Pisinuntensium dixit: Secundum traditam fidem ab apostolis & patribus confitemur & tenemus.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Si est ratio aliqua in vobis, quemadmodum dictum est vobis, proferatur.

Hypatius, & qui cum ipso erant, dixerunt: Non habemus, sacratissime domine, quid dicamus; per ignorantiam enim & insipientiam locuti sumus.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Quæ vos ratio conuertit ad veritatem?

Hypatius, & qui cum eo erant, dixerunt: Sanctorum patrum & apostolorum doctrina.

Gregorius reuerendissimus episcopus Pisinuntensium dixit: In Synodo sanctorum apostolorum, quæ apud Antiochiam congregata dicitur: Et ne ultra errent hi qui salui fiunt, circa idola, sed pro eis imaginentur deiuirilem statuam Domini nostri Iesu Christi. Sed & beatus Isidorus Pelusiotes dicit; quia templi ratio nulla est, quod non coronat imago.

Leo reuerendissimus episcopus Rhodi dixit: Omnia quæ pie ac vere dicimus, licet indigni & peccatores simus, pertractauimus: & ex legali, & ex prophetica, apostolicaque seu paterna voce certi sumus effecti, quia veritas & pietas sic se habet, vt scilicet sint sanctæ & venerabiles imagines in sancta ecclesia secundum traditam a patribus temporibus consuetudinem

ἡ Ἐπέσασμεν, καὶ ἐκ ἔργων ἄπο-
λογίαν.

ANNO
CHRISTI
787.

Γρηγόριος ὁ βίλαβέσατος Ἡπιο-
πος Πισινοῦτος εἶπε· καὶ πῶς ᾤσα-
ντο πῶς ἄγιων ἀποστό-
λων ἔπατέρον, οὕτως ἔομοιολο-
γῶν ἔκρατοῦμεν.

Ταράσιος ὁ ἀγιώτατος πατριάρ-
χος εἶπεν· εἰ ἐστὶ λόγος ἐν ὑμῖν, κατὰ
ἐλαλήθη ὑμῖν, παραγέτω.

Υπάτιος καὶ ὁ αὐτὸς Ἡπιο-
πος εἶπον· ἐκ ἔργων πανίερε δέασοθα,
ἢ λαλήσομαι· κατὰ ἀγνοίαν καὶ ἀφρο-
σύνῃ ἐλαλήσαμεν.

Ταράσιος ὁ ἀγιώτατος πατριάρ-
χος εἶπε· ποῖος λόγος ὑμᾶς ἐστρεψεν
εἰς τὴν ἀλήθειαν;

Υπάτιος ἔκ' αὐτὸς Ἡπιο-
πος εἶπον· τῶν ἀγίων ἀποστόλων ἔπα-
τέρον ἢ διδασκαλία.

Γρηγόριος ὁ Ἡπιοπος Πισινοῦ-
τος εἶπεν· ἐν τῇ κατὰ Ἀντιόχειαν συνό-
δῳ τῶν ἀγίων ἀποστόλων εἴρηται, ὅτι
μηκέτι πλανᾶσθαι εἰς τὰ εἰδωλα τῶν
συνεργησάντων, ἀλλ' ἀπεικονίζεσθαι τὴν θεαν-
δρικὴν ἀρετὴν τῆς κεντρικῆς ἡ-
μῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. ἀλλὰ καὶ ὁ μακά-
ριος Ἰσίδωρος ὁ Πηλουσιώτης λέ-
γει· ὅτι ναοὶ λόγος οὐδεὶς, ὃν οὐ σέφει
ἀγαλμα.

Λέων ὁ βίλαβέσατος Ἡπιοπος Ρό-
δου εἶπε πάντα ἀδυσέβη καὶ ἀληθῆ λέγο-
μεν, εἰ ἔστι ἀνάξιοι ἔμμετροι εἶμεν,
ἐψηλάφησαμεν· ἔτι ἐν νομικῆς, ἔτι ἐν
πρωφητικῆς, ἔτι ἐν ἀποστολικῆς, ἔτι ἐν
πατερικῆς φωνῆς ἐπιπροφορητήμεν,
ὅτι ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ δόξα οὕτως ἐστὶ,
ὅτι εἶναι τὰς ἀγίας καὶ σεπίας εἰκόνας ἐν
τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ πῶς ᾤσατο δέξασθαι ἐκ-
παλαί τῶν χρόνων σωήθειαν ἄπο τῶν
ἀγίων

ANNO
CHRISTI
787.

ἀγίων λόγων ἁποστόλων· καὶ κείθεν ἐπέσθη-
μεν.

Ταράσιος ὁ ἀγιώτατος πατριάρ-
χος εἶπε· καὶ πῶς ἐπὶ ἔχων ἕως τῆς
οὐκωτῆς δέκα Ἰπποκοπος, ἕως τῆς νῦν
ἐκ ἐπέσθη;

Λέων ὁ βλαβείσατος Ἰπποκοπος
Ρόδου εἶπεν· ἐπειδὴ ἐχρόνισε τὸ κακόν,
ἢ κακὴ διδασκαλία καὶ ἐν τῷ χρόνι-
σάμει τὴν ἀμάρτην ἡμῶν ἐπλάνη-
σεν ἡμᾶς, καὶ ὄξυλινεν ἐκ τῆς ἀλη-
θείας, ἀλλ' ἐλπίζομεν εἰς τὸ θεὸν σω-
θῆναι.

Ταράσιος ὁ ἀγιώτατος πατριάρ-
χος εἶπε· τὰ χρόνιότερα τῆς παιδείας
δυσχερέστερα πῶς ὄντι πρὸς τὸ θεο-
πεύεσθαι, οὕτω ψυχὴ ἐν σκοτομυλῇ αἰ-
ρέσεως οὔσα, τὸ φῶς τῆς ὀρθοδοξίας
δυσχερὲς Ἰππηνώσκει.

Κωνσταντῖνος ὁ ὀσιώτατος Ἰπποκο-
πος Κύπρου εἶπεν· εἰδὲ ὑμᾶς Ἰπποκο-
ποις ὄντας μὴ διδασκαλίας δεῖσθαι,
ἀλλὰ διδασκάλους εἶναι ἐπέσθον.

Λέων ὁ βλαβείσατος Ἰπποκοπος
Ρόδου εἶπεν· εἰ μὴ ἐπέτειναν ἢ ἐν νό-
μῳ τὴν ἀμάρτην, ἐκ τῆς χρεῖας τῆς
χρείας.

Σταυρακιος ὁ ὀσιώτατος Ἰπποκο-
πος Καλχηδόνος εἶπεν· ἀλλ' ἡμεῖς ἀ-
δελφοὶ ἐκ ἐσμὲν ὑπὸ νόμον, ἀλλ'
ὑπὸ χάριν.

Υπάτιος καὶ Ἡπάτιος αὐτῶν Ἰππο-
κοποι εἶπον· ἐκ κακῶν διδασκάλων
μαθήματα κακὰ παρέλαβομεν.

Ταράσιος ὁ ἀγιώτατος πατριάρ-
χος εἶπεν· ἐπειδὴ τῶν εἶπατε κακῶν δι-
δασκάλων κακὰ τὰ μαθήματα, ἢ ἐκ-
κλησία ἐκ κακῶν διδασκάλων ἱερεῖς
δέχεσθαι οὐ παρέσεται.

ecclesia ex malis magistris sacerdotes admittere non consentit.

Concil. Tom. 19.

a sanctis apostolis. & inde obe-
diuimus.

Tarasius sanctissimus patriar-
cha dixit : Et quomodo annos
vsque ad octo & decem episco-
patum gerens, vsque in praesens
minime obedisti?

Leo reuerendissimus episco-
pus Rhodi dixit : Quoniam pro-
lixo tempore malum & nequam
magisterium prolongatum est :
& dum diutius moratum fuif-
set, pro peccatis nostris sedu-
cti sumus, & declinauimus a ve-
ritate : sed speramus in Deo sal-
uari.

Tarasius sanctissimus patriar-
cha dixit : Diuturnitates pas-
sionum difficiliores sunt ad cu-
randum. Sic & anima ; quæ
in obscuro est hæreseos, lu-
men orthodoxiæ difficile re-
cognoscit.

Constantinus sanctissimus e-
piscopus Constantiæ Cypri di-
xit : Oportebat vos cum ceteris
episcopis discendi nullam
necessitatem habere, sed ma-
gistros esse potius aliorum.

Leo reuerendissimus episco-
pus Rhodi dixit : Nisi proten-
derent hi, qui in lege erant,
peccatum, non esset necessitas
gratiæ.

Stauracius sanctissimus epi-
scopus Calchedonis dixit : Sed
nos fratres non sumus sub lege,
sed sub gratia.

Hypatius, & qui cum eo
erant reuerendissimi episcopi
dixerunt : A malis magistris ma-
las doctrinas accepimus.

Tarasius sanctissimus patri-
archa dixit : Quoniam qui-
dem dixistis malorum magi-
strorum malas esse doctrinas,

Hypatius episcopus Nicææ dixit: Sic obtinuit consuetudo.

* Pessinun-
fium Gregorius reuerendissimus episcopus * Pisinuntensium dixit: Sanctus Ioannes Chrystomus dicit: Ego ex cera perfusam dilexi picturam pietate repletam.

Sabbas reuerendissimus monachus & hegumenus monasterii Studii dixit: Benedictus Deus, qui direxit vos in veritatem.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Rationem & defensionem eorum iam audiui.

Sancta Synodus dixit: Etiam domine.

Ioannes reuerendissimus monachus & presbyter, & vicarius apostolici throni Antiochiæ, dixit: Flagitatur, sanctissime pater, a multis, quomodo oporteat eos qui ab hæresibus redeunt, suscipi: & obsecramus sanctam & sacram Synodum, vt veniant libri sanctorum patrum, & videamus & perscrutemur, atque inde sumamus veram certitudinem, quomodo illos suscipi oporteat. hæsitamus enim nos.

Constantinus reuerendissimus episcopus Constantiæ Cypri dixit: Expetimus a beatitudine tua domine, vt veniant prædicti libri, quo certi facti, sic ordinem laudabilem faciamus.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Secundum petitionem Deo amabilium virorum & vicariorum, atque sanctissimorum episcoporum, oportet libros afferri.

Constantinus Deo amabilis notarius venerabilis patriarchii

Κωνσταντῖνος ὁ θεοφιλέστατος

Υπάτιος ὁ βίλαβέστατος Ἐπίσκοπος Νικαίας εἶπεν· οὕτως ἐκράτισεν ἡ συνήθεια.

Γρηγόριος ὁ βίλαβέστατος Ἐπίσκοπος Πισινουῦτος εἶπεν· ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος λέγει· ἐγὼ καὶ πλὴν κηρύχτον ἠγάπησα γραφῶν βίλαβέστατος πεπληροφωρίσω.

Σάββας ὁ βίλαβέστατος μοναχὸς καὶ ἡγουμῆνος τῆς Σπουδαίων εἶπεν· Εὐλογητὸς ὁ θεὸς ὁ ὀδηγήσας ὑμᾶς εἰς πλὴν ἀλήθειαν.

Ομοίως Ταρασιος ὁ ἀγιώτατος πατριάρχης εἶπε· ὁ λόγον καὶ πλὴν ἁπολογίαν αὐτῶν ἠδη κούσασαί μιν.

Ἡ ἀγία σύνοδος εἶπε· ναὶ δεῖσθε.

Ἰωάννης ὁ βίλαβέστατος μοναχὸς & πρεσβύτερος, & τοποτηρητὴς τῆς ἁποστολικῆς Ἀντιοχείας, εἶπε διαδουλιεῖται περὶ αὐτῶν παρὰ πολλῶν, πῶς δεῖ εἶναι ἀπὸ αἱρέσεων περὶ ἁποστολικῶν δέχεται, & ἁρακαλομύριον πλὴν ἀγίαν καὶ ἱερὰν σύνοδον, ὅπως ἔλθωσιν αἱ βίβλοι τῆς ἀγίων πατέρων, & θεωρομύριον & ἀνακρίνωμύριον, καὶ κείθεν ἁβωμύριον ἢ ἀκριβῆ ἀσφάλειαν, ὅπως γρηδέχεται αὐτοῖς. ἁπορομύριον γὰρ ἡμεῖς.

Κωνσταντῖνος ὁ ἁγιώτατος Ἐπίσκοπος Κωνσταντίας τῆς Κύνου εἶπεν· Ἐξαπομύριον πλὴν σὺν μακαριότητι δεῖσθε, ἐλθέτωσαν τὰ περὶ λεχθέντα βιβλία, ὅπως πληροφορηθέντες τῶν ἀείων τῶν πλὴν ποιησάμεθα.

Ταρασιος ὁ ἀγιώτατος πατριάρχης εἶπε· καὶ πλὴν αἴτησιν τῆς θεοφιλεστάτων ἀνδρῶν καὶ τοποτηρητῆς, & τῆς ὁσιωτάτων Ἐπισκόπων, δεῖ τὰς βίβλους περὶ κομισθῆναι.

νοτάριος τῆς διαγοῦ πατριαρχείου

ANNO CHRISTI 787.

εἶπε· κατὰ τὴν κέλευσιν τῆς ὑμετέρας ἀγιότητος ἀφρέσαμεν ἑπιφειρόμενοι τὰς ἱεράς βίβλους, ἀσπὴρ ἡγάρομεν ἐν τῇ δότικε μὲν ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τῆς βασιλευσίνης πατριαρχίου Κωνσταντινουπόλεως, τῇ τε κανόνων τῇ ἀγίων δόξολων, καὶ τῇ ἀγίων συνόδων, ἔτι τῆς ἀγίου πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου, καὶ ἐπέθεον ἀγίων πατέρων.

Ταράσιος ὁ ἀγιώτατος πατριάρχης εἶπεν· ἀναγνωσθῆτω ἐν παρούσαις ἡ βίβλοι τῇ κανονικῶν διατάξεων.

Ἡ ἀγία συνόδος εἶπεν· ἀναγνωσθῆτω.

Ὁ αὐτὸς Κωνσταντῖνος ὁ θεοφιλέστατος διάκονος καὶ νοτάριος τῆς βασιλευσίνης ἀνέγνω.

Τῶν ἀγίων δόξολων κανὼν πεντηκωσὶς πέμπτος. Ἐἴπεν πρεσβύτερος τῆς ἐπισκοπῆς ἀποστόλος ἀμάρτιας οὐ παροδεύεται, ἀλλ' ἀποβάλλεται, καὶ θαιρείδω, ὅτι λυπεῖται. Χελὼν εἰπὼν ταῦτα ὅτι χαρὰ γίνεται ἐν οὐρανῷ ἑπὶ ἐνὶ ἀμάρτωλῳ μετανοοῦντι.

Σάββας ὁ βλαβέστατος μοναχὸς καὶ σὺν αὐτῷ εἶπεν· ποδοῦ ἀδελφόν, καὶ παρὰ πάντων ἀποδεχθῆναι, ὅτι ἔκαστος τῇ μετανοοῦντων ἡ ἐκκλησία παροδεύεται.

Ταράσιος ὁ ἀγιώτατος πατριάρχης εἶπεν· ἐστὶ καὶ ἕτερος κανὼν πεντηκωσίνου, ὃν ὁ αὐτὸς θεοφιλέστατος νοτάριος τῆς βασιλευσίνης πατριαρχίου ἀνέγνω.

Τῆς ἐν Νικαίᾳ συνόδου κανὼν ὀγδοῦς Περὶ τῶν ὀνομασάντων μὲν ἑαυτοὺς καθαρῶς ποτε, προσεραυριμένων ἡ καινῇ τῇ καθολικῇ ἔκκλησίᾳ, ἐδόξε τῇ ἀγίᾳ μεγάλῃ συνόδῳ, ὡς ἐχρηστονομήσει οὕτω μὲν ἐν τῷ κλήρῳ, πρὸ πάντων ἡ τὸ ὁμολογησάται Concil. Tom. 19.

* χρὸνολογία

dixit: Secundum iussionem veteris sanctitatis praesto sumus deferentes sacros libros, quos attulimus ex his qui reiacent in bibliotheca venerabilis patriarchii Constantinopoleos, tam Canonum sanctorum apostolorum, quam sanctorum Synodorum, & sancti patris nostri Basilii, & aliorum patrum sanctorum.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Legatur in primis liber canonicarum institutionum.

Sancta Synodus dixit: Legatur. Et accipiens idem Constantinus Deo amabilis diaconus & notarius venerabilis patriarchii legit.

Canon sanctorum apostolorum quinquagesimus tertius. Si quis presbyter eum qui convertitur a peccato, non susceperit, sed abiecerit, deponatur, quoniam tristem effecit Christum qui dicit; quia gaudium fit in celo super uno peccatore poenitentiam agente.

Sabbas, & qui cum eo erant, dixerunt: Hoc clarum & apud omnes acceptum est, quia vnumquemque poenitentium ecclesia suscipit.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Est & alius Canon super hoc II.

Idem Deo amabilis notarius legit sanctae Nicenae Synodi Canonem octauum: De his qui se cognominant Catharos, id est, mundos, si aliquando venerint ad ecclesiam catholicam; placuit sancto & magno Concilio, vt impositionem manus accipientes, sic in clero permanent. Haec autem pra omnibus

eos in scriptis conuenit profiteri, quod catholica & apostolica ecclesiae dogmata fulcipiant & sequantur, id est, & bigamis se communicare, & his qui in persecutione prolapsi sunt; erga quos & spatia constituta sunt, & tempora definita: ita ut ecclesiae catholicae & apostolicae placita sequantur in omnibus. vnicumque vero siue in villis, siue in ciuitatibus ipsi soli reperi fuerint ordinati, qui inueniuntur in clero, in eodem habitu perseuerent; &c.

Theodorus reuerendissimus episcopus Catanæ Sicularum prouinciæ dixit: Ad hæresim hanc nil habet Canon qui lectus est.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Sed & de omni hæresi est.

Epiphanius diaconus sanctissimæ ecclesiae Catanæ Sicularum prouinciæ, & vicarius episcopi Sardiniae, dixit: Hic Canon tunc de Catharis, id est, mundis, est dictus.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Nunc ergo & nos in tempore hoc exortam hæresim quomodo debemus recipere?

Ioannes Deo amabilis vicarius apostolici throni orientis dixit: Hæresis seperat ab ecclesia omnem hominem.

Sancta Synodus dixit: hoc manifestum est.

Reuerendissimi monachi dixerunt: Eos qui manus impositionem perceperant, dixit regula suscipi.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Et quomodo intelligitur manus impositio?

Reuerendissimi monachi di-

αὐτῶν ἐλθέτωσαν ὡς ἐροῦσιν, ὅτι σω-
θήσονται καὶ ἀκολουθήσουσι τοῖς τῆς κα-
θολικῆς ἐκκλησίας δόγμασι· τοῦτέστι
καὶ διαγάμοις κοινωνεῖν, καὶ τοῖς ἐν τῷ
διωγμῷ παραπεπρωκόσιν· ἐφ' οἷς καὶ
χρόνῳ πέτακται, καὶ καιρὸς ἄρξεται·
ὥστε αὐτῶν ἀκολουθεῖν ἐν πᾶσι τοῖς
δόγμασι τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας.
ἐνθα μὲν οὐκ ἅπαντες χροτονηθέντες
εἴτε ἐν κώμας, εἴτε ἐν πόλεσιν αὐτοὶ
μόνοι βίεσκοντο, ἢ βίεσκομενοι ἐν
τῷ κλήρῳ, ἔσονταί ἐν τῷ ἀπὸ ζήματι
καὶ τὰ ἕξῃς.

Θεόδωρος ὁ ἀλαβέσατος ἱππο-
πος Καταίνης ἡ τῆς Σικελῶν ἐκκλη-
σίας εἶπε· πρὸς τὴν αἵρεσιν ταύτην
οὐδὲν ἔχει ἀναγνωθεὶς κανῶν.

Ταράσιος ὁ ἀγιώτατος πατριάρ-
χος εἶπεν· ἀλλὰ καὶ πρὸς τὴν αἵρε-
σεως βῆτιν.

Επιφάνιος ὁ ἀλαβέσατος διάκο-
νος τῆς ἐκκλησίας Καταίνης, καὶ τῆς
πότον ἐπέχων Ὠμιῶν ἀρχιεπισκόπου
Σαρδηνίας, εἶπεν· οὐτῶν ὁ κανὼν τότε
πρὸς τῆς Καταρῶν ἐρρέθη.

Ταράσιος ὁ ἀγιώτατος πατριάρ-
χος εἶπεν· δεχθῶς οὐκ ἔμελλε καὶ τῶν
καιρῶν ποδὸν τὴν ἀναφύεσαν αἵρεσιν
πῶς ὀφείλομεν δεξασθαι;

Ἰωάννης ὁ θεοφιλέστατος τοποτηρη-
τὴς τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας τῆς ἀνατολῆς
εἶπεν· ἡ αἵρεσις χωρίζεται ἀπὸ τῆς ἐκ-
κλησίας πάντα ἀπόστολον.

Ἡ ἀγία σύνοδος εἶπε· ποδὸν βῆτιν.

Οἱ ἀλαβέσατοι μοναχοὶ εἶπον· χρο-
τονηθέντες εἶπεν ὁ κανὼν δεχθῶμαι.

Ταράσιος ὁ ἀγιώτατος πατριάρχης
εἶπε· ἔτι πῶς νοεῖται τὸ χροτονηθῆναι;

Οἱ ἀλαβέσατοι μοναχοὶ εἶπον·

ANNO
CHRISTI
787.

δέομεθα δέσποτα διδασκαλίας.

Ταράσιος ὁ ἀγιώτατος πατριάρχης εἶπε· μήπως ἐπ' βιολογίας ἐν ταῦτα πλὴν χρονοσίαν λέγει, καὶ οὐχ' ἵπτι χροτοσίας.

Οἱ ἐνδοξότατοι ἀρχόντες εἶπον· ἐὰν ἄλλο τὸ καλὸν ἐκ ἐστίν, ἕνεκεν ταύτης τῆς μετανοίας ἀπὸν δεχθήσονται καὶ τὸν κανόνα.

Ταράσιος ὁ ἀγιώτατος πατριάρχης εἶπεν· ἐρευνώμεθα ἑτέρους κανόνας πρὸς λοιπῶν ἀρέσεων.

Ἡ ἀγία συνόδος εἶπε· Ἐτὸ αἰξιοδμήν, ἐλθέτωσαν ὁ κανόνας.

Οἱ αὐτὸς θεοφιλέστατος διάκονος καὶ νοτάριος ἀνέγνω τῆς ἐν Εφέσῳ συνόδου κανὸν πέμπτος.

Εἶπεν τῶν ἐν ἐκείνῃ πόλει κληρικῶν ἱεροῦ Νεστορίου καὶ τῶν αὐτῶν ὄντων ἐκωλύθησαν τῆς ἱεροσύνης διὰ τὸ ὀρθῶς φρονεῖν, καὶ πύποις ὁ ἴδιον ἀπολαμβάνειν βαθμὸν ἐδικαιώσαι. κοινῶς δὲ τῶν τῆς οἰκουμένης καὶ ὀρθοδόξῳ συνόδῳ συμφρονουῦντας ἢ ἐ συμφρονήσαντας ἢ νυν, ἢ μὲν ταῦτα κληρικῶς ἐν οἰοθήσῃ χρόνῳ, πῶς ἀποκατήσαν ἢ ἀφισταμῶν, ἢ ἀρταβαίνοισιν ἵπποκόποις τοῖς τε ἀγίοις κανόνας καὶ πλὴν ὀρθοδόξον πῶς, κελεύμεθα μηδὲν ἰσοκείσασθαι καὶ μηδὲν ἴσῃον.

Ταράσιος ὁ ἀγιώτατος πατριάρχης εἶπε· σαφέστερον κανὸν πρὸς τῆς ἱεροσύνης κεφαλαίου.

Ἀναγνωδῆτωσαν δὲ καὶ ὁ λοιπὸν κανόνας.

Στέφανος ὁ ἀλαβείστας μοναχὸς καὶ βιβλιοφύλαξ τῆς βιαροῦς πατριαρχείου εἶπεν· ἐπ' μετὰ χεῖρας ἐχόμενον ἵπποκόποις τῶν ἐν ἀγίοις πατρῶς

xerunt: Deprecamur domine, vt doceamur.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Forte in benedictione tantum hic manus impositionem dicit, & non consecrationem.

Gloriosissimi principes dixerunt: Si aliud non est quod prohibeat, propter hanc poenitentiam eorum suscipientur secundum Canones.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Scrutemur & alios Canones de residuis hæresibus.

Sancta Synodus dixit: Et hoc postulamus, vt veniāt Canones.

Idem Deo amabilis diaconus & notarius legit Ephesinæ sanctæ ac vniuersalis Synodi Canonem tertium.

Si qui etiam clericorum, qui per singulas ciuitates sunt, a Nestorio, & his qui cum eo erant, inhibiti sunt sacerdotio, quod recta saperent, & hos proprium gradum recipere sancimus: * cos videlicet clericos qui cum vniuersali & orthodoxa Synodo sentiunt vel sensuri sunt, siue nunc, siue post hæc in quocumque tempore, nec hos episcopis qui recesserunt vel recesserint, aut præuaricantur tam sanctos Canones, quam orthodoxam fidem, iubemus quoquomodo subiici.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Euidentiior Canon est de capitulo quod quaeritur.

Legantur autem & reliqui Canones.

Stephanus reuerendissimus monachus & bibliophylax venerabilis patriarchii dixit: Adhuc præ manibus habemus epistolam sanctæ memoriæ patris

nostri Basilii de prædicta causa, si recipiendi sint in sacerdotium, qui ex hæresi conuertuntur. & si iusseritis legi, legantur.

Sancta Synodus dixit: Legantur.

Stephanus monachus legit. Ex prima canonica epistola patris nostri Basilii ad Amphilo- chium.

Encratitarum autem malignitatem intelligere nos oportet: quia ut indigni receptione iudicarentur ab ecclesia, conati sunt iam proprio præoccupare baptisinate. Vnde & consuetudinem suam adulterauerunt. Existimo ergo, quia cum nihil sit de illis manifestius promulgatum, nos conueniat eorum improbare baptisina. Et * si quispiam fuerit ab illis receptus, hunc, cum adierit ecclesiam, baptizemus. Sane, si futurum est uti vniuersali dispensationi fiat impedimentum, pristino more utamur, & patres qui nostra quæque dispensauerunt, sequamur. Vereor enim, ne forte cum uoluerimus pigros illos ad baptizandum facere, impedimento simus his qui saluandi essent, ob * proluxa percontationis mysterium. quod si illi custodiunt baptisina nostrum, * hoc a nobis non flagitetur. Non enim illis ad præstandum gratiam debitores sumus, sed feruendi censuræ canonicae.

Omni præterea ratione forma teneatur, ut eos qui ad illorum accessisse baptismum probantur, a fidelibus procul dubio primitus vngantur, & ita demum sanctis mysteriis digni efficiantur. Noui autem, quia

ἡμεῖς Βασιλείου πρὸς τῆς παρρησίας ἑποσίσεως, εἰ δεκτοὶ εἰσιν εἰς τὴν ἱεροσωτήριον ἐκ τῆς αἰρέσεως ἑπηρεφοντες. καὶ εἰ κελεύετε, αὐτῶν αἰαγωγάδησαν.

Ἡ ἀγία σύνοδος εἶπεν ἀναγωγάδησαν.

Στέφανος μοναχὸς ἐβιβλιοφύλαξ ἀνέγνω ἐκ τῆς πρὸς Ἀμφιλόχον κανονικῆς πατρὸς ἡμεῶν Βασιλείου.

Τὸ δὲ τῆς Ἐκκλησιᾶς κακούρημα νοήσαι ἡμᾶς δεῖ, ὅτι ἵνα ἀπροδέκτοι αὐτοὶ ποιήσωσι τῇ ἐκκλησίᾳ, ἐπέχειν ἑαυτῶν ἰδίῳ πρὸς καταλαβάνην βαπτίσματος. ὅθεν ἐπὶ τῶν συνήθειον τῶν ἑαυτῶν παρεχόμενα. νομίζω τὸν ὅτι ἐπειδὴ οὐδὲν ὄντι πρὸς αὐτῶν φανερῶς διηγερούμενον, ἡμᾶς παρρησίᾳ ἀπέστειν αὐτῶν τὸ βαπτίσμα. καὶ ἂν τις ἢ πρὸς αὐτῶν εἰληφώς, προσόντα τῇ ἐκκλησίᾳ βαπτίζεν. εἰ μὲν ποιεῖ ἄλλῃ τῇ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ ἢ οἰκονομία ἐμπόδιον ἔσται, τούτω πάλιν τῶν ἐξ ἡμετέρων, καὶ τοῖς οἰκονομήσασιν τὰ καθ' ἡμᾶς πατράσιν ἀκολουθητέον. ὑποφροσύναι τῆς μήποτε ὡς βουλούμεθα ὀνηροὺς αὐτῶν πρὸς τὸ βαπτίζεν ποιήσαι, ἐμπόδιον μὲν τοῖς σωζομένοις διὰ τὸ τῆς παρρησίας ἀσπληρόν. εἰ δὲ ἐκείνοι φυλάξωσι τὸ ἡμέτερον βαπτίσμα, ἔστω ἡμᾶς μὴ δυσωπέτω. οὐ γὰρ ἀντιδιδόναι αὐτοῖς ὑποβύθιοι χάριν ἴσμεν, ἀλλὰ δουλεύειν ἀκριβείᾳ κανόνων.

Γινώσκω δὲ λόγῳ τυπωθέντω, τὸν ἐπὶ τῶν βαπτισμάτων ἐκείνων προσερχομένων χεῖρας, ἐπὶ τῶν πτωχῶν δηλονότι, καὶ οὕτως παρρησίᾳ τοῖς μυστηρίοις. οἶδα δὲ, ὅτι τὸν ἀδελφούς τῶν πρὸς Ἰζοὺν ἐ Σα-

* Gr. & si quispiam ab illis receperit,

* Gr. ob sententia auferitatem. * hoc nos nequaquam moueat.

* 200

ANNO
CHRISTI
787.

πορνῖνον ἀπὸ ἐκείνης ὄντας τῆς τάξεως
προσεδέξαμεθα εἰς τὴν καθέδραν τῆς
ἐπισκοπῶν. ὡς ἔδυν τῶ πάγμα ἐκεί-
νων συνημμένους ἐκ ἐπιδωμάμεθα
διακρίνειν διὰ τῆς ἐκκλησίας, οἷον κα-
νόνα πρὸς τῆς πρὸς αὐτῶν κοινωνίας
ἐκτέλεροι διὰ τῆς τῆς ἐπισκοπῶν πα-
ραδοχῆς.

Οἱ βλαβείατοι μοναχοὶ εἶπον· αἰ-
τούμεθα, ἵνα κομιθῆ τῆς ἀγίου Ἀθανα-
σίου ἡ πρὸς Ρουφινιανὸν ἐπιστολή.

Ἡ ἀγία συνέδος εἶπε· γυνέσω καὶ
τὴν αἴτησιν τῆς βλαβείατων μοναχῶν.

Ἐν δὲ τῶ μεταξὺ Λεόντι οὗ ἐν-
δοξότατος ἀσκητῆς εἶπεν· ἐν τῶ τῆς
ἀναγνωσθήτωσαν αἱ λοιπαὶ τῆς ἀγίου
Βασιλείου ἐπιστολαί.

Στέφανος ὁ βλαβείατος μοναχὸς
ἐβιβλιοφύλαξ ἀνέγνω. Τοῦ ἀγίου πα-
τρὸς ἡμῶν Βασιλείου ἐκ τῆς πρὸς Εὐαί-
σινου ἐπιστολῆς οὕτως ἔφησιν ἐκ τῆς Γα-
λατίας μετετέλειαν, ὡς δὲ αὐτῶν δυ-
νάμιοι τὴν παρρησίαν τῆς ἐπισκοπῆς
ἀπολαβεῖν, τοιοῦτοί εἰσιν, οἷοι ἴσασι
μὲν πρὸς ὀλίγον συζητηνότες αὐ-
τοῖς, καὶ μετ' ὀλίγα· εἰ δὲ λέγουσιν,
ὅτι μετενόησαν, ἀξιάτωσαν αὐτῶν ἐπ-
γραφοὺς τὴν μετανοίαν, ἐξ ἀναδεμα-
πισμῶν τῶ ἐν Κωνσταντινουπόλει πύργου,
καὶ χωρισμῶν τῶν αἰρετικῶν· καὶ μὴ
ἐξαπατάτωσαν τῶν ἀπλουστέρων. Τοῦ
αὐτοῦ ἐκ τῆς πρὸς δυτικοῦ ἐπιστολῆς.
Ἐστὶ τῶν εἰς τῶν πολλῶν ἡμῶν κατα-
σκευασθέντων λυπῶν Εὐστάθιου ὁ ἐκ
τῆς Σεβαστίας τῆς καὶ τὴν μικρὰν Ἀρ-
μενίαν, ὃς πάλαι μαθητευθεὶς τῶ Ἀρ-
ρέω, ὅτε ἠκμαζεν ἐπὶ τῆς Ἀλεξάνδρειας,
ταῖς πονηραῖς καὶ τῶν μοναχῶν συνθεῖς
βλασφημίας, ἀκολουθῶν ἐκείνῳ,
lignas contra Vnigenitum componens blasphemias, sequebatur illum,

num erant, cum essent ex illa
ordinatione, in cathedram epi-
scoporum suscepimus. Itaque
eos qui illorum sunt ordini so-
ciati, iam non possumus ab ec-
clesia sequestrare; utpote qui
regulam quamdam de commu-
nionem nostra ad illos constitue-
rimus per episcoporum rece-
ptionem.

Reuerendissimi monachi di-
xerunt: Petimus, vt defera-
tur sancti Athanasii ad Rufinia-
num epistola.

Sancta Synodus dixit: Fiat
secundum petitionem reueren-
dissimorum monachorum.

Interea Leontius gloriosissi-
mus a secretis dixit: Interim le-
gantur reliquæ sancti Basilii e-
pistolæ.

Stephanus reuerendissimus
monachus & bibliothecarius
legit. Sancti patris nostri Basilii
ex epistola ad Euaisenos missa.
Hi autem quos priori anno de
Galatia accersierunt, quo per
eos possent fiduciam episcopa-
tus accipere, tales sunt, quales
nouerunt illi, qui ad modicum
quidem extitere cum illis. Et
post pauca: Si vero dicunt, quia
pœnitentiam egerunt, ostend-
ant in scriptis pœnitentiam
suam, & anathematismum Con-
stantinopolitanæ fidei, & sepa-
rationem sui ab hæreticis: &
non decipiant quosque simpli-
ciores. Eiusdem ex epistola ad
occidentales directæ: Est igitur
vnus eorum, qui multam
nobis tristitiam fabricauerunt,
Eustathius videlicet ex Seba-
stia minoris Armeniæ proditus,
qui olim ab Ario doctus, quan-
do proficiebat in Alexâdria, ma-

& iis, qui illi intima germanitate cohærebant, discipulis eius connumeratus. Denique ad* conscientiam rediens, beatissimo episcopo Hermogeni Cæsariensi, a quo super maligna opinione sua iudicabatur, professionem fecit sanæ fidei: & ita consecratione ab ipso suscepta, Eustathius post illius dormitionem mox ad Constantinopolitanum cucurrit Eusebium, nihilominus & ipsum impium dogma Arii prædicantem. Deinde illinc ob aliquam causam propulsus, cum venisset ad compatriotas suos, se interim excusavit; & impium quidem sensum occultans, verborum quorundam reſtitutionem ostentabat: & utcumque percepto episcopatu, protinus apparet, anathematissimum Homousii in collegio quod ab eis apud Ancyram factum est, conscripsisse. Deinde cum Seleuciam peruenisset, scripsit vna cum consentaneis suis, quæ cuncti norunt. Constantinopoli autem iterum his quæ prætenderant hæretici, consentit, & taliter ab episcopatu propulsus, pro eo quod Melitenæ antea depositus fuerat, sibi iter restitutionis exco-gitavit, † quasi ad vos profici-scens. & quæ sunt, quæ illi ab eatis-simo episcopo Liberio intenta sunt, & quæ ea, quæ ipse spon-didit, ignoramus; nisi quia epistolam detulit restituentem se: quam ostendens Synodo apud Tyanam congregatæ, suo restitutus est loco.

LECTA est autem & ad Terentium comitem eiusdem patris nostri epistola, in qua significa-uit idem pater Eustathii com-

καὶ τοῖς γησιωτάτοις αὐτῷ τῆς μαθη-
 τῆς ἐναριθμοῦμενος, ἐπειδὴ ἐπανήλ-
 θεν εἰς τὴν ἐαυτοῦ, τῷ μακαριωτάτῳ
 Ἐπισκόπῳ Ἐρμολογίῳ τῷ Καππαρείας,
 κρίνοντι αὐτὸν ἐπὶ τῇ κακοδοξίᾳ, ὁμο-
 λογίαν ἔδωκεν πίστεως ὑγιᾶς. καὶ οὐ-
 τῶ τὴν χροτοσίαν ἑαυτοῦ δεξά-
 μιν Εὐστάθιου, μετὰ τὴν ἐκείνου
 κοίμησιν ὡς πρὸς τὸ Ἐπισκοπον
 τῆς Κωνσταντινουπόλεως Εὐσεβίου ἐ-
 δραμῶν, οὐδενὸς ἔλαβον καὶ αὐτὸν τὸ
 δυνατεὸς δόγμα τῆς Ἀρείου πρεσβύτων-
 τα. εἶτα ἐκείθεν δι' οἰας δὴ ποτε αἰτίας
 ἀπελαθεὶς, ἔλθων τοῖς ἐπὶ τῆς πα-
 τριδὸς ἀπελογήσατο πάλιν, τὸ μὲν
 δυνατεὸς Ἐπισημολογῶν φρόνημα,
 ῥημάτια δὲ πᾶσα ὀρθότατα πρὸς
 ἑαλλόμενα καὶ τυχὼν τῆς Ἐπισκο-
 πῆς ὡς ἔτυχεν, ὡς φαίνεται ῥεά-
 ζας ἀναθεματισμὸν τῆς ὁμοιοσύτου ἐν
 τῷ κατὰ Ἀγκυρᾶν γημοδῶν αὐτοῖς
 συλλόγῳ. καὶ ἐκείθεν ἐπὶ τὴν Σελεύ-
 κειαν ἔλθων, ἔγραψε μετὰ τῆς αὐ-
 τῆς ὁμοδοξῶν, ἀ πάντες ἴσοις. ἐν δὲ
 τῇ Κωνσταντινουπόλει συνέδριο πάλιν
 τοῖς ἀπὸ τῆς αἰρετικῶν πρὸς τῆς
 καὶ οὕτως ἀπελαθεὶς τῆς Ἐπισκοπῆς
 διὰ τὸ ἐν τῇ Μελιτηνῇ πρὸς καθή-
 ρται, ὁδὸν ἑαυτοῦ τῆς ἀποκαταστάσεως
 ἐπένοησε τὴν ὡς ὑμᾶς ἀφίξιν. καὶ
 πᾶσα μὲν ὅτι ἀ πρὸς τῆς αὐτῆς πα-
 τριδὸς μακαριωτάτου Ἐπισκόπου Λι-
 βερίου, καὶ πᾶσα ἀ αὐτῆς συνέδριο,
 ἀγνωστοῦ. πλὴν ὅτι Ἐπιστολῶν ἐκό-
 μισεν ἀποκαταστήσαν αὐτὸν, ἡ δὲ Ἐπι-
 δείξας τῇ κατὰ Τύανα συνέδριῳ, ἀποκα-
 τῆσθαι τὸν τόπον.

Ανεγνώθη ἡ δὲ πρὸς Τερέντιον κο-
 μιτητα ἑαυτοῦ πατρὸς Ἐπιστολή, ἐν ἣ ἐσή-
 μασεν ὁ πατὴρ τὴν πρὸς Εὐστάθιον κοι-
 νωνίαν

* Gr. ad sua reuerfus,

† Illud (qua- si) redun- dat.

ANNO
CHRISTI
787.

ἰωνίαν καὶ ἀποδοχὴν ἐκ τῆς αἵρέσεως
Ἰπποκρίτου.

Στέφανος ὁ ἐπιλάβεστος διάκονος
& νοτάριος τῆς βιαροῦς πατριαρχίου ἀνέγνω.

Ἐκ τῆς ὁδοῦ τῆς ἀγίας τριπλῆς συνοδου καὶ τῆς δυναστεῶν Μασσαλιανῶν, ἡρωῦ Εὐχρηστῆ.

Ἡρεσεν ἅπαντι ἡμῖν, ἔτι τοῖς θεοφιλεστάτοις Ἰπποκρίτοις Οὐαλεριανῶν & Ἀμφιλοχῶν, ἔτι πᾶσι τοῖς τῆς Παμφύλων καὶ Λυκαόνων ἐπαρχῶν ἐπιλάβεστος Ἰπποκρίτοις, τὰ ἐν τῷ συνοδικῷ χειρῶν τυπωθέντα κρατῆν ἅπαντα, ἔτι μηδὲν ἕσπον παραβαίνεσθαι αὐτὰ, βεβαίων ὄντων αὐτῶν δηλαδὴ, καὶ τῆς πεπερασμένον ἐν Ἀλεξάνδρεια ὡς ἐστὶν ὄντας καὶ πᾶσαν ἐπαρχίαν τῆς Μασσαλιανῶν, ἡρωῦ ἐκδοσιασῶν αἵρέσεως, ἢ ἐν ἰσοπλίαις τῆς τοιαύτης νόσου γενησῶν, εἴτε κληρικοί εἴεν, εἴτε λαϊκοί, μεσοδύεσθαι. Ἐναντιμαρτυροῦντας καὶ τὰ ἐν τῷ μνημονθέντι συνοδικῷ δημοβιβλίῳ ἐστράφως, μὴ εἶναι μὲν κληρικούς ἐν τῷ κλήρῳ, ἐστὶν δὲ λαϊκοὺς ἐν τῇ κοινῶνίᾳ τῆς ἐκκλησίας.

Γέστος ὁ ἐπιλάβεστος ἀναγνώστης καὶ νοτάριος τῆς βιαροῦς πατριαρχικοῦ σεκρέτου, ἔχων Ἰππὸ χεῖρας, ἀνέγνω.

Τοῦ ἀγίου πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας Μαξιμῶ διακόνου Ἀντιοχείας Ἰσπομησιτικόν.

Ἐμαδὸν ὡρᾶ τῆς ἀγαπητοῦ μονάζοντος Παύλου, ὅτι ὡραπιῆται ἢ σὴ θεοσέβεια μέχρι σήμερον πλὴν κοινωνίαν πλὴν πρὸς τὸν ἐπιλάβεστον Ἰπποκρίτην Ἰωάννην, διὰ πινος ἐν τῇ Ἀντιοχείᾳ ἐκκλησίᾳ ἢ φρονουῶντας ἐπὶ τῷ Νεστορίου, ἢ πεφρονηκότας μὲν, ἀποχομῆ-

Concil. Tom. 19.

munionem & receptionem ab heresi conuersi.

Stephanus reuerendissimus diaconus & notarius venerabilis patriarchici secreti legit.

Ex definitione sanctæ ac vniuersalis tertiæ Synodi contra impios Massalianos, id est, Euchitas.

Placuit omnibus nobis, ac Deo amabilibus episcopis Valeriano & Amphilochio, & cunctis Pamphylenfis & Lycæoniensis prouinciarum reuerendissimis episcopis, quo vniuersa quæ in synodica chartula statuta sunt, teneantur, & præuaricari nullo modo præsumantur, firmis videlicet existentibus etiam his quæ gesta sunt Alexandriæ. Itaque qui sunt per omnem prouinciam ex Massalianorum, id est, furioforum hæresi, aut si suspecti habentur, quod huiusmodi languoris existant, siue clerici sint, siue laici, remeantes, & anathematizantes in scriptis secundum ea quæ in iam memorata synodica charta promulgata sunt, maneat clerici quidem in clero, laici vero in communionem ecclesiæ.

Petrus reuerendissimus lector & notarius venerabilis patriarchici secreti legit.

Sancti patris nostri Cyrilli archiepiscopi Alexandriæ Maximo diacono Antiocheno commitorium.

Didici a diligendo mihi Paulo monacho, quia recusat pietas tua vsq; hodie communionem reuerendissimi episcopi Ioannis amplecti, pro eo quod quidam in Antiochena ecclesia male adhuc cum Nestorio vel sentiant, vel iam fenserint quidem, sed

L

forfitan resipuerint. Probet igitur modestia tua, vtrum (aliquando) hi qui dicuntur colligi, nude ac irreuerenter cum Nestorio sentiant, & inuicem colloquantur; vel aliquando cauteriatam habuerint conscientiam, colliguntur autem nunc acta pœnitentia super his, in quibus subrepti sunt, quamuis confiteri fortasse reuerentur excessum. Accidunt enim quædam huiusmodi fieri circa deceptos. Ac si eos videas nunc ad rectam concurrere fidem, ne succenseas eis super his quæ transierunt. Volumus enim eos magis illorum abnegatores videre, quam irreuerenti mente aduocatos nequitiarum esse Nestorii. Vt autem non æstimemur amare contentionem, amplectamur reuerendissimi Ioannis communionem, indulgentes ei & causa dispensationis, vt non subtilius vel distinctius seu vehementius erga se recognoscentes agatur. dispensatione enim, sicut dixi, eget negotium multa.

Eiusdem patris ad Gennadium presbyterum & archimandritam.

Intentionem quidem reuerentiæ tuæ, quam circa diuinum possides cultum, non nunc tantum agnoui, sed ab olim sciebam. & laudo vehementer eam cum tanta volentem distinctio- nis diligentia viuere. Sed dispensationes rerum nonnunquam cogunt parum quid a debito quosdam foras exire, vt maius aliquid lucrifaciant. Sicut enim hi qui mare nauigant, tempestate vrgente, nauique periclitante, anxiiati quædam exonerant, vt cetera salua permaneant: ita & nos, cum non habe-

νοὺς ἢ ἴσως. δοκιμασάτω τὸν ἴσον τὸν Ἰππικῆς, πρὶν ὅταν ποτε ὁ Λεγόμηνος σὺν ἀρχιεπίσκοπῳ, ἡμῶν καὶ ἀναγκαστικῶς τῶν Νεστορίων ἐκφρονόσοι ἐκλαοδοσὶν ἐπέ-
ερος· ἢ κακῶς ἐλασμένῳ μὲν ἐξη-
κασί ποτε τὴν σωείδησιν, σὺν ἀρχιεπίσκο-
πῳ μεταμεληθέντες ἐφ' οἷς σωτηρ-
πάγησαν, ἀναγκαστικῶς δὲ ἴσως ὁμο-
λογεῖν τὸ πᾶσιμα. συμβαίνει γὰρ π-
να τοιαῦτα πρὸς τὸν ἀπατηθέντα γί-
νεσθαι. καὶ ἴδης σωτηρῆσθαι τῆ ὁρθῆ
πίστει, ἀμνηστικῶς πρὸς τὸν ἀρελθόν-
των. βουλομένη γὰρ μᾶλλον ὁμο-
μοίους αὐτῶν ὄρεσθαι, ἢ ἀναγκαστικῶς γῶ-
μη σωτηροῦσθαι τῆς Νεστορίου κα-
κίας. ἵνα δὲ μὴ δοκῶμεν ἡμῶν τὸ φι-
λόνηκον, ἀποσιωπηθῶμεν τὴν πρὸς ὁ
ἐπιλαβείσθαι Ἰππικοπὸν Ἰωάννην κοι-
νωσίαν, συγχωροῦντες αὐτῷ ὅσον οἰκονο-
μίας ἐνεκα μὴ ἀκριβολογεῖσθαι σφό-
δρα πρὸς τὸν μετανοήσαντα. οἰκο-
νομίας γὰρ, ὡς ἐφίλω, δεῖται τὸ πρᾶ-
γμα πολλῆς.

Τὸ αὐτῷ πατρὶ πρὸς Γεννάδιον
πρεσβυτέρου ἐκ δεξιῶν ἀνδρίτιν.

Τὸ μὲν ἐν τῷ ἐπιτομῆ εἰς ἐπιλαβείαν τῆ σῆς
διοσεβείας ἐν τῷ ἐργῶν, ἀλλ' ἡδὲν ἐκπα-
λαι. ἐπιπαινώ γὰρ σφόδρα μὲν τοιαῦ-
της ἀκριβείας δέλουσιν (μὲν ἀλλ' οἰκονο-
μίας πραγματικῶν ἐὰν ὅτι πρᾶξι δέον-
ται βραχὺ τῆ δέοντος ἐξω φέρεσθαι
πνας, ἵνα π μείζον καρδανώσιν. ὡσπερ
γὰρ ὁ πρὸς ἐπιλαβείαν ναυπηγόμηνος χα-
μῶνος Ἰππικῆς, ἐκινδυνεύουσιν
τῆ νεώς, ἀλλύοντες δὲ σφόδρα τὸν πνα,
τῆ σωσθῆναι τὰ λοιπὰ· οὕτω ὁ ἡμεῖς ἐν
τοῖς πρᾶξιμασιν, ὅταν μὴ ὄξῃ τὸ λίαν
ἀκριβῆς ἀποσιωπῆν, ἀπορεθῶμεν πνα, ἵνα

ANNO
CHRISTI
787.

* πρὸ Νεσ-
τινοῦ ὅτι
ἐλαοδο-
σοί.

ANNO
CHRISTI
787.

μη τῶ πάντες πάσαις ἡμίαν. Ἐ τῶ
τα γραφω μαθῶν, ὅπ ἡ σὴ θεοσέβεια
λελύπηται εἰς τὸ ὁσιώτατον ἔ θεοφι-
λέστατον ἀδελφὸν ἡμῶν καὶ συλλειτουργ-
ρὸν Ἐπίσκοπον Πρόκλον, ὡς λαβόντα
πρὸς κοινωνίαν τῆς Αἰλιέων ὃν οἱ
μὲν τῆς ἐκκλησίας θεσμοὶ τῆς Παλαιστ-
νης ἡγεμόνων ἐκίσασιν, ἐγείρει ἡ πρὸς
ἀρχαίον τῶ πρὸς ἀμαρτίας Ἐπιθυμίαν
Φιλοδοξία διάκονος πικρὸν ἐχρυσῶσα τὸ
τέλος. μὴ δόπο φθιγέτω πόνιω ἡ σὴ θεο-
σέβεια πῶ πρὸς τὸ ὁσιώτατον ἔ θεο-
φιλέστατον Ἐπίσκοπον Πρόκλον κοινω-
νία. μία γὰρ γέρονεν ἡ φρονίς ἐμοί
τε ἔ τῆ ὁσιότητι αὐτῶν. ἔ ὁ τῆς οἰκονομίας
ἕστος οὐδενὶ τῶν σωετῶν ἀπήρεσεν.

Τούτων ἀναγνωσέντων, ἔ δὲ λα-
βείσασιν μοναχοὶ εἶπον· εἰ κελεύει ἡ ἀ-
γία συνόδος, κομιδῆτω ἡ πρὸς Ρου-
φινιανὸν τῶ ἀγίου Ἀθανασίου Ἐπισκο-
πῶ, καὶ ἀναγνωσῆτω.

Ἡ ἀγία συνόδος εἶπεν· χρυσῶσα ἡ
ἀίτησις τῶν δὲ λαβείσασιν μοναχῶν.

Στέφανος ὁ πρὸς ερημῶν μοναχὸς
ἔχων μὲν χεῖρας πῶ βίβλον ἀνέγνω.

Τοῦ ἀγίου Ἀθανασίου πρὸς Ρου-
φινιανόν.

Κυεῖω ἀγαπητῶ καὶ ποθεινοτάτῶ
συλλειτουργῶ Ρουφινιανῶ Ἀθανά-
σιος ἐν κυεῖω χεῖρεν.

Καὶ μετ' ὀλίγα.

Ἐπειδὴ φιλοκαλῶς καὶ ἐκκλησια-
στικῶς· τόδο γὰρ πάλιν πρέπει τῆ σὴ δὲ
λαβεία· ἡρότητας πρὸς τῶν δι' ἀνάδ-
κλω ὑποσυρέντων, μὴ φθαρέντων ἢ ἐν
τῆ κακοπιστία· καὶ ἡδέλκασας γραφῶ
μετ' ἄλλῶν ἐν ταῖς συνόδοις ἔ παν-
ταχοῦ πρὸς αὐτῶν· γίνωσκε κύριέ μου

propter necessitatem abstracti non tam in fide mala corrupti sunt; & voluisti scribere me quæ visa sunt Synodis & vbiq̄ue de illis. Scito do-

Concil. Tom. 19.

mus saluandorum omnium ne-
gotiorum penitus certitudi-
nem, despiciamus ex his quæ-
dam, ne cunctorum patiamur
dispendia. Et hæc scribo cog-
noscens, quod pietas tua tri-
stetur in sanctissimum & Dei
cultorem fratrem & communi-
strum nostrum Proclum episco-
pum, eo quod admiserit in com-
munionem Ælienſium * hegu-
menum, quem quidem eccle-
sia leges Palæstinæ præpositum
non nouerunt. Sulcitat autem
ad infrunitum negotii deside-
rium amor gloriæ amarum ter-
minum inaniter habens. Igi-
tur ne refugiat pietas tua san-
ctissimi & Deo amantissimi
Procli episcopi communionem.
vna enim fuit cura mihi & san-
ctitati eius; & dispensationis
modus nulli sapientium displi-
cuit.

His lectis monachi dixerunt:
Si iubet sancta Synodus, affe-
ratur ad Rufinianum destinata
sancti Athanasii epistola, & le-
gatur.

Sancta Synodus dixit: Fiat
petitio reuerendissimorum mo-
nachorum.

Stephanus prædictus mona-
chus, habens præ manibus li-
brum, legit.

Sancti Athanasii epistola ad
Rufinianum.

Domino dilecto & amantif-
simo comministro Rufiniano
Athanasius in Domino salutem.

Et post alia.

Quoniam amore bonitatis &
ecclesiasticæ institutionis (hoc
enim reuera decet reuerentiam
tuam) interrogasti de his, qui

L ij

mine mi amantissime, quia in primordio quidem cessante vi, quæ facta extiterat, celebrata est Synodus præsentibus etiam & episcopis, qui partium erant * eorum quæ
est autem & penes comministros, qui Græciam habitant; porro nihilo minus & ab his qui in Hispania & Gallia sunt; & quod hic placuit, placuit & vbi-que: ita ut his qui cadunt & præfunt impietati, ignoscatur quidem cum pœnitentiam gesserint, non autem ulterius eis locus detur in clero. his autem qui auctores non fuerint impietatis, sed per necessitatem & vim abstrahuntur, placuit ut venia detur, & habeant cleri locum; maxime cum excusationem persuasivam dederint. & placuit id dispensatorie fieri. Firmaverunt enim quod non migrassent ad impietatem: ne autem ordinati quidam impiissimi ecclesias corrumpere, elegerunt potius concurrere violentiæ, & portare pondus, quam perdere populos. Hoc autem prosequentes, visi sunt etiam nobis persuasorie fari, pro eo quod excusarentur dicentes, & Aaron Moysi fratrem in cremo concurrisse quidem prævaricationi plebis, habuisse tamen defensionem; ne videlicet populus in Ægyptum reuersus, in idololatria permaneret. Nam & ratio evidens apparebat, quoniam manentes in cremo cessare ab idololatria possent: sin autem Ægyptum ingressi essent, moram facerent & incrementum impietatis. Propterea igitur dispensatio circa clericum effecta est, atque his qui decepti & vim per-

ποθνήσκατε, ὅτι ἐν δόξῃ μὲν πωσαμέ-
νης τῆ γεφυρημένης βίας, γέρονε σύνοδος
παρόντων καὶ τῆς ἀπὸ τῆς ἕξω μερῶν
ἐπισκόπων· γέρονε δὲ καὶ παρὰ τοῖς ἡ
Ἑλλάδα κατοικοῦσι συλλειτουργοῖς, οὐ-
δὲν δὲ ἡπὶ (Ϟ) καὶ τοῖς ἐν Ἰσπανία καὶ
Γαλλία· καὶ ἤρισεν ὁ πρῶτος, ἕ παν-
ταροῦ· ὡς τῶς μὲν κατὰ πενήκῳσι
καὶ πρῶσι μέρους τῆς ἀσέβειας συζη-
νώσκων μὲν μετανοοῦσι, μὴ δίδουαι δὲ.
αὐτοῖς ἐπὶ τόπον κλήρου, τοῖς δὲ μὴ αὐ-
θεντοῦσι μὲν τῆς ἀσέβειας, ὑποσχεῖσθαι
δὲ δι' αἰδύκλιω καὶ βίαν, ἐδόξε δίδου-
σαι μὲν συζηνώμεν, εἶχον δὲ καὶ (Ϟ)
τόπον τῆς κλήρου, μάλιστα ὅ ὅτι ἀπολο-
γίαν πῶσαν ἔπορευοντο. καὶ ἐδόξε
ποδοῦ πῶς οἰκονομικῶς γεφυρῆσθαι. δι-
εβραμώσαντο ἡβ μὴ μεταβελῆσθαι
μὲν εἰς ἀσέβειαν, ἵνα δὲ μὴ κατὰ τα-
θέντες πνὲς ἀσέβειατοι διαφθέρωσι
ταῖς ἐκκλησίαις, εἶλοντο μᾶλλον (Ϟ) σῶ-
δραμεῖν τῆ βία, καὶ βαστάσαι τὸ βάρ-
ρ (Ϟ), ἢ λαοὺς ἀπολέσθαι. ποδοῦ ἡ λέ-
γοντες, ἐδόξαν ἕ ἡμῖν πῶσαν εἰς λέξιν,
διὰ τὸ καὶ πρῶφασθῆσθαι αὐτῶν (Ϟ)
Ααρθῶν (Ϟ) Μωυσεως ἀδελφῶν ἐν τῆ
ἐρήμῳ σῶδραμεῖν μὲν τῆς λαοσπα-
ραβίας, ἀπολογίαν ἡ ἐχρημάσαι, ἵνα μὴ
ὁ λαὸς ὑποσχεῖσθαι εἰς Αἴγυπτον ἐπι-
μείνη τῆ εἰδωλολατρεία. καὶ ἡβ ἡ
Φαινόμυρον ὄλογον, ὅτι μύροντες ἐν τῆ
ἐρήμῳ δῶσανται πῶσαν τῆς ἀσε-
βείας, εἰσελθόντες δὲ εἰς Αἴγυπτον ἐπι-
τελέοντο, καὶ ἡβ δῶσαν ἐν ἑαυτοῖς πῶ
ἀσέβειαν. πῶσαν πῶσαν ἕνεκα συζηνώ-
σων πρῶς τὸ κλήρον γέρονε τοῖς ἡ ἀπα-
μῶσι ἕ βίαν παδοῦσι συζηνώμεν δι-
δουαι. ταῦτα καὶ ἐν Ρώμῃ ἐγράφη, ἕ

Exod. 32.

ANNO
CHRISTI
787.

ἀπεδέξατο ἡ Ρωμαίων ἐκκλησία, ταῦ-
τα καὶ τῆ σὴ βίλαβεία δηλωθῶ θαρράων,
ὅτι τὰ δόξα μὲν ταῦτα ἀποδέξεται ἡ θεο-
σεβεία.

Τούτων ἀναγιωθέντων, Σάββας ὁ
βίλαβείατος καὶ ὁ σὴ αὐτῶ μονα-
χοὶ εἶπον· ἐκ ἐστὶν αὐτῆ ἡ φωνὴ ἡ ἀγίου
Αθανασίου μόνου, ἀλλὰ καὶ συνόδων, διὰ
τὸ λέγειν ὅτι αὐτὸν πατέρα, ὅτι καὶ ὁ
Ρωμαῖοι, καὶ ὁ τῆς Ἑλλάδος ἀπεδέ-
ξατο. Ἐὐεὶ δὲ ὁ εἶποι τὸν ἕξ αἰρέσεως ὁπί-
σθι φροντας δὲ χεῖρα μὲν εἰς μετανοίαν,
πλὴν ἰερωσύλῳ δὲ μὴ δόξα λαμβάνειν.

Ταράσιος ὁ ἀγιώτατος πατρι-
άρχης εἶπεν· οὐδεὶς παντὸς αἰρετικοῦ
ὁπίσθι φροντας δόξα φέρεται ὁ πατήρ
μὴ δὲ χεῖρα, ἀλλὰ δεξιὰ τῆς δεξι-
αρχῆς τῆς αἰρέσεως, καὶ τῆς ἐμπαθῶς
ἐκκειμένων καὶ ῥήμασι μὲν χημαπλο-
μήτων πλὴν ἀλλήλων ὁπίσθι παρουσία ὀρ-
δοδόξων, καὶ ἡ τῆς νοῦ κακουργω-
των. ὅμως ἔαυθις ἀναγιωθήτω ἡ αὐ-
τῆ πρὸς Ρουφινιανὸν ὁπίσθι τῆς αὐ-
τῆς πατρὸς. Αναγιωσκομένου τῆς χε-
ραίου τῆς λέξεως· ὡς ποῖς μὲν κατα-
πεπληκῶσι καὶ περὶ αἰμαῖοις τῆς ἀσε-
βείας συγνώσκον μὲν μετενοῶσι, μὴ δι-
δόναι τῆ αὐτοῖς ἐπὶ τόπον κλήρου. τοῖς δὲ
μὴ αὐθεντοῦσι μὲν τῆς ἀσεβείας, ὑπο-
συρεῖσι δὲ δι' ἀνάγκην καὶ βίβλῳ, ἐδόξε
διδόναι μὲν συγνώμην, ἔχον δὲ τῆ
τόπον τῆς κλήρου· μάλιστα δὲ ὅτι δόξα
λογίαν πειθαυ ἐπέεισαντο.

Οἱ βίλαβείατος μοναχοὶ εἶπον· ἰδοὺ
καθὼς περὶ φημὲν, ὁ πατήρ οὐδεὶς χε-
ραίου εἰς ἰερωσύλῳ τὸν ἕξ αἰρέσεως
ὁπίσθι φροντας.

Ταράσιος ὁ ἀγιώτατος πατριάρχης
εἶπεν· ἐκ ἐστὶν οὕτως, καθὼς νοεῖτε. ὁ μὲν
τῆ πατήρ τὸν μὴ αὐθεντήσαντας τῆς

Romanorum ecclesia sunt re-
cepta. hæc & reuerentiæ tuæ si-
gnifico fidens, quod ea quæ ap-
probata sūt, pietas tua suscipiet.

Sabbas & qui cum ipso reu-
erendissimi monachi dixerunt :
Non est vox Athanasii tantum,
sed & Synodorum. Nam idem
pater dicit, quia & Romani &
Græci receperunt : & definit,
vt ex hæresi conuersi recipian-
tur quidem ad poenitentiam,
non tamen ad sacerdotia admit-
tantur.

Tarasius sanctissimus patriar-
cha dixit : Non de omni con-
uerso hæretico idem pater mi-
nime suscipiendo denuntiat,
sed de principibus hæreseos, &
his qui vitiose atque affectuose
verbis quidem simulant verita-
tem in præsentia orthodoxo-
rum, in mente autem nequiter
operantur. Verum legatur ite-
rum eadem ad Rufinianum mis-
sa eiusdem patris epistola. Cum-
que legeretur locus qui dicit;
Ita vt his qui cadunt & præsumt
impietati, ignoscatur quidem
cum poenitentiam gesserint,
non autem vltcrius locus eis de-
tur in clero. His autem qui au-
ctores non fuerunt impietatis,
sed per necessitatem & vim ab-
trahuntur, placuit vt venia de-
tur, & habeant cleri locum; ma-
xime cum excusationem per-
suasoriam dederint.

Reuerendissimi monachi di-
xerunt : Ecce sicut prædiximus,
hic sanctus pater non suscipit
in sacerdotium eos qui ab hæ-
resi conuertuntur.

Tarasius sanctissimus patriar-
cha dixit : Non est ita, vt intelli-
gitis. denique pater eos qui au-
ctores minime fuerint impie-

tatis, quique tracti & vim passi sunt, recipit in sacerdotium: prælatos vel genitores hæreseos in sacerdotium non admittit; bene hoc & optime atque iustissime proferens. Et certo quinquies victorem sanctum Athanasium nouit ecclesia, quoniam & Romanam frequenter impulsus, & cum reuersus ecclesias obtinisset, hostes ei adhærebant, secundum tempora commutati. Quando autem accipiebant fiduciam illo abscedente, ad priorem hæresim redibant, & persecutionem contra pios commouebant. Et idcirco eundem ætino dicere patrem, ne huiusmodi reciperentur in sacerdotium. Nam perceperat tam ipse, quam ceteri orthodoxi ab illis fauissima.

Sabbas reuerendissimus monachus dixit: Iniuriarum immemor est pater.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Manifestum est hoc; neque enim malum pro malo reddebat alicui: propter zelum autem Dei & munitionem ecclesie, benignitatem sine disciplina non poterat possidere; sed in his ea quæ ad vindictam Dei sunt, præferbat.

Ioannes reuerendissimus presbyter, monachus & vicarius orientalis dioceseos dixit: Benedicta est definitio illa ad cautelam audientium.

Monachi repetentes dixerunt: Sed tractos & vim perpeffos pater admittit, dicant ergo, si tracti fuerint, & vim perpeffi, & ideo recesserint a veritate.

αἱρέσεως, ἀλλ' ὑποσυρέντας κὶ βίαν παθόντας ἀποδέχεται εἰς ἱεροσύλω· μόνους ὃ ἔδυν περισταμίμοις ἢ ἡγνήτορας τῆς αἱρέσεων, αὐτῶν εἰς ἱεροσύλω οὐ περισεδέξατο, ἀλλὰ καλῶς ἐδικαίως τὸ τοσοφαινόμοις. καὶ αὐτῶν, πένταθλον οἶδε τὸ ἄγιον Ἀθανάσιον ἢ ἐκκλησία, ὡς διαχθέντα εἰς Ρώμην διαφόρους, καὶ ἀπὸ φυγῆς ἔξελαθέντα ἀπὸ τῆς περισταμίμων τῆς Ἀρειανῆς αἱρέσεως. ὑποσρέφοντος ὃ αὐτῶν καὶ περιγυρομένου τῆς ἐκκλησιῶν, ἀνὴπαλοι αὐτῶν ἐπικολώντο κατὰ ἔδυν καιροῖς μεταβαλλόμενοι. ὅτε ὃ παρρησίαν ἐλάμβανον ἐκείνου ἀναχωροῦντος, εἰς τὴν προσημα αἴρεσιν ἐπανήρχοντο, κὶ διαγμὸν κτ' τῆς ἐπιστεῶν ἐκίνου. διὰ τῆς οἴμαι τὸ πατέρα λέγειν, μὴ δέχεται ἔδυν ποιούτους εἰς ἱεροσύλω, ὡς ὑπομείναντα αὐτὸν τε ἐδυν ὀρθοδόξους ὑπὸ αὐτῶν τὰ χαλεπὰ.

Σάββας ὁ ἐπιλαβέσας μοναχὸς εἶπεν· ἀμνησικακὸς ὄντι ὁ πατήρ.

Ταράσιος ὁ ἀγιώτατος πατριάρχης εἶπε· περιόδηλον ποδο· οὐδὲ τῆς κακὸν ἀπὸ κακοῦ ἀπεδέδου πνί· διὰ τὸ τῆς θεοῦ ζῆλον ἐσφάλειαν τῆς ἐκκλησίας, ἀπαίδευτον χριστιανὰ ἐκ ἡδυνάτο κτ' αὐτῶν, ἀλλὰ τὰ πρὸς ἐκδικήσιν τῆς θεοῦ περισηματό.

Ἰωάννης ὁ ἐπιλαβέσας μοναχὸς τε ἐ τοποτηρητῆς τῆς ἀνατολικῶν χειρέων εἶπε· καλῶς ἀνεγνώσθη ὁ ὄρος οὗτος εἰς ἀσφάλειαν τῶν ἀκούοντων.

Οἱ μοναχοὶ ἀναλαβόντες εἶπον· ἀλλὰ ἔδυν ὑποσυρέντας κὶ βίαν παθόντας ὁ πατήρ περιδέχεται. εἰπάποσαν οὐῶ, εἰ ὑπεσῆρσεν, ἢ βίαν ὑπέμειναν, ὅπ' ἀπέσθηται τῆς ἀληθείας.

* i. turpi
eiectione

* Gr. Bene
lecta

ANNO
CHRISTI
787.

Υπατιος και Θωμάς ο σὺν αὐτῷ ἐπι-
σκοποὶ εἶπον· ὅτι ἡμεῖς οὐτε βίαν ἴσα-
μεν ἀμάρτυρα, οὐδὲ ἀδελφὸν ἀμάρτυρα, ἀλλ' ἐν
παύτῃ τῇ αἵρεσὶ ἡμεῖς ἑνωμένοι εἰ-
σὶν ἀμάρτυρα καὶ ὑψιθεῖς.

Θεόδωρος ὁ θεοφιλέστατος ἐπι-
σκοπος Καταύνης, καὶ Θωμάς οὗτος ἐπί-
σκοπος Σικελίας, καὶ Ἐπι-
φάνιος διάκονος Καταύνης ἐπὶ τοῦ ἐπέ-
λευτος Θωμάς ἐπισκόπου Σαρδηνίας,
εἶπον· ὅτι οἱ ἀναγνωθέντες κανόνες τῶν
ἁγίων πατέρων πάλαι τε Ναυαπανῶν,
καὶ Ἐγκρατιῶν, καὶ Ἀρειουῶν εἰρω-
ται· ταύτης δὲ τῆς αἵρέσεως εὐδὲν ἠήτο-
ρας μὲν πῶν τάξεσιν;

Ταράσιος ὁ ἀγιώτατος πατριάρ-
χος εἶπεν· διέλοκοιμὲν καὶ Μανιχαίους
μὴ δεξιαμοῖς εἰκόνας, καὶ Μαρκιω-
νιστὰς, καὶ εὐδὲν συζητοῦμεν τῶν Χρεισο-
φύσεων· ὧν Πέτρος ὁ Κναφείος, καὶ
Ξενάσιος ὁ Ἱεραπόλεως, ὁ αἰρετικοὶ,
ἀλλὰ καὶ Σεβήρος.

Ἐπιφάνιος διάκονος τῆς ἐκκλησίας
Καταύνης, ἐπιποπτητῆς Θωμάς ἐπι-
κόπου Σαρδηνίας, εἶπεν· ἐλάττω δὲ
τῶν ἀρεθῶν ἀμάρτυρων αἵρέσεων ἢ νυνὶ
καινοτομηθεῖσα, ἢ ἰσοπέτρα;

Ταράσιος ὁ ἀγιώτατος πατριάρ-
χος εἶπε· τὸ κακὸν ἴδὲ κακὸν δὲ, καὶ
μάλιστα ἐπὶ ἐκκλησιαστικῶν πραγμά-
των. τὸ γὰρ ἐπὶ δόγμασιν εἴτε μικροῖς
εἴτε μεγάλοις ἀμάρτυρα, ταυτὸν δὲ τὸ
δὲ ἀμφοτέρων γὰρ ὁ νόμος τῆς θεοῦ
ἀδελφείας.

Ἰωάννης ὁ δὲ λαβέστατος μοναχὸς ἐπι-
ποπτητῆς τῶν ἀνατολικῶν δεχέ-
ριων εἶπεν· ἡ αἵρεσις αὐτῆ χειρὸν πάν-
των τῶν αἵρέσεων κακὸν· οὐαὶ ποῖς εἰ-
μίαν τῆς σωτῆρος ἀνατρέπουσα.

Hypatius, & qui cum eo e-
rant episcopi dixerunt: Quia
nos neque vim sustinimus, ne-
que abstracti sumus, sed in hac
nostra hæresi nati & educati
sumus, & creuimus.

Theodorus Deo amabilis e-
piscopus Catanæ, & qui cum
eo sanctissimi episcopi Siciliae,
vna cum Epiphaniô diacono
ciuitatis Catanæ, & locum retin-
ente Thomæ episcopi Sardi-
niæ, dixerunt: Quia Canones
sanctorû patrum qui lecti sunt,
tam de Nouatianis & Encrati-
tis, quam de Arianis dicti sunt,
huius hæreseos censores cum
quibus taxabimus?

Tarasius sanctissimus patriar-
cha dixit: Inuenimus & Mani-
chæos non recipientes iconas,
& Marcionistas, & eos qui con-
fundunt Christi naturas; quo-
rum * primus est Petrus Gna-
pheus, & Xenaias Hierapolita-
nus, hæretici; sed & Seuerus.

Epiphanius diaconus sanctif-
simæ ac magnæ ecclesiæ Cata-
næ, & locum retinens Thomæ
sanctissimi archiepiscopi Sardi-
niæ, dixit: Minor est prioribus
hæresibus nouitas præfens, an
maior?

Tarasius sanctissimus patriar-
cha dixit: Quod malum est, iam
vtique malum est, & maxime
in negotiis ecclesiasticis. In
dogmatum quippe causa, siue
in parua, siue in magna pecca-
re, idipsum est: ex vtrisque enim
lex Dei improbatur.

Ioannes reuerendissimus mo-
nachus & vicarius orientalium
sedium dixit: Hæresis hæc peior
omnibus hæresibus, & malarum
pessima est, veluti quæ dispen-
sationem Saluatoris subuertit.

* L. καὶ ἰσομοιχίαι· ἢ κακὴ, ὡς πῶν οἰκονο-
μῶν τῆς σωτῆρος ἀνατρέπουσα.

* vnus

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit : Docet nos dictum patris nostri Athanasii, vt reuerendissimi episcopi recipiantur, nisi alia quælibet eorum culpa facta sit.

Sancta Synodus dixit : Legantur autem cetera regularium testimoniorum.

Adhuc Constantinus diaconus & notarius venerabilis patriarchii legit : De gestis sanctæ & vniuersalis Synodi quartæ Calchedone celebratæ.

Orientalis & qui cum ipsis reuerendissimi episcopi clamauerunt : Omnes peccauimus, omnes veniam postulamus.

Et rursus Thalassius, Eusebius & Eustathius reuerendissimi episcopi dixerunt : Omnes peccauimus, omnes veniam postulamus. & post alia.

Et surgens reuerendissimus episcopus Iuuenalis vna cum eis contulit se ad alteram partem. & clamauerunt orientales, & qui cum ipsis reuerendissimi episcopi : Deus bene adduxit te orthodoxe ; bene venisti.

Et post alia plura, Illyriciani reuerendissimi episcopi dixerunt : Omnes excessimus, omnes veniam postulamus.

Sabbas reuerendissimus monachus & hegumenus monasterii Studii dixit : Si placet sanctæ Synodo, videamus, si ordinationes eorum qui recepti sunt, ab hæreticis fuerint, an non.

Sancta Synodus dixit : Quærite deinceps etiam de ordinatione.

Antonius reuerendissimus monachus legit.

Ταράσιος ὁ ἀγιώτατος πατριάρχης εἶπεν· ὁδηγεῖ ἡμᾶς τὸ ῥητὸν τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου, ὅτι ἐὰν ἄλλη ἀπίστας ἐκ ἐγγύτου τῆς βλαβείστων ἐπισκόπων, ἵνα δεχθῶσιν.

Ἡ ἀγία συνόδος εἶπεν· ἀναγνωσθῶτω καὶ τὰ λοιπὰ τῆς κανονικῶν χηρίστων.

Ἐπὶ Κωνσταντῖν ὁ βλαβείστων διάκονος καὶ νοτάριος τῆς διαγωγῆς πατριαρχείου ἀνέγνω ἐκ τῆς πεπραγμένων τῆς ἀγίας καὶ οἰκουμένης τεταρτῆς συνόδου τῆς ἐν Καλχηδόνι.

Οἱ ἀνατολικοὶ καὶ ὁ συνὸς αὐτοῖς βλαβείστων ἐπίσκοποι ἐξέβησαν· πάντες ἡμάρτομεν, πάντες συγγνώμην αἰτοῦμεν.

Καὶ αὐτὸς Θαλάσιος, Εὐσέβιος καὶ Εὐστάθιος βλαβείστων ἐπίσκοποι εἶπον· πάντες ἡμάρτομεν, πάντες συγγνώμην αἰτοῦμεν, καὶ μεθ' ἑτέρων.

Καὶ Ἰουβενάλιος ἄμα αὐτοῖς μετῆλθεν εἰς τὸ ἄλλο μέρος· καὶ ἀνέβησαν ὁ ἀνατολικὸς καὶ ὁ συνὸς αὐτοῖς βλαβείστων ἐπίσκοποι· ὁ θεὸς καλῶς ἠέλει καὶ σε ὀρθοδόξου, καλῶς ἦλθες, καὶ μεθ' ἑτέρων πλείονα.

Οἱ Ἰλλυριανοὶ βλαβείστων ἐπίσκοποι εἶπον· πάντες ἐσφάλημεν, πάντες συγγνώμην αἰτοῦμεν.

Σάββας ὁ βλαβείστων μοναχὸς καὶ ἡγούμενος μονῆς τῆς Στουδίων εἶπεν· εἰ δοκεῖ τῇ ἀγίᾳ συνόδῳ, ἴδωμεν τὰς χηροτονίας τῆς δεχθέντων, εἰ δὲ ἀπὸ αἱρετικῶν ἦσαν, ἢ οὐ.

Ἡ ἀγία συνὸς εἶπε· ζητεῖτε ἐν τοῖς ἐξῆς ἐπεὶ τῆς χηροτονίας.

Ἀντώνιος ὁ βλαβείστων μοναχὸς ἀνέγνω.

ANNO CHRISTI 387.

Εκ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας Ρου-
 φίνου πρεσβυτέρου
 Ραμης.

Εὐσέβιος ἐν Αλεξανδρείᾳ χυρό-
 μδρος βίβλοςαι σωδοδον κροτομδρῶν
 πει τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως, ὀλίγων
 μδρ ὄντων τῆσ σωελδόντων, χρεπ
 δε τῆς ὑπερ Χριστοῦ ὁμολογίας τὰ
 μέγιστα παρῆεν καὶ λέγειν δυναμέ-
 νων. ἔνιοι γουὶ ζήλω τῆς βίσεβείας
 ἔλεγον, μὴ δεῖς ποῖς δεξαμδρῶς Α-
 ρειου κωνωνεῖν. ἔνιοι δε ἐβουλόδοντο
 πάντας δεχεσθαι μετανοουῦτας καὶ
 αἰαδεμαπζόντας, ἵνα μὴ πολλὰ πλι-
 θη αἰθεσφτων δόδολωνται· λέγοντες,
 ὅπ ἐκ ὀφείλομδρ τὰ ἑαυτῶν ζητεῖν, ἄλ-
 λα τὸ πολλοῖς συμφέρου, καθὼς καὶ
 ὁ Χριστὸς ποιεῖ σαροφθεῖς ὑπερ ἡμῶν,
 ἵνα σωση τῆσ αἰθεσφτων τὸ χυρὸς. οὔτε
 δε μόνοις ἡμῶν πτω βασιλείαν τῆσ οὐ-
 ρανῶν πρεσβόδεν ὀφείλομδρ, ἀλλὰ
 καὶ ἑτέροις πολλοῖς· ὅπου καὶ ὁ ἴον
 ἐν ἀσασπᾷ βιώσαντα, μετανοή-
 σαντα ὀπατῆρ παροσεδέξατο. Ἐσολ-
 λήδω εἰπεῖν, τῆς ἱεροσωῆς αἰτω
 μετεῖναι τὸ ἀζώμα βουλόμδρ,
 πτω σφραγῖδα ἐν τῷ δακτύλῳ δι-
 δωσι, καὶ πτω σολλω πειδεσθαι ποιεῖ.
 ἐκράτσει γουὶ αὐτὸς ὁ κανὼν ἐκ τῆς
 διαγγελικῆς αὐθεντίας σωεσφριμέ-
 νου, καὶ τυποδσιν Ἀστεριου μδρ ἐν
 τῆς κατὰ πτω αἰαπολλῶ ἐκκλησίας
 πει πύπου πρεσβόδεν, Εὐσέβιος
 dignus paternis amplexibus deputatur, & annulum fidei recipit, &
 stola circumdatur, per quam quid aliud quam sacerdotii declaran-
 tur insignia? Cum igitur huiuscemodī sententias ex euangeli-
 ca auctoritate prolatas ordo ille sacerdotalis & apostolicus ap-
 probasset, ex Concilii decreto Asterio ceterisque qui cum ipsis
 erant, orientis iniungitur procuratio, occidentis vero Eusebio
 Concil. Tom. 19.

De ecclesiastica historia Rufini
 presbyteri Romani.

Pergit interea Eusebius Ale-
 xandriam, ibique confessorum
 Concilio congregato (pauci nu-
 mero, sed fide integri & meri-
 tis multi) aliis videbatur calo-
 re feruentibus fidei, nullum de-
 bere ultra in sacerdotium reci-
 pi, qui se utcumque hæreticæ
 communionis contagione ma-
 culasset. Sed qui imitantes A-
 postolum, quærebant non quod
 sibi utile esset, sed quod pluri-
 bus; vel qui imitarentur Chri-
 stum, qui cum esset omnium
 vita, pro salute cunctorum hu-
 milians se descendit in mortem,
 quo scilicet inueniretur & in
 mortuis vita; dicebant, melius
 esse humiliari se paululum pro-
 pter deiectos, & inclinari pro-
 pter elisos, ut eos rursus eri-
 gerent. Nec sibi met solis pu-
 ritatis merito cælorum regna
 defendere; sed esse gloriosius, si
 cum pluribus illuc mererentur
 intrare. & ideo rectum sibi vi-
 deri, ut tantum perfidiæ au-
 ctoribus amputatis, reliquis sa-
 cerdotibus daretur optio, si for-
 te velint abiurato errore perfidi-
 æ ad fidem patrum statutaque
 conuerti; nec negare aditum
 redeuntibus, quin potius de eo-
 rum confessione gaudere: quia
 & ille euangelicus iunior filius
 paternæ depopulator substan-
 tiæ, in semetipsum reuersus non
 solum suscipi meruit, sed &

LUC. 15.

decernitur. additur sane in illo Concilii decreto etiam de Spiritu sancto plenior disputatio, vt eiusdem substantiæ & diuinitatis, cuius Pater & Filius, etiam Spiritus sanctus crederetur, eo quod pullularent denuo, qui eundem Spiritum sanctum a glorificatione Patris & Filii separarent.

Constantinus reuerendissimus diaconus & notarius legit.

De ecclesiastica historia Socratis.

Photinus Sirmii quondam episcopus discipulus erat Marcelli Ancyranus; & ipse purum hominem dicebat Dominum, sicut & Marcellus.

Rurfus ipse legit de ecclesiastica historia Socratis: Qui autem in Sardice conuenerant, * primum quidem horum damnare vefaniam; & terminum fidei Nicænae corroborantes, inæqualitatem respuunt & anathematizant. Reddiderunt autem thronos Paulo & Athanasio, nec non & Marcello Ancyrae rationem reddenti ac dicenti, quod non fuerint intellecta quæcumque in libris exposuerit; præsertim cum ipse eos qui dicebant Dominum purum hominem, auerterit.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Iam plurimi canonici libri & synodici atque paterni relecti sunt: & ex hæresi conuersos docuerunt nos recipere, nisi forte maligna in eis fuerit noxa reperta.

Sancta Synodus dixit: Benefecisti, domine, tam per epistolas, quam per synodica conscripta docendo nos hæreticorum agnoscendam receptionem.

δὲ πᾶσι ἐπὶ τῆς διόσεως. προσετέθη δὲ καὶ πλεῖστε πλεῖστος αὐτοδὸν καὶ τὰ πρὸς τῷ ἁγίου πνεύματος, διὰ τὸ ἀναφυλῶσαι πάλιν τῶν χωρῶντας αὐτὸ τῆς δοξολογίας.

Κωνσταντῖν ὁ διάκονος καὶ νοτάριος ἀνέγνω.

Ἐκ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἰστορίας Σωκράτους.

Φωτεινὸς ὁ τῷ Σιρμίου χυοῦδρου ἐπίσκοπος μαθητὴς τοῦ Μαρκελλοῦ τοῦ Ἀγκύρας, καὶ αὐτὸς ψεῦδος ἀνέθετον κύριον ἔλεγε, ὡς ὁ Μαρκελλος.

Καὶ αὐτὸς ὁ αὐτὸς ἀνέγνω ἐκ τῆς αὐτῆς ἰστορίας. ἐν τῇ Σαρδικῇ ἐρήμιῳ αὐτῶν κατεδήσαν, ὅρον ἢ πείσεως ἢ ἐν Νικαίᾳ ἐκύρθησαν, ἐκ ἀνόμοιοι ἐκβάλλοις ἐκ αἰαθεμαπέριον. ὁποδοῖοι δὲ τῶν θεῶν Πάυλω ἐκ Ἀθανασίῳ, ἐπὶ γὰρ μὲν καὶ Μαρκελλοῦ τῶν Ἀγκύρας ὁποδοῖοι καὶ λέγονται, ὡς ἐκ ἐνοήθησαν ἀπὸ ἐν βίβλοις ἔξέδοτο. ἐπεὶ καὶ αὐτὸς τῶν λέγοντας ψεῦδος ἀνέθετον κύριον ὁποδοῖοι φεταί.

Ταράσιος ὁ ἀγιώτατος πατριάρχης εἶπεν. ἦδη πλείστα κανονικαὶ βίβλοι, καὶ συνοδικαὶ, καὶ πατριακαὶ ἀνεγνώσθησαν. καὶ τῶν ἔξ ἀίρεσεως ἐπιστρέφοντας ἐδίδαξαν ἡμᾶς δέχεσθαι, ἐὰν τις αἰψά πονηρὰ ἐκ ἐστὶν ἐν αὐτοῖς.

Ἡ ἁγία σύνοδος εἶπε. καλῶς ἐποίησας δέασοι, διὰ τὸ ἐπιστολῶν ἐκ συνοδικῶν συζητημάτων διδάξαι ἡμᾶς πλεῖστον ἀίρετικῶν ὁποδοχίῳ ἐπιγνώσκων.

* indicta
causa illos
damnaue-
re,

* κατὰ τὴν
αὐτὴν

ANNO
 CHRISTI
 787.

Ταράσιος ὁ ἀγιώτατος πατριάρχης εἶπε· τῆς ἀγίου Ἀθανασίου τὸ ἀναγνωθὲν καὶ πάλιν ἀναγνωθῆτω.

Ἡ ἀγία σύνοδος εἶπεν· ἀναγνωθῆτω καὶ πάλιν κέλεισιν τῆς ἀγίου πατρὸς ἡμῶν.

Ταράσιος ὁ ἀγιώτατος πατριάρχης εἶπεν· ὅτι ἀπίστεως τῆς βλαβέσεων μοναχῶν ἀναγνωθῆτω.

Στέφανος ὁ βλαβέσεως μοναχὸς ἐ βιβλιοφύλαξ ἀνέγνω τὸ ἀγίου Ἀθανασίου πρὸς Ρουφινιδῶν, ὡς παροργισθῆναι.

Ταράσιος ὁ ἀγιώτατος πατριάρχης εἶπε· καθὼς παροργισθῆναι, οὕτως ἔστιν ὁ νοῦς τῆς πατρὸς ἡμῶν.

Οἱ βλαβέσεως μοναχοὶ εἶπον· ἡμεῖς καὶ παροργισθῆναι ὁμοῦ δόδοι τῆς ἀγιοσωμῆς ἡμῶν, ὅτι εἰ πῶς δέχονται αἱ ἀγία καὶ οἰκουμένη καὶ σύνοδοι, εἰ μὴ πῶς ἔστιν ἀπίστεως, δεχόμεθα.

Πέτρος ὁ Θεοφιλέστατος πρεσβύτερος καὶ τόπον ἐπέχων τῆς ἀποστολικῆς καθέδρας Ἀδριανοῦ πάπα Ῥώμης εἶπε· ποδο βιβλιῶν ἔστι καὶ ἔστι ἐν Ῥώμῃ Ἐξοριστὸς καὶ Μακάριος ὁ αἰρετικός ὑπὸ τῆς ἀγίας ἐκκλησίας συνόδου καὶ πᾶσα ἐκκλησία ἡμερῶν ἔδωκεν ἀπὸ διωρέου ὅτι ἀγίοις πατῆρ ἡμῶν πάπας Βενέδικτος, καὶ καθ' ἡμέραν ἀπέλυε πρὸς αὐτὸν Βονιφάτιον ὁ κωνσταντινουπόλεως, καὶ νοσητικῶς ῥήμασιν ἐδίδασκεν αὐτὸν ἐν τῆς θείας γραφῆς· καὶ οὐδέποτε ἠθέλησε διορθώσασθαι. ποδο δὲ ἐπίσει πρὸς τὸ πείσμα αὐτὸν ἐδέξασθαι.

Ἡ ἀγία σύνοδος εἶπεν· εἰ μὲν ὁλοφύτως κατὰ δόξιν ὁ ἐξεταζόμενος ἐπισκοπῆται, χάρις τῷ θεῷ καὶ αὐτοῖς. εἰ δὲ ὑποσουλῆται ἔχουσι, κρινεῖ
 Concil. Tom. 19.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Sancti Athanasii denuo legatur quod lectum est.

Sancta Synodus dixit: Legatur secundum iussionem sancti patris nostri.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Ad petitem reuerendissimorum monachorum legatur.

Stephanus reuerendissimus monachus & librorum custos legit, sancti Athanasii ad Rufinianum, sicut scriptum est.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Quemadmodum praediximus, ita est sensus patris nostri.

Reuerendissimi monachi dixerunt: Nos & prius diximus indigni serui sanctitatis vestrae, quia quicquid recipiunt sanctae & vniuersales Synodi, recipimus; nisi fuerit aliquid, quod obfistat.

Petrus Deo amabilis presbyter & locum retinens apostolicae cathedrae Hadriani papae Romae dixit: Hoc perspicuum est. etenim Romae in exilio erat Macarius haereticus a sexta Synodo missus; & quadraginta dies dedit ei spatium sanctae memoriae pater noster papa Benedictus, & per singulos dies mittebat ad eum Bonifacium consiliarium suum, & commonitoriis verbis docebat eum ex diuina scriptura: & nunquam voluit corrigi. hoc autem faciebat, vt persuaderet & reciperet eum.

Sancta Synodus dixit: Si toto animo consentiunt qui examinantur episcopi, gratias Deo & ipsis. Si vero dolositate ha-

bent, iudicet Deus super illos, quemadmodum super Arium & Nestorium.

Episcopi qui discutiebantur, anathematizauerunt se, dicentes: Quia non sumus sub dolo; sed si non confessi fuerimus, sicut catholica ecclesia, anathema habeamus a Patre & Filio & Spiritu sancto.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Proposita prosequamur.

Petrus Deo amabilis presbyter & locum retinens sanctissimi papæ Romani, dixit: Vt aiunt historiographi, sanctus Meletius ab Arianis est ordinatus, & ascendit super ambonem, & prædicauit homouision. Ordinatio autem eius non est repudiata.

Theodorus sanctissimus episcopus Catanæ, & qui cum eo erant episcopi Siciliae, dixerunt: Verum dicit archipresbyter apostolicæ cathedræ.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: In nullo sanctos patres inuenimus dissonare, sed ut eiusdem spiritus omnes existentes, idem ipsum docent & prædicant. Sed veluti quamdam dispensationem excogitans sanctus pater Athanasius ita exposuit. Vnde iudicauit illos in clero suscipi, qui non essent magistri hæreseos.

Reuerendissimi monachi dixerunt: Quidquid iudicatum est in medio vestræ sanctæ Synodi, suscipimus.

Sancta Synodus dixit: Speramus quia post Synodum nemo peruertetur, iuxta quod in consensionibus suis semetipsi anathematizauerunt: quia

ἐπ' αὐτοῖς ὁ θεὸς, ὡς ἐπὶ Ἀρείου καὶ Νεστορίου, ἐτῆ ὁμοίων αὐτοῖς.

Οἱ ἑπτὰ ἱερωὶ ἐπίσκοποι ἀνεθεμάτισαν ἑαυτοὺς λέγοντες ὅτι ἐκ ἐσμέν ἐν ἰσχυρότητι· ἀλλ' ἐὰν μὴ ὁμοεὐχῶμεθα, καθὼς ἡ καθολικὴ ἐκκλησία, ἀνάθεμα ἐχόμεθα διὰ τὸ τῆ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ ἐτῆ ἀγίου πνεύματος.

Ταράσιος ὁ ἀγιώτατος πατριάρχης εἶπεν· ἐχόμεθα τῆς κεκοιμημένων.

Πέτρος ὁ θεοφιλέστατος πρεσβύτερος καὶ τοπιτηρητὴς Ἀδριανοῦ τοῦ ἀγιωτάτου πάπα Ῥώμης, εἶπεν· ὡσαύτως Φασὶν ἡ ἰσραηλὶκὴ ἀγιότης Μελέτιος ἀπὸ τῆς Ἀρειανῶν ἐχρηστονήτη, καὶ ἀπὸ τῆς ἀμβωνῶν, ἐκλήρουσε τὸ ὁμοούσιον· ἡ δὲ χριστολογία ἐκ ἀπεδοκιμάθη.

Θεόδωρος ὁ ὁσιώτατος ἐπίσκοπος Κατανῆς, ἐτῆ αὐτῶν ἐπίσκοποι Σικελίας εἶπον· ἀληθῶς εἶρκεν ὁ πατριάρχης ἀποστολικῆς καθέδρας.

Ταράσιος ὁ ἀγιώτατος πατριάρχης εἶπεν· κατ' οὐδὲν ἐστὶν πατῆρας διεσκοιμηθῆναι διαφωνουῦντας, ἀλλ' ὡς τῆ αὐτῆ πνεύματος ὄντες πάντες τὸ αὐτὸ κηρύττοις ἐδιδάσκουσιν. ἀλλ' ὡς οἰκονομίαν πρὸς τῶν ἐπινοῶν ὁ πατὴρ ἡμῶν Ἀθανάσιος, οὕτως ἐξέδετο. ὅθεν ἐκρινεν αὐτῶν δεχόμεθα εἰς τὸ κλῆρον, ὅσοι ἐκ εἰσὶ διδάσκαλοι τῆς ἀιρέσεως.

Οἱ βλαβεράτοι μοναχοὶ εἶπον· * εἰ π ἐκρίθη ἀναμίστον τῆς ἀγίας ἡμῶν σινόδου, δεχόμεθα.

Ἡ ἀγία σινὸδος εἶπεν· ἐλπίσωμεν, ὅτι μὴ πλεῖον σινόδου οὐδεὶς διαστραφήσεται, καὶ ὅτι ἐν ταῖς κατεδέχοντο αὐτῶν ἐαυτῶν ἐπίσκοποι ἀνεθεμάτισαν.

* Gr. depositionibus

* consensionibus suis semetipsi anathematizauerunt: quia

ANNO
CHRISTI
787.

ὅτι ἐὰν ἴπηρεν ἰωάννην ἑπὶ πλὴν παρ-
ῆσαν αἵρεσιν, αἰατεμαπομένοι καὶ
καθηρημένοι ἐσμέν.

Κωνσταντῖνος ὁ θεοφιλέστατος ἐπι-
σκοπος Κωνσταντίας τῆς Κύπρου εἶπε·
πανίερέ θεασοτα, εἰ μὲν ἴπφ έρονται
λιβέλλοις, ἴππδδτωα· εἰ ἴ μὴ, ποιήτω-
σαν, καὶ εἴθ' οὕτως κρινεῖ ἡ ἀγία σωό-
δος ἐπ' αὐτοῖς.

Οἱ δὲ ἔφασαν· ἔχουμ ἑδὼν λιβέλλ-
οις ἐπίμοις, ἔ δωσομδρωατοῖς.

Οἱ ἐνδοξότατοι ἀρχόντες εἶπον· ἔ-
χουσι ἑδὼν λιβέλλοις αὐτῶν μὴ χεῖρας,
καὶ ἐπομοί εἰσι τῶ ἴππδδτωα.

ΤαρχασιⓄ ὁ ἀγιώτατος πατελαρ-
χης εἶπεν· ἐν τῷ τέως τὰ ἴππολοιπα
ῶελ τ' ῶερεκεμδῆνης ζῆτήσεως τῆν κα-
κόνων ἀναγνωσῆτω.

Κοσμαῆς ὁ βλαβέστατος διάκονος ἔ
νοτάριος τῆς πατελαρχίου ἀνέγνω.

Ἐκ τῆς βίου τῆ ὀπίου πατρὸς
ἡμῶν Σάββα.

Τῆς πόινω ἀγίας καὶ οἰκουμηνικῆς
πέμπτης σωόδου τῆς ἐν Κωνσταντινου-
πόλει σωμαθεοιδείσης, κοινῶ ἔ κερδο-
λικῶ κερδουπεβλήθησαν ἀναδέμαπ Ω-
ερχῆνης τῆ Θεόδωρος ὁ Μομονουσίας,
ἔ τὰ ῶελ ῶερού παρξέως ἔ δποκατα-
σάσεως Εὐαγγέλιω καὶ Διδύμω εἰρηιδῆνα,
παρόντων τ' ῶεσαφρον πατελαρχῶν,
καὶ πύτοις σωμανουῶτων. τῶ μὲν ποι
θεοφυλάκτου ἡμῶν βασιλέως δποσει-
λαντος ἐν Ἱεροσολύμοις τὰ ἐν τῇ σωό-
δῶ ῶεραχθέντα, καὶ παύτων τῆν κατὰ
Παλαιστίνω ἴπποκοπῶν χεῖρ καὶ σῶ-
μαλιταῦτα βεβαωσανῆτων καὶ ῶεροσάν-
των, πλὴν Αλεξάνδρου ἔ Αβίλλης, ἔ
διὰ πόδο τῆς ἴπποκοπῆς ἐκβληθέντος,
καὶ ἐν τῷ Βυζαντίῶ ἴππο σῶσμοδ κα-
ταχωδέντⓄ. ④ μὲν Νεολαυεῖται

si reuersi fuerimus ad priorem
hæresim, depositi simus.

Constantinus Deo amabilis
episcopus Constantiæ Cypri di-
xit: *

*Habent libellos suos præ man-
ibus, & parati sunt dare.

Tarasius sanctissimus patriar-
cha dixit: Interim reliqua de
proposita sanctorum quæstione
Canonum legantur.

Cosmas reuerendissimus dia-
conus & notarius & cubucle-
sius venerabilis patriarchii le-
git.

*De vita sancti patris nostri
Sabbæ.*

Sanctæ venerabilis quintæ
Synodi, quæ Constantinopoli
congregata est, communi
& vniuersali summissi sunt a
nathemati Origenes & Theo-
dorus Mopsuestiæ, & ea quæ
ab Euagrio & Didymo * di-
cta sunt, de eo videlicet, quod
ante substantiam fuisse perhi-
bebant, & quod de restitutio-
ne in statum pristinum fateban-
tur, consentientibus & præ-
sentibus quatuor patriarchis.
Cum autem Deo conferuandus
imperator noster misisset Hie-
rosolymam ea quæ in Synodo
gesta sunt, & omnes episcopi
Palaestinae manu & ore confir-
massent & roborassent, præter
Alexandrum Abillæum, qui ob
hoc ab episcopatu proiectus, &
Byzantii a terræmotu obrutus
est: noui quidam Laurenses a
M iij

* Gr. addit.
Sacratissi-
me domi-
ne, si qui-
dem defe-
runt libel-
los, dent: sin-
minus, fa-
ciant. atque
ita iudica-
bit sancta
Synodus de
ipsis. At illi
dixerunt: Ha-
bemus libellos pa-
ratos, & da-
bimus illos.
* Gloriosif-
fimi princi-
pes dixe-
runt: Ha-
bent libel-
los suos
præ mani-
bus,

* dicta sunt
de præxi-
stentia &
restitutio-
ne,

ANNO
CHRISTI
787.

catholica se separauerunt communione. At vero patriarcha Eustochius diuersis modis eos aggressus, & per octo menses admonitionem fecit circa illos, & precibus suis cum non valuisset eis persuadere, quo ecclesiæ catholicæ communicarent, imperialibus iussionibus vsus, per Anastasium ducem a noua illos Laura proiecit, prouinciamque totam ab eorum pestilentia liberauit.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Videtis quia octo menses transegit archiepiscopus rogans & longanimiter agens super illos, quamquam nosset eos præanathematizatos in Synodo. Igitur iam audiuius canonica præcepta & synodicas denuntiationes & sanctorum patrum censuras, quia omnes vno sensu accedentes a qualibet hæresi receperunt.

Sancta Synodus dixit: Sic se veritas habet, nisi alia canonica causa sit, quæ prohibeat.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Ita placet omnibus?*

Sancta Synodus dixit: Placet omnibus.

Reuerendissimi monachi dixerunt: Et nobis placet.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Et iterum dicimus, si alia canonica causa, quæ deponat accedentem, non est, recipietur, sine dubio namque oportet canonica conferuari præcepta.

Reuerendissimi monachi dixerunt: Quia secundum sex sanctas & vniuersales Synodos suscipimus eos qui ex hæresi con-

τῆς καθολικῆς ἐκείνου ἐχώρισαν κοινότητας· ὁ δὲ πατριάρχης Εὐστόχιος διαφόροις αὐτῶν μεταχειρισάμενος, καὶ ὅτι ὀκτὼ μῶνας τῆς πρὸς αὐτῶν νοουθεσίας καὶ παρακλήσεως χρησάμενος, καὶ μὴ πείσας αὐτοὺς τῆς καθολικῆς κοινότησιν ἐκκλησιαστικαῖς κελύσεσι χρησάμενος, δι' Αναστασίου τοῦ δουκὸς τῆς νέας Λαύρας αὐτοὺς ἐξέωσεν, καὶ τὴν ἐπιχρῆσιν πάντων τῶν αὐτῶν ἡλθετέροσε λυμῆς.

Ταράσιος ὁ ἀγιώτατος πατριάρχης εἶπεν· ὁρᾷτε ὅτι ὀκτὼ μῶνας διέτελεσεν ὁ ἀρχιεπίσκοπος παρακαλῶν καὶ μακροθυμῶν ἐπὶ αὐτοῖς, καὶ τοιγερὶ εἰδὼς αὐτοὺς πρὸς ἀναθεματισθέντας ἐν τῇ συνόδῳ τοιγαροῦν ἢ δὲ λυώσασθαι μεθὰ τὰς κανονικὰς διατάξεις, καὶ τὰ συνωδικὰ παραγγέλματα, ἃ τῆς ἀγίων πατέρων τῶν ἀκριβείων καὶ πάντες ὁμοφρόνως ἐκείνου προσερχομένων διὰ αἰρέσεως ἢ οἰασουῦν ἀπεδέξαυτο.

Ἡ ἀγία συνόδος εἶπεν· οὕτως ἀληθῶς ἔχει, εἰ ἔτερον κανονικὴ αἴτια ἐκείσιν ἢ κωλύουσα.

Ταράσιος ὁ ἀγιώτατος πατριάρχης εἶπεν· οὕτω σοιχεῖ πάντων, ἵνα δεξώμεθα αὐτοὺς;

Ἡ ἀγία συνόδος εἶπε· σοιχεῖ πάντων.

Οἱ διλαβέσατοι μοναχοὶ ἐξεβόησαν καὶ ἡμῶν δρέσει.

Ταράσιος ὁ ἀγιώτατος πατριάρχης εἶπεν· καὶ πάλιν λέγοντι, ἐὰν ἔτερον κανονικὴ αἴτια ἢ κατανοοῦσα τῶν προσερχομένων ἐκείσιν, δεχθήσεται. πάντως γὰρ καὶ τὰς κανονικὰς διατάξεις φυλάττειται.

Οἱ διλαβέσατοι μοναχοὶ εἶπον· ὅτι

καὶ τὰς ἐξ ἀγίας ἃ οἰκουμένης συνόδους δεχόμεθα ἐκείνου ἐξ αἰρέσεως ὅτι

* Gr. ad. vt recipiamus eos?

ANNO
CHRISTI
787.

ἑρέφοντας, μὴ οὕτως τινὸς αἰτίας ἀ-
πηροβιμύτης ἐν αὐτοῖς.

Ταράσιος ὁ ἀγιώτατος πατρι-
άρχης εἶπε· καὶ ἡμεῖς πάντες οὕτως
ὀλέθριον διδαχθέντες παρὰ τῶν ἀγίων
πατέρων ἡμῶν.

Οἱ βλαβέστατοι μοναχοὶ εἶπον· ἐάν
πνες ἀπελείψωσαν τῆς ἀγίας συνόδου
μοναχοὶ, τί πῶς αὐτῶν γίνεται;

Ταράσιος ὁ ἀγιώτατος πατριάρ-
χος εἶπε· πείσομεν αὐτοὺς ἐν τῷ περ-
αναγνωθέντων κανόνων. ὁμοίως τὴν
ἐνεκὴν ἐκ ἀπώπτισαν τῆς ἀγίας ταύτης
συνόδου;

Σάββας ὁ βλαβέστατος μοναχὸς
εἶπεν· ἐκ οἶδα, ἀλλὰ καθ' ἑαυτοῖς εἰσιν.

Εὐθύμιος ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκο-
πος Σαρδηνῶν εἶπε· καθὼς ἦδη παρε-
κλήσαμεν, ἐλάτωσαν αἱ βιβλοὶ, καὶ
ἀναγνωθῆτωσαν· καὶ ἰδομεν, εἰ δεῖ
δέχεσθαι τοὺς ἀπὸ αἱρετικῶν χροτονη-
θέντας.

Κωνσταντῖνος ὁ βλαβέστατος διάκο-
νος ἔνοπιλος εἶπεν· ἐπειδὴ ἐκελεύ-
σατε πᾶσι τῶν χροτονηθέντων ὑπὸ αἱ-
ρετικῶν ἀναγνωθῆναι χροτονοίας, μὴ χεῖ-
ρας ἔχομεν ταῖς βιβλοῖς· ἔει καλεῖ-
τε, ἀναγνωθῆτωσαν.

Ἡ ἀγία συνόδος εἶπεν· ἀναγνωθῆ-
τωσαν.

Στέφανος ὁ βλαβέστατος μονα-
χὸς καὶ βιβλιοφύλαξ ἀνέγνω.

Ἐκ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας
Ρουφίνου.

Τοῦτον μὲν οὖν ἐμφύλιον διω-
γμὸν βραχυῶς ὄντα πρῶτον εἰς τὴν
ἐπίσκοπὴν ἄρελων Μακεδόνιος ἠύ-
ξισεν. Ἀκάκιος δὲ καὶ Γαζήφιλος Μαξι-
μου τῆς Ἱεροσολύμων ὄξεωσαντες, Κυ-

uertuntur, si non est in illis ali-
qua causa nefaria.

Tarasius sanctissimus patriar-
cha dixit: Et nos * ita defini-
mus edocti a sanctis patribus
nostris.

Reuerendissimi monachi di-
xerunt: Si aliqui monachi san-
ctæ Synodo defunt, quid de
illis fit?

Tarasius sanctissimus patriar-
cha dixit: Persuadebimus eis ex
Canonibus qui prælecti sunt.
attamen quamobrem non oc-
currerunt ad hanc sacram Sy-
nodum?

Sabbas reuerendissimus mo-
nachus dixit: Nescio, sed scor-
sum sunt.

Euthymius Deo amabilis e-
piscopus Sardinorum dixit:
Quemadmodum rogauimus,
iam veniant libri, & legantur;
& videamus, si oporteat susci-
pi eos qui ab hæreticis ordi-
nati sunt.

Constantinus reuerendissi-
mus diaconus & notarius dixit:
Quoniam dixistis de ordinatis
ab hæreticis legi exempla, præ-
manibus habemus libros: & si
iubetis, legantur.

Sancta Synodus dixit: Le-
gantur.

Stephanus reuerendissimus
monachus & librorum custos
legit.

De ecclesiastica historia Rufini.

Hanc quidem intestinam per-
secutionem, cum breuis esset,
primum in episcopatum transi-
liens Macedonius crescere fe-
cit. Acacius autem & Patro-
philus Maximum Hierosolymi-
tanum expellentes, Cyrillum

pro eo constituerunt. Et post-
hac Cosmas reuerendissimus
diaconus & cubuclesijs vene-
rabilis patriarchii legit.

*De ecclesiastica historia Theo-
dori lectoris, libro quinto.*

Dioscorus enim contra id
quod regulis placet, sibi ordi-
nationem Constantinopolitani
episcopatus indulgens, prouehit
in eius præfulatum Anato-
lium quemdam Alexandrino-
rum ecclesiæ responsa Constans-
tinopoli facientem, habens præ-
feto & Eutychem comministran-
tem. Ad quem Anatolius * gra-
to animo dixit, quod futurum
erat ignorans: Quocumque am-
bulasti, sanctificasti. Ageban-
tur autem hæc consulatu Pro-
togenis & Asterii.

Tarasius sanctissimus patri-
archa dixit: Quid dicitis de
Anatolio? nonne primas san-
ctæ Synodi fuit? & ecce a
Dioscoro impio ordinatus est.
* Ergo & nos suscipiamus eos
qui ab hæreticis ordinati sunt,
quemadmodum & Anatolius
est receptus. Et rursus, vere
vox Dei est, quia non morien-
tur filii pro patribus, sed vnus-
quisque suo peccato morietur:
& quia ex Deo est consecratio.
Quod si forte aliqui dubitant
de Anatolio, legantur ea quæ
de ipso sunt.

Cosmas diaconus & cubu-
clesius venerabilis patriarchii
legit.

Κοσμάς μοναχός, διάκονος και κουβουκλέσιος τῆς βλαργῆς πατριαρ-
χείου, ἀνέγνω.

ελλ' ἀντικατέστησαν. και μετὰ ποδ-
το Κοσμάς ὁ βλαβέσιμος διάκονος
και νοτάριος και κουβουκλέσιος
τῆς βλαργῆς πατριαρχείου ἀνέγνω.

ANNO
CHRISTI
787.

Εκ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας Θεο-
δώρου ἀναγνώστου, βιβλίου
πέμπτου.

Διόσκορος ὁ γὰρ ὅτι τῶν κα-
νόσιν ἑαυτῷ τιμῆς χροτονίαν
ἐπιτρέψας τῆς κατὰ Κωνσταντινού-
πολιν ἐπισκοπῆς, προεβίβηται εἰς
τιμῆς αὐτῆς καθέδραν Ἀνατόλιον ἱε-
ρα τῆς Ἀλεξανδρέων ἐκκλησίας
ταῖς ἀποκρίσεσιν ἐν Κωνσταντινουπόλει
ποιοῦντος, ἔχων ἄρθετος και Εὐτυ-
χῆ συλλειτουργῶντα. παρὸς ὃν Ἀνα-
τόλιος χαλεπῶς ἐφῆ· ὅτι γὰρ μέλλον
ἡγήσει· ὅπου πεπεπτακίας, ἡγίακας.
ἐπερὶ τῶν δὲ πάντων κατὰ τιμῆς ἱερα-
τείου Πετρογγόσιος Ἐσσελίου.

Ταράσιος ὁ ἀγιώτατος πατριαρ-
χης εἶπε· τί λέγετε περὶ Ἀνατολίου;
οὐχὶ ἐξαρτῆς τῆς ἀγίας τεταρτῆς σινό-
δου ἐξεργῆται; και ἰδοὺ ὑποδιόσκορου
τῆς δυναστείας καχροτονήτω, ἄρθετος και
Εὐτυχῆς. και ἡμεῖς γοῦν δεχόμεθα
ἐκ τῶν αἰρετικῶν χροτονήσαντας, ὡς
και Ἀνατόλιος ἐδέχθη. και αὐτὸς δὲ
ὡς φωνῆ θεοῦ ὅστιν, ὅτι ἐκ τῶν πα-
τριῶν τέκνα ὑπερπατέρων, ἀλλ'
ἕκαστος τῆς ἰδίας ἀμάρτιας ἀποθανεῖται·
και ὅτι ἐκ τῆς θεοῦ ὅστιν ἡ χροτονία. ἐ-
πειδὴ δὲ ἄνευ πλὴν ἀμφιβάλλοισι
περὶ Ἀνατολίου, ἀναγνωσθήτω τὰ
περὶ αὐτοῦ.

Προσήμερον

* scite dixit,

* Gr. ad. præsente quoque Eutyche.

Exgeb. 18.

Προόμιον τῆς ἐν Καλχηδόνι ἀ-
γίας καὶ οἰκουμένης
συνόδου.

Συνελθούσης δὲ καὶ τῆς ἀγίας καὶ οἰ-
κουμένης συνόδου τῆς κατὰ θεῖον θέ-
ασμα ἐν τῇ Καλχηδονέων πόλει
συναθροισθείσης· ποντίσι Γαλασίου
& Λουκλιωσίου ἡγῶν βλαβεράτων ἑπι-
σκοπῶν, & Βονιφατίου ἡγῶν βλαβεράτου
πρεσβυτέρου, ἐπεχόντων τῷ τόπον τῆς
ὁσιωτάτου δεσχεποκόπου τῆς πρεσβυ-
τέρας Ρώμης Λέοντος· καὶ Ανατολίου
τῆς ὁσιωτάτου δεσχεποκόπου τῆς με-
γαλωνύμου Κωνσταντινουπόλεως νέας
Ρώμης·

Οἱ βλαβεράτοι μοναχοὶ εἶπον· καὶ
ποδοδεχόμεθα.

Ἐπεὶ Κωνσταντῖνος διάκονος & νοτά-
ριος ἀνέγνω.

Ἐκ τῆς βίου τῆς ὁσίου πατρὸς ἡμῶν
Σαββᾶ.

Φλαβίανος τόνων καὶ Ηλία ἡγῶν
πατριαρχῶν ἐν Σιδῶνι, ὡς εἶρηται,
γερονότων, καὶ γεράμμασι κολακδι-
κῶς τε & οικονομικῶς πρὸς βασιλέα
ρησοιδῶν, & πῶν ἐν Σιδῶνι καὶ τῆς
ὀρθῆς πίστεως συναθροισθῆναι συνό-
δον διαλυσάντων, καὶ εἰς τὸν οἰκίους
θεσμούς ἐπανελθόντων, ἀγανακτήσαντες
& πρὸς Σωτήριον & Φιλόξενον, εἰς
ὄργην ἀγέρον ἐκίνησαν τὴν βασιλέα,
ὡς ἀπατιθέντα ὑπὸ τῆς τῆς πατριαρχῶν
πανουργίας καὶ πωροποιήσεως· & λα-
βόντες αὐτὸν ἤθελον ἐξοισίαν, & χριστόν
ικανὸν τῶν Αντιοχείας δήμῳ διαδιδόντες,
καὶ πολυτρόπως θλίψαντες τὸν Φλαβια-
νόν, καὶ ἔσπον πῆλὰ δαποπιζάντες, καὶ καλ-
δαλακίσαντες τὸν ἐν Καλχηδόνι συνόδον
ἀναθεματίσαι, οὕτως αὐτὸν τὸ ἐπισκοπῆς
Concil. Tom. 19.

Proœmium Calchedonensis
sanctæ ac vniuersalis
Synodi.

Conueniente autem etiam
sancto & vniuersali Concilio
secundum sacram præceptio-
nem in Calchedonensi vrbe
congregato; id est, Paschasi-
no & Lucentio reuerendissimis
episcopis, & Bonifacio religio-
sissimo presbytero, tenentibus
locum sanctissimi archiepiscopi
senioris Romæ Leonis; & Ana-
tolio sanctissimo episcopo ma-
gni nominis Constantinopo-
leos nouæ Romæ:

Reuerendissimi monachi di-
xerunt: Et hoc suscipimus.

Adhuc Constantinus diaco-
nus & notarius venerabilis pa-
triarchii legit.

De vita sancti patris nostri
Sabbæ.

Flauiano igitur & Elia patri-
archis Sidone, vt dictum est,
consistentibus, & literis blan-
dis & dispensatoriis ad impera-
torem vtentibus, atque apud
Sidonem aduersus rectam fi-
dem congregatam Synodum
destruentibus, nec non ad thro-
nos proprios redeuntibus, indi-
gnati hi qui circa Soterichum
& Philoxenum erant, in iram
immensam commouerunt im-
peratorem, quasi deceptum a
patriarcharum astutia & simu-
latione. Et accepta potestate
quam voluerunt, & auro suffi-
cienti Antiochiæ vulgo dato,
multis modis tribulauerunt Fla-
uianum, & quodammodo suf-
focauerunt, cogentes Calchedo-
nensem Synodum anathemati-
zare. taliter cum ab episcopa-
N

tu repellentes, exilio damnauerunt. Quo comperto imperator gauisus est, & Seuerum Acephalorum principem Antiochenum episcopum misit. Qui Seuerus apprehenso patriarchatu, multa quidem atrocita sibi non communicantibus demonstrauit. Mittit autem synodica sua Eliae archiepiscopo: & non receptus, commouet in iram imperatorem. & rursus destinat sua ipsius synodica Hierosolymam Maio mense sextae indictionis, cum quibusdam clericis & * virtute imperatoria. Et hoc agnito, pater noster Sabbas sanctae memoriae ascendens in ciuitatem sanctam vna cum aliis eremi hegumenis, eos quidem qui venerant cum synodicis Seueri, a sancta infecti sunt ciuitate. Multitudinem autem monachorum vndique colligentes, ante sanctam caluariam cum Hierosolymitanis clamabant, dicentes: Anathema Seuero & his qui communicant ei: praesentibus & audientibus tam magistrianis, quam principibus & militibus qui fuerant ab imperatore transmissi. Ille quippe Seuerus elatione dira detentus, & imperiali potentiae innixus, Calchedonensem Synodum decies milies summisit anathematibus, & Eutychetis externam opinionem confirmare contendens, vnam Domini Christi Filii Dei & post ex Virgine incarnationem & humanationem praedicabat naturam corruptam; & amicus turbationis existens multas nouitates effinxit aduersus recta ecclesiae dogmata, seu leges, impiissimam enim & latrociniosissimam Ephesinam secundam Synodum

ἄθεώσαντες, ὑπεροχὰ κατέδικασαν. Ἐ γοῖς ὁ βασιλεὺς, καὶ πατριάρχης γεροντός, Σεβήρον τῷ τῶν Ἀκεφάλων ἐξαρχὴν ἐπίσκοπον Ἀνποχείας ἀπέστειλεν. ὅστις Σεβήρος πλὴν πατριαρχείου δεξάμενος, πολλὰ μὲν διὰ τοῦ μη κοινωνοῦσιν αὐτῷ ἐπέδεικνύσθαι, ἀποπέλει τὰ ἐαυτοῦ σινωδικὰ τῷ ἀρχιεπισκόπῳ Ἡλίου. Ἐ μὴ δεχθεὶς, κινεῖ εἰς ὄργην τὴν βασιλείαν. καὶ πάλιν ἀποπέλει τὰ σινωδικὰ αὐτὰ εἰς Ἱεροσόλυμα τῷ Μαΐου μηνὶ τῆς ἑκτῆς ἰνδικῶνος, μετὰ πένων κληρικῶν ἑξωδικασίας βασιλικῆς. καὶ ποδο γοῖς ὁ ἐν ἀγίοις πατήρ ἡμῶν Σάββας, ἀνελθὼν ἐν τῇ ἀγίᾳ πόλει μὲν τῶν ἄλλων τῆς ἐρήμου ἡγουμενῶν, ἑστὼ μὲν ἐλθόντας μὲν τῶν σινωδικῶν Σεβήρου τῆς ἀγίας ἀπεδίωξε πώλεως, τὸ δὲ πλῆθος τῶν μοναχῶν πάντοθεν συνάξας, ἐμπαροῦσεν τῆς ἀγίου κρυφίῳ μὲν τῶν Ἱεροσολυμιτῶν ἑκράζον λέγοντες· ἀνάθεμα Σεβήρῳ ἔ τοῖς κοινωνοῦσιν αὐτῷ· παρόντων ἐπὶ καὶ ἀκούοντων τῶν τε μαγιστρικῶν, ἔ ἀρχόντων, ἔ στρατιωτῶν ὑπὸ τῆ βασιλείας ἀποσελίντων. οὗτος γὰρ ὁ Σεβήρος ἄλαζονείᾳ διήνη κρατηθεὶς, καὶ βασιλικῆς δυναστείας ἐπὶ τῆς ἐξουσίας, πλὴν ἐν Καρχηδονί σινωδὸν μυρίοις κατὰ πέβαλλεν ἀναθέματα, ἔ πλὴν Εὐπυχοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῆς ἀνατολῆς κρατῶναι Φιλονεικῶν, μίθου τῆς δεσποῦ Χρυσῶ τῆς ὑποδῆς τοῦ μὲν πλὴν ἐκ τῶν τῆνου σαρκωσίν τε ἔ ἐν ἀνθεσπῶσιν ἐκέρησε φύσιν φθαρτῶν· καὶ Φιλοπείρατος ὡν, πολλὰς καινοτομίας ἀνεπέλασσε καὶ τῶν ὁρῶν τῆς ἐκκλησίας δογματῶν τε καὶ θεσμῶν. πλὴν γὰρ ἀσεβείᾳ πλὴν τε καὶ ληστῆρῶν κατὰ πλὴν ἐν Εφέσῳ δευτέρῃ σινωδὸν

ANNO
CHRISTI
787.

* i. militia

ANNO
CHRISTI
787.

ἄποδέχεται, καὶ ὁμοίαν εἶπὶ λέγει τὰ
 πλὴν τῆ παροῦτον ἐν τῇ Εφέσω σινελ-
 δουσι καὶ ἰσοῖς ἐν διδασκαλίαις ἄπο-
 φαίνετα Κύριλλον τε (Ὁ) Θεοφόρον τ'
 Αλεξάνδρου δὲ ἐπισκοπον, ἔ Διο-
 σκορον (Ὁ) εἰς κοινωσίαν δὲ ἄμμεν Εὐ-
 πυχῆ (Ὁ) αἰρετικὸν ὡς ὁμόφρονα, ἔ (Ὁ)
 ἀγιώτατον ἔ ὀρθόδοξοτατον Φλαβια-
 νὸν (Ὁ) τῆς βασιλίδος πόλεως δὲ ἐπι-
 σκοπον κειδέντα κὶ κατακτείναντα. ἔ
 οὕτω τῇ ἀσεβείᾳ παροκλήτων ὁ αὐτὸς
 Σεβήρος ἠκόνησεν εἰς βλασφημίαν Θεοῦ
 πλὴν εἰ αὐτὸ γλώσσῃ, καὶ διείλεν ἐν
 ποῖς εἰ αὐτὸ λόγῳ πλὴν ἐν τελευτῇ μίαν
 καὶ ἀδιαίρετον θεότητα. λέγων γὰρ ἔ
 διαβεβαίουμεν εἶναι πλὴν ἑσώσαν
 φύσιν, καὶ πλὴν φύσιν ἑσώσαν, καὶ
 μηδεμίαν διαφορὰν ἐν πύποις γινώ-
 σκων ποῖς ὀνόμασι, πλὴν ἀγίου κὶ παρ-
 σιωνιτικῆ καὶ ὁμοούσιον τελευτῆ τῆ
 θεῶν ἑσώσεων, τελευτῆ φύσεων κὶ
 θεοτήτων ἔ θεῶν λέγειν τετόλμηκε. (Ὁ)
 ποιῶτον ποίνω ψυχοφθόρον ἔ λιμενω-
 να ὁ βασιλεὺς Αναστάσιος (Ὁ) ἰωάννασε
 (Ὁ) δὲ ἐπισκοπον Ηλίαν κοινωτικὸν
 εἰσδέξαται. τὸ ἡμιδύως ποδο παρ-
 ξαί καπαδέξαμενον, ἑσέρξασαι τῷ
 θυμῷ ὁ βασιλεὺς ἀπέστειλεν Ολύμπιον
 ἑνα Καίσαρ ἑνα τὸ δουκάτον ἐξου-
 τῆ Παλαιστίνης, σιωποσείλας αὐτῷ
 πλὴν ἄπο Σιδων (Ὁ) γραφεῖσαν οἰκο-
 νομικῶν ἐπισολῶν, κειδομολογοῦσαν
 μὴ παροσείδαι τὸ ἐν Καλχηδὸνι συνέ-
 δον, παρὸς τὸ πᾶσι Σύνοισι (Ὁ) Ηλίαν
 τὸ ἐπισκοπῆς ἑξέωσαι. ὅστις Ολύμπιος
 μὴ δυναμῶς βασιλικῆς παρὰ γυρό-
 μενος, ἔ πολλοῖς Σύνοισι ἔ μηχανήμα-
 σι χησάμενος, καὶ πλὴν εἰρημνύειν ἐ-
 πισολῶν ἐμφανίσας, Ηλίαν μὲν τῆς
 Concil. Tom. 19.

recipit, & similem dicit esse
 hanc illi, quæ prius in eadem
 Ephesina vrbe conuenit. Et æ-
 quales in doctoribus pronun-
 tiat Cyrillum deiferum Ale-
 xandrinorum episcopum, &
 Dioscorum qui in communio-
 nem recepit Eutychem hæretic-
 um, vtpote consentaneum
 suum, & sanctissimum & ortho-
 doxissimum Flavianum regie
 vrbis archiepiscopum depoluit
 & interemit. & ita in impietate
 proficiens idem Seuerus, ex-
 cuit in blasphemiam Dei lin-
 guam suam, & partitus est in suis
 ipsius sermonibus non partibi-
 lem in Trinitate diuinitatem.
 Dicens enim & affirmans * es-
 sentiam esse naturam, & natu-
 ram esse * essentiam, & nullam
 differentiam in his nominibus
 sciens, sanctam & adorandam &
 confubstantialem Trinitatem
 diuinarum * essentiarum, natu-
 rarum & deitatum & deorum
 dicere Trinitatem ausus est. hu-
 iusmodi ergo animarum corru-
 ptorem & depopulatorem im-
 perator Anastasius coegit ar-
 chiepiscopum Eliam commu-
 nicatorem admittere. Qui cum
 nullatenus hoc agere consen-
 sisset, efferuens furore impera-
 tor direxit Olympium quem-
 dam Cæsariensem, ducatum ha-
 bentem Palæstinæ, mittens pa-
 riter cum eo & epistolam * vni-
 uersalem, quæ a Sidone scripta
 est, profitentem non admittend-
 dam Calchedonensem Syno-
 dum, vt omnibus modis E-
 liam ab episcopatu repelle-
 ret. Qui Olympius cum po-
 tentatu imperiali perueniens,
 & multis modis & machina-

* Gr. subfi-
 stentiam
 * Gr. subfi-
 stentiam,
 * Gr. subfi-
 stentiarum,
 * Gr. dif-
 pensatio-
 riam,

ab episcopatu pepulit, & apud Ailam exilio relegavit: Ioannem vero Marciani filium spondentem & Seuerum communicatorē admittere, & Synodum Calchedonensem anathematizare, episcopum Hierosolymorum fecit primo die * Septembris mensis, initio * decimæ indictionis. Cum autem cognouissent sanctificatus Sabbas & ceteri eremi patres, hæc spondidisse Ioannem, collecti contestati sunt, ne Seuerum in communionem reciperet, sed magis pro Calchedonenſi Synodo discrimen incurreret, cum profectos illos haberet omnes auxiliantes. & ita Ioannes quotquot duci pollicitus est facere, præuaricatus est, patres reueritus. Porro Anastasius imperator comperiens Ioannem irritas sponſiones feciſſe, & * infans aduerſus Olympium qui fuerat fuga lapsus, mittit Anastasium Pamphili, qui ducatum habebat Palæſtinæ, vt ageret, quo Ioannes Seuerum in communionem ſuſciperet, & Calchedonenſem Synodum anathematizaret, vel hunc ab episcopatu repelleret. Qui veniens Hierosolymam, subito capit archiepiscopum, & mittit eum in custodiam publicam. Omnes autem sanctæ ciuitatis habitatores gratulati ſunt, eo quod fuerit inſidiator & proditor Eliæ archiepiscopi. Zacharias autem quidam Cæſarienſium vrbis principatum moderans, clam in munitiōem ingreſſus, confilium dat Ioanni, dicens: ſi vis bene agere, & nullatenus episcopatu priuari, nemo tibi ſuadeat Seuerum in communionem recipere, ſed quaſi repromitte duci, &

Ἐπιſκοπὸς ἔξωσεν, καὶ εἰς ᾤ Αἴλαν
 ἀπέλασεν. Ἰωάννην δὲ ᾤ Μαρ-
 κιανοῦ υἱὸν, ſυνδεδειγμένον τὸν τε Σεβήρον
 κοινωνικὸν εἰς δέξασθαι, ἔπειθ' αὐτὸν
 Καλχηδόνος ἀναθεματίσαι, Ἐπιſκο-
 πον Ἱεροσολύμων πεποίηκε τῆς ἑλπί-
 τῆς Σεπτεμβρίου μηνὸς, δεκάτῃ τῆς ἐνδε-
 κάτης ἰνδικτιῶνος. γοῖς δὲ ὁ, τε ἡγια-
 σμένῳ Σάββασ, καὶ ᾤ λοιποὶ τῆς
 ἐρήμου πατέρες, ταῦτα συνδεδειγμένῳ
 Ἰωάννην, συναχθέντες διεμδύρασαν
 αὐτῷ, Σεβήρον εἰς κοινωνίαν μὴ δέ-
 ξασθαι, ἀλλ' ἵνα εἰς τῆς ἐν Καλχηδόν-
 ει συνόδου ὁμοθυμαδὸν ἔχοντα
 πάντας συμμαχοῦντας. καὶ οὕτως ὁ
 Ἰωάννης ὅσα ἱσχυρῶς τῷ δουκὶ ποιῆν,
 παρέβη, ἑὸν πατέρα ὑποφροσύνην.
 Αναστάσιον δὲ ὁ βασιλεὺς γοῖς ᾤ
 Ἰωάννην ταῖς συνθήκας ἡδαικίῳτα, ἔ-
 δδομανεῖς, τῆς Ὀλυμπίου ἐμποδῶν γε-
 γρονότος, δόποσέλλει Αναστάσιον τῷ Παμ-
 φίλῳ τὸ δουκάτον ἔχοντα Παλαιστίνης,
 ἵνα τῷ παρασκιδάσῃ ᾤ Ἰωάννην,
 Σεβήρον εἰς κοινωνίαν δέξασθαι, ἔπειθ'
 αὐτὸν Καλχηδόνος ἀναθεματίσαι, ἢ
 τῆς Ἐπιſκοπῆς αὐτὸν ἔξωσαι, ὅστις ἐλ-
 θὼν εἰς Ἱεροσόλυμα, αἰφνιδίως ᾤ
 δεχρῆπιſκοπον, ἔβαλλει αὐτὸν εἰς τὴν
 δημοσίαν ἀγορὰν, ὅπου τὸ Φυλακίον.
 πάντες ᾤ τῆς ἀγίας πόλεως οἰκῆτορες
 ἐπεχάρησαν, διὰ τὸ γινώσκον αὐτὸν Ἐπι-
 βουλον ἔχοντα τὴν ἀρχιεπισκοπὴν Ἡ-
 λία. Ζαχαρίας δὲ πρὸς τὸν Καίσαρῶν
 δεχρῆν δέειπεν, λαθραίως εἰς τὸν Φρου-
 ραὴν εἰσελθάν, συμβουλεύει τῷ Ἰωάννη
 λέγων· εἰ θέλεις καλῶς περᾶσαι, καὶ
 τῆς Ἐπιſκοπῆς μὴ στερηθῆναι, μηδεὶς σε
 πείσῃ Σεβήρον εἰς κοινωνίαν δέξασθαι·
 ἀλλὰ δόξον συνήθεσθαι τῷ δουκὶ, καὶ

* Gr. Sc-
 ptembriſ
 die tertia
 * al. vnde-
 cimæ.

* & infa-
 niens, O-
 lympio fu-
 ga lapſo,
 mittit.

ANNO
CHRISTI
787.

λέγων, ὡς ὅτι ἐν ταῦτα μὲν τὰ πρῶ-
 τινὸν ἔργα ποιῆν ἐκ ἀνάγκης·
 ἀλλ' ἵνα μὴ λέγῃσιν πῆρες καὶ ἀνάγκη
 καὶ βίαν περὶ αὐτῶν με, ἀπολυθῶ
 ἐν τῷ ἑβδόμῳ, ἔμψ' ἑξήκοντα κωριακῆς.
 οὐσης ἀεὶ πρὸς τὸν αὐτὸν ἕως τῆς ὑ-
 μῶν μοι κελύβητος, καὶ τοῖς τοιοῦτοις
 λόγοις πρὸς τοὺς ὁδοῦς ἀποκαθίστησιν
 αὐτὸν τῆ ἐκκλησίᾳ, ὅσῳ δὲ ἐπισκο-
 πος ἀπολυθεὶς διὰ τῆς νυκτὸς, ἅπαν τὸ
 μοναχικὸν εἰς τὴν ἀγίαν μετεπέμψα-
 το πόλιν, τοσοῦτον ἐπισημασας.
 ὡς δὲ πῆρες ἐξηθιμήσαντες τὸ πλῆθος
 ἀπήγειλαν, ὅτι εἶχε τὸ ἀδελφίμα δέ-
 κα χιλιάδας μοναχῶν, καὶ ἐπειδὴ
 πᾶσα ἡ ἐκκλησία ὡς ποσοῦτον ἐκ ἐ-
 χῶρει λαὸν, ἐδόξε σιωελθεῖν ἅπαν-
 τας κατὰ τὴν κωριακὴν εἰς τὸ οἶκον
 τοῦ ἀγίου πρῶτου μαρτυρίου Στεφάνου
 τοῦ ἱκανὸν ὄντα εἰς ὑποδοχὴν πλῆ-
 θους· ἀμα δὲ καὶ ὑποαντιστοιχοῦντος
 ἡμεῖς ὑπατίου τῷ ἀνεψιῷ τοῦ βασι-
 λέως, τότε δὸς τῆς Βιταλιανοῦ ἀπο-
 λυθῆναι ἀρχμαλασίας, καὶ εἰς Ἱεροσό-
 λυμα βίβλιν ἐνεκεν ἐλθόντα. ἐλθόντων
 οὖν ἅπαντων τῶν τε μοναχῶν ἔτι πό-
 λιτινῶν ἐν τῷ μνημονωθέντι σεβασμίῳ
 οἴκῳ, σιωήσαντες ὅτι Ἀναστάσιος ὁ ὁδοῦς,
 ἔ Ζαχαρίας ὁ ὑποαδικός. πρῶτος ἡγο-
 μόνου ἔτι ὑπαίου, ἔμψ' ἑξήκοντα εἰς
 τὸ πρῶτον πρῶτον μαρτυρίου καὶ εἰσεληλυ-
 θόντες, πρῶτος ὁδοῦς ἔδουκός τὸ δέλη-
 μα τῆ βασιλείας γρηγορεῖται, ἀνέρχεται
 ἐπ' ἀμβωνος ὁ δὲ ἐπισκοπος, ἔχων
 μὲν ἑαυτὸ Θεοδοσίον ἔ Σάββατον ἑξή-
 κοντα ἑξήκοντα μοναχῶν κορυφαίους ἔ ἡγεμόνας·
 καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἐπὶ πολλὰς τὰς ὥρας
 ἔκραζε λέγων· ἔδον ἀφρετικοὺς ἀνα-
 θεματίσων, ἔ τὴν σιωοδὸν βεβαίωσον.
 ἀμελητῶ οὖν ἔ τρεῖς ἐκ συμφώνου

dic, quia & hic quidem, quae
 intenduntur, facere non diffe-
 ro: sed ne fateantur quidam
 per necessitatem & violentiam
 me agere, dimittar hinc; & post
 duos dies dominica existente
 agam alacriter quae a vobis iu-
 bentur. & huiuscemodi verbis
 credulus dux restituit eum ec-
 clesiae. Archiepiscopus ergo di-
 missus per noctem, vniuersum
 monachicum collegium ad san-
 ctam accersuit ciuitatem, vni-
 dique colligens. Vt autem qui-
 dam numerantes multitudinem
 nuntiauerunt, quia habebat
 congregatio decem millia mo-
 nachorum, & quoniam nec tota
 ecclesia poterat tantum capere
 populum, visum est vt conueni-
 rent vniuersi per * dominicos
 dies in domum sancti protomar-
 tyris Stephani, eo quod suffi-
 ciens esset ad receptionem mul-
 titudinis: simul autem & pro-
 perarent obuiam Hypatio con-
 sobrino imperatoris, tunc a Vi-
 taliani captiuitate soluto, &
 Hierosolymam orationis causa
 venienti. Conuenientibus ergo
 vniuersis tam monachis quam
 ciuibus in memorata colenda
 domo, conuenit & Anastasius
 dux, & Zacharias consularis.
 Cumque * consularis aduenif-
 set, & cum multitudine in primi
 martyris Stephani templum in-
 trasset, duxque putaret volunta-
 tem imperatoris efficiendam,
 ascendit super ambonem archi-
 episcopus, habens secum Theo-
 dosium & Sabbam monacho-
 rum summos & duces. & omnis
 populus per multas horas cla-
 mabat dicens: haereticos ana-
 thematiza, & Synodum roborata.
 Protinus ergo tres ex consensu

* domini-
cum diem

* Hypatius

anathematizant Nestorium, & Eutychetem, & Seuerum, & Soterichum Cæsariæ Cappadociae, & omnem qui non reciperet Synodum Calchedonensem.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Auditionem fecimus paternorum mandatorum: quid ergo oportet? * fuscipitis ab hæreticis ordinatos?

* fuscipere

Sancta Synodus dixit: Etiam domine audiuius, & oportet fuscipere.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Quin potius, & plures eorum qui in sexta sancta Synodo confederunt, a Sergio, Pyrrho, Paulo, & Petro, præceptoribus videlicet hæreseos vnam voluntatem in Christo prædicantium, ordinati sunt; quoniam hi vicissim Constantinopoleos thronū sortiti sunt. & a Petro, qui ex his nouissimus eidem throno præfedit, vsque ad sextam Synodum, anni plus non transierunt quam quindecim: & ipsi qui intra hoc tempus fuerunt, Thomas & Ioannes & Constantinus pontifices in præsignato * tempore; id est, dum hi qui hæretici nominati sunt, extitisse noscuntur: & propterea non sunt improbat. per quinquaginta enim annos tunc hæresis perdurauit. Sed sextæ Synodi patres ipsos quatuor anathematizauerunt, quamquam ordinatio eorum essent.

* Gr. add. temp. a prædicatis hæreticis ordinati sunt, & propt.

Sancta Synodus dixit: Clarum est.

Constantinus sanctissimus episcopus Cyprî dixit: Sufficenter ostensum est honorabilissimi fratres & de hoc, quia qui ab hæ-

ανάθεματίσθησι Νεστόρει (Θ) και Ευτυχία, Σεβήρ (Θ) και Σωτήριον (Θ) Καισαρείας Καππαδοκίας, και πάντα (Θ) μηδέ γρόμρον πλωσώδον Καλχηδόν (Θ).

Ταράσιος ὁ ἀγιώτατος πατριάρχης εἶπε· τίω ἀκρόασι ἐπισημαίμεθα τῶν πατριαρχῶν ἐπιταλμάτων. τί οὐ δεῖ; δέχεσθαι ἑὸν ἴξ ἀιρέτικῶν χροτονηθέντας;

Ἡ ἀγία σύνοδος εἶπε· ναὶ δέσποτα ἡκροασάμεθα, ἔ δέον δέχεσθαι.

Ταράσιος ὁ ἀγιώτατος πατριάρχης εἶπεν· ἀλλὰ μὲν ἔ (Θ) πλείους τῶν ἐν τῇ ἑκτῇ ἀγία συνόδῳ συναδρουσάντων, ὑπὸ Σεργίου, Πύρρου, Παύλου, Γέζου ἐκεχροτόνητο, τῶν καθηγητῶν τῆς αἵρέσεως τῶν Μονοθελητῶν, Ἰησὺ ἀριστοβαστῶν οὗτοι (Θ) Κωνσταντινουπόλεως θρόνον ἐκληροφόσαντο. ἔ δὲ ἴξ ἐξάτου αὐτῶν καθηγησιαρχοῦ τῆς θρόνου Κωνσταντινουπόλεως Γέζου ἕως τῆς ἑκτῆς συνόδου, ἐπὶ οὐ πλέον δὴ ἡλθον ἢ δεκάπεντε· ἔ αὐτοὶ (Θ) ἐν τῷ μεταξὺ χρόνῳ γρόμοι, Θωμάς, καὶ Ἰωάννης, και Κωνσταντῖν (Θ) ἀρχιερεῖς ἐν τῷ παροδλωθέντι χρόνῳ, τῆς χροτονίας τῶν ὀνομαθέντων ἀιρέτικῶν γεγόνασι, και ἔνεκεν τούτου ἐκ ἀπεδοκιμάσθησαν Ἰησὺ πενήτηντα γδ ἐνιαυτοῦ τὸ πτωικαῦτα ἢ αἵρεσις διήρκεσεν. ἀλλ' (Θ) τῆς ἑκτῆς συνόδου πατέρες αὐτοῖς ἑδὸν τίσασαρας ἀνέθεμασθησαν, και ἴξ χροτονια αὐτῶν ὄντες.

Ἡ ἀγία σύνοδος εἶπε· παρόδηλον ποδο.

Κωνσταντῖν (Θ) ὁ οἰώτατ (Θ) Ἰησοκοπος Κωνσταντίας τῆς Κύπρου εἶπεν· ἴπο δέ δεικται ἰκανῶς πτωίτατοι ἀδελφοὶ ἔ πωλ τούτου, ὅπ (Θ) ἴξ αἱ-

ANNO
 CHRISTI
 787.

* Δ. π. β. -
 17.

ρεπκῶν περὲρ χόμμοι δεκτοί εἰσιν·
 ἐδὴ δέης ὀπίπιδες πρὸς αἰρεπκῶν
 * περὲρ χόμμοι, καὶ λάβη χροτονίδου,
 ἀδέκτος ἔστω.

Οἱ βλαβέσατοι μοναχοὶ εἶπον· ἐ-
 χόμμοι ἔπει πύπου τῆ ἀγίου Βασι-
 λείου ὀπισολῶ πρὸς Νικοπολίτας,
 καὶ δεόμεθα ἀναγνωσθῆναι αὐτῶ.

Ταράσιος ὁ ἀγιώτατος πατριάρ-
 χης εἶπεν· ἀναγνωσθῆτω.

Κωνσταντῖν Ⓞ διάκον Ⓞ καὶ νοτά-
 ριος ἀνέγνω.

Εκ τῆς ὀπισολῆς τῆ ἀγίου Βασιλείου
 πρὸς Νικοπολίτας.

Οὐκ οἶδα ὀπίπιδον, μηδὲ δεριθ-
 μήσαιμι ἐν ἱερεδοι Χειροδ Ⓞ παρά
 τῆ βεβήλων χροτῶν ὀπί καταλύσῃ τῆς
 πίστεως εἰς περὲρ χόμμοι περὲρ βεβλημέ-
 νον. αὐτῶ ὅστιν ἡ ἐμὴ κρίσις. ἡμεῖς δὲ εἶ-
 πνα ἔχου μὴ ἡμῶν μερίδα, ταῦτα ἡ-
 μῶν φρονήσῃ δηλονόπ· εἰ δὲ ἐφ' ἐαυ-
 τῶ βουλόεσθε, τῆς ἰδίας γνώμης ἕκα-
 στός ὅστι κύριος. ἡμεῖς ἀδῶοι δὸπ τῆ ἀί-
 ματος πύπου. ταῦτα δὲ ἔγραψα, οὐχ
 ἡμῶ ἀπιστῶν, ἀλλὰ τῶ πνων ἀμφίβο-
 λον σπείλων, ἐκ τῆ γνωέσῃ τῶ ἐ-
 μαυτοδ γνώμῃ, ὡς μὴ περὲρ φεπ-
 ναί πνας εἰς κοινονίαν, μηδὲ τῆς χροτῶς
 αὐτῶν ὀπισολῶ δέξαμμοι, μὴ ταῦ-
 τα εἰρλίως χρομμοῖς βιάεσθ' ἐαυτοῖς
 ἐναεθμεῖν τῶ ἱεραπκῶ πληρομαπ.

Οἱ βλαβέσατοι μοναχοὶ εἶπον·
 ἰδού ὁ πατήρ δόποτρεπέται τῶ τῆ αἰ-
 ρεπκῶν χροτονίαν, ἐν τῶ λέξαν· μηδὲ
 δεριθμήσαιμι ἐν ἱερεδοι Χειροδ Ⓞ
 παρά τῆ βεβήλων χροτῶν ὀπί κατα-
 λύσῃ τῆς πίστεως εἰς περὲρ χόμμοι περ-
 ἐρ βεβλημμοῖ.

in destructionem fidei ad prælationem prouectus est.

reticis accedunt, suscipiendi
 sunt. Si quis autem studio ad
 hæreticum ierit, & susceperit
 ordinationem, sine receptio-
 ne sit.

Reuerendissimi monachi di-
 xerunt: Habemus & de hoc san-
 cti Basilii epistolam ad Nicopol-
 itas; & obsecramus legi.

Tarasius sanctissimus patriar-
 cha dixit: Legatur.

Constantinus diaconus & no-
 tarius legit.

*De epistola sancti Basilii ad
 Nicopolitas.*

Nescio episcopum, nec con-
 numerauerim inter sacerdotes
 Christi cum qui a prophanis
 manibus in destructionem fidei
 ad prælationem prouectus est.
 hoc est iudicium meum. Vos
 autem si aliquam habetis nobis-
 cum portionem, hæc nobiscum
 procul dubio sentietis: at vero
 si a nobis ipsis consilium sumi-
 tis, vnusquisque suæ sententiæ
 dominus est. Nos autem in-
 fontes a sanguine isto. Porro
 hæc scripsi, non de vobis diffi-
 dens, sed quorundam hæsitati-
 onem confirmans, ex eo quod
 notam faciam meam ipsius sen-
 tentiam de non admittendis
 quibusdam in communionem,
 * neque illis qui manus eorum
 promotionem sumpserunt. Pro-
 pterea pace facta, cogitate vos-
 metiplos annumerare sacrosan-
 ctæ plenitudini.

Reuerendissimi monachi di-
 xerunt: Ecce pater execratur
 hæreticorum ordinationem, di-
 cendo: Neque connumerauerim
 inter sacerdotes Christi
 eum qui a prophanis manibus

* Gr. & ne
 manus ipso-
 rum impo-
 sitione ac-
 cepta, post-
 modum pa-
 ce facta co-
 nentur se-
 ipsos an-
 num.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit : Et ego execror eos qui ob huiusmodi causam & fidei destructionem sunt ordinati ; & maxime si episcopi orthodoxi praesentes fuerunt , a quibus poterant consecrari . sic enim est paternus sensus . Sin autem synodica promulgatio , & concordia ecclesiarum causa orthodoxiae facta fuerit , qui praesumpserit a prophanis haereticis ordinari , depositioni succumbet .

Sancta Synodus dixit : Hoc iustum est iudicium .

Reuerendissimi monachi dixerunt : Et quomodo in fine epistolae scriptum est : Propterea pace facta , cogitate vosmetipsos annumerare sacrosanctae plenitudini . Ecce enim & post pacem hi qui ordinati sunt , non recipiuntur .

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit : Non dixit pater , non recipiendos fore ; sed ne forte violentiam sustinerent , qui voluissent vniri clero orthodoxorum . Etenim in veritate non absque necessitate ac difficultate hoc fiet . Verum tamen egregius pater per tempus illud , cum essent orthodoxi episcopi plurimi , interdixit alumnis ecclesiae ordinatione vti Arianorum . nulla enim defensio aderat . Quia enim hoc verum est , & non ignorabant sensum patris hi qui post illum sunt ecclesiae successores , ab haereticis constitutos , deinde melioratos susceperunt , vt dicimus per illa quae praelecta sunt . Vbique enim patres sibi inuicem concordantes sunt , nec inest illis refragatio vlla ; sed ad-

Ταρχσι Ⓞ ὁ ἀγιώτατος πατριάρχης εἶπε· καὶ γὰρ ἄποστρέπομαι τῶν διαποισιῶν αἰήτων, ἢ τοὶ τῆς πίστεως κατὰ λισιν, κεχρηστονημένους· καὶ μάλιστὰ ὀρθοδόξων ἐπισκόπων ἁγρότων, ὕψων ἠδὲ ἀποστονείδων. οὕτω γὰρ βῆν ἡ πατριεὶ ἐννοια. ἐδὴ δὲ συνοδικὴ ἐκφώνησις γήνηται, ἔ ὁμόνοια τῆς ἐκκλησιῶν ἐπὶ ὀρθοδοξία, ὁ πολὺν ἀπὸ τῆς βεβήλων αἰρετικῶν χροτονείδων, τῆ κερταίρεσι * ἔσποπεσεῖ-
ται.

Η ἀγία σύνοδος Ⓞ εἶπεν· αὐτῆ δικαία κρίσις.

Οἱ ἀλαβέσατοι μοναχοὶ εἶπον· καὶ πῶς ἐν τῷ τέλει τῆς ἐπιστολῆς γέγραπται· μὴ ταῦτα εἰρήνης γημομένης βιάζεσθαι ἑαυτοὺς ἐναεθμεῖν τῷ ἱερατικῷ πληροφμαῖ. ἰδοὺ γὰρ καὶ μὴ τὴν εἰρήνην Ⓞ χροτονοῦμενοι ἀδεκτοί.

Ταρχσιος ὁ ἀγιώτατος πατριάρχης εἶπεν· ἐκ ἐφθουσι ὁ πατὴρ ἀδέκτοις ἐστὶν, ἀλλὰ μὴ πως βίαν ἔσπομεν τῶν βουλομένων ἐνοδοῦν τῷ κλήρῳ τῆς ὀρθοδόξων, καὶ γὰρ ὡς ἀληθῶς ἐκ ἐξω ἀνάγκης ἔ δυχαρείας ποδο γηήσεται. ὁμῶς οὐδὲ ὁ θεασιος πατὴρ καὶ Ⓞ καμρὸν ἐκείνον, πλείων ὄντων ὀρθοδόξων ἐπισκόπων, ἀπηγόρευε τοῖς ἱερέμοις τῆς ἐκκλησίας τῆς Ἀρειδων χροτονια κεχεῖσθαι. οὐδεμία γὰρ πωροσὺν ἀπολογία. ὅπ δὲ ποδο ἀληθῆς, * ἐκ ἀγνοουῦτες τὴν γνώμην τῆ πατρὸς Ⓞ μετ' ἐκείνον τῆς ἐκκλησίας διάδοχοι, τῶν ἑσπὸ αἰρετικῶν χροτονηθέντας, εἶτα βελλιωθέντας ἐδέξαντο, ὡς μεμαθήκαμεν διὰ τῆς πωραναγνωθέντων. πανταχοῦ γὰρ Ⓞ πατὴρες ἀλλήλοισι συμφωνοῖ εἰσιν, ἐναυπῶσις ὅ οὐδεμία ἐρεσιν αὐτοῖς· ἀλλ' ἐναυπῶται

ANNO CHRISTI 787.

* ἀλ. ἑσπὸ καυται.

* ἀλ. καὶ ἐκ γηόου

ANNO
CHRISTI
787.

παι αὐτοῖς ὅτι τὰς οἰκονομίας καὶ τῶν
σκοπιῶν αὐτῶν μὴ ἴπισταίμενοι.

Οἱ ἐπιτάξιον μοναχοῖ ἐῖπον·
πρόσφορα τὰ ἴπισταίμενα.

Ἡ ἀγία σύνοδος εἶπεν· ἀναγνώτω-
σαν ὁ ἐπίσκοπος ἴπιστοκοποι τῶν οἰ-
κείων λιβέλλοις, ὡς ἐν τῷ προσελθόν-
τες τῇ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ.

Ταράσιος ὁ ἀγιώτατος πατριάρ-
χος εἶπεν· ἀναγνώτωσαν, ἐπειδὴν ἡ τῆς
ἱεροσυλῶν δύο κεφαλαίων ἀκριβῶς
* ἔξετασθῆ ὑπόθεσις περὶ τῆς προ-
σεργουμένων ἔξ ἀιρέσεως τῇ ἀγία κα-
θολικῇ ἐκκλησίᾳ, καὶ τῆς ὑποαίρε-
σῶν χροτονηθέντων.

Υπάτιος ὁ ἐπίσκοπος Νικαίας ἀνέ-
γνω ὅτι ἐστὶν λιβέλλον. ὡς δὲ ὁ αὐ-
τὸς λιβέλλος, ὃν ὁ Βασίλειος ὁ ἐπιτά-
ξιον Αἰθίουρας ἐποίησατο.

Λέων ἐπίσκοπος Ῥόδου, Νικό-
λαος ἐπίσκοπος Ἱεραπόλεως, Γρη-
γόριος ἐπίσκοπος Γισνουῦτος, Γεώρ-
γιος ἐπίσκοπος Ἀνποχέας Γισιδίας,
καὶ Λέων ἐπίσκοπος Καρπάθου ἀνέ-
γνωσαν τὰ ἴσα τῷ αὐτῷ λιβέλλου.

Ταράσιος ὁ ἀγιώτατος πατριάρ-
χος εἶπε· τὰς ὁμολογίας γίνοντες διὰ τῆς
ἀναγνώσεως τῆς λιβέλλων, ἐν ἑτέροις
συνελύσῃ ἢ αὐτῶν ὑποδοχῇ γνήσει-
ται, εἰ ἐκ ἐστὶν ἔφρον αὐτοῖς ὅτι καλῶν.

Ἡ ἀγία σύνοδος εἶπε· γνέσθω ὡς
ἐκέλευσας πανάγμετά τῆ.

Καὶ ἐν τούτοις ἔξενασῆσα ἡ ἀγία
σύνοδος ἐφῆμισησεν οὕτως.

Γολλὰ τὰ ἐπὶ τῆς βασιλείων.

Εἰρήνης καὶ Κωνσταντίνου μεγα-
λων βασιλείων ὁ αὐτοκράτορον πολ-
λά τὰ ἐπὶ.

Ορθοδόξων βασιλείων πολλὰ τὰ
ἐπὶ.

Concil. Tom. 19.

uerfantur eis qui dispensatio-
nes & intentiones eorum mini-
me didicerunt.

Reuerendissimi monachi di-
xerunt: Congrua quæque disso-
luta sunt.

Sancta Synodus dixit: Le-
gant astantes episcopi proprios
libellos, tamquam accedentes
ad catholicam ecclesiam.

Tarasius sanctissimus patri-
archa dixit: Legant, postquam
duorum capitulorum quæ quæ-
rebantur, subtiliter causa exa-
minata est, tam scilicet de his
qui ab hæreticis sunt ordinati,
quam de his qui accedunt ab
hæresi ad sanctam catholicam
ecclesiam.

Hypatius episcopus Nicææ
legit libellum suum. Est autem
ipse libellus, quem & Basilius
reuerendissimus episcopus An-
cyrensiū fecit.

Leo episcopus Rhodi, Ni-
colaus Hierapoleos, Gregorius
Pessinuntis, Gregorius Antio-
chiæ Pifidiæ, Leo Carpathi, le-
gerunt exemplaria eiusdem li-
belli.

Tarasius sanctissimus patri-
archa dixit: Professionibus no-
tis per lectionem libellorum, in
alio conuentu receptio eorum
fiet, si non inest in illis aliud
quod prohibeat.

Sancta Synodus dixit: Fiat
sicut iussisti.

Et in his exurgens sancta Sy-
nodus laudauit ita.

Multos annos imperato-
rum.

Irenæ & Constantini magno-
rum principum & imperatorum
multos annos.

Orthodoxorum imperato-
rum multos annos.

O

Depositores vocum nouitatis quæ facta est, domine roborata. Piam da vitam eis.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Pax Dei sit cum omnibus nobis. Amen.

Τοῖς καθερέτας τῆς ἡγουμένης καινοφωρίας κύριε κράττων. Δύσεβῃ κύριε ζώω αὐτοῖς δδς.

Ταράσιος ὁ ἀγιώτατος πατριάρχης εἶπεν· εἰρήνη τῆ θεοῦ ἔστω μετὰ πάντων ἡμῶν.

ANNO CHRISTI 787.

SECUNDA ACTIO.

ΠΡΑΞΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ.

IN nomine Domini & dominatoris Iesu Christi veri Dei nostri, imperio piissimorum & amicorum Christi dominorum nostrorum Constantini & Irene Deo coronatæ matris eius, anno consulatus eorum octauo, sexto Kalendas Octobrias, indictione XI.

Conueniente sancta & vniuersali Synodo, quæ per diuinam gratiam & piam sanctionem eorundem Deo confirmatorum imperatorum congregata est in Nicensium clara metropoli Bithyniensium provincie, id est, Petro reuerendissimo primo presbytero sanctissimæ Romanæ ecclesiæ sancti apostoli Petri, & Petro reuerendissimo presbytero & monacho & abbate venerabilis monasterii sancti Sabbæ Romæ siti, retinentibus locum apostolicæ sedis almi & beatissimi archiepiscopi senioris Romæ Hadriani; & Tarasio almo & sanctissimo archiepiscopo magni nominis Constantinopoleos nouæ Romæ, * & Ioanne ac Thoma reuerendissimis presbyteris monachis & vicariis apostolicarum sedium orientalis dioceseos; sedentibusque ante sacratissimum ambonem templi

* Gr. ad. Et episcopis qui cum eis erant,

ΕΝ ὀνόματι τοῦ κυρίου καὶ δεσποτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ θεοῦ ἡμῶν, βασιλείας τῶν δύσεβῶν καὶ φιλοχρίτων ἡμῶν δεσποτῶν Κωνσταντίνου καὶ Εἰρήνης τῆς αὐτοῦ θεοσεβίου μητρὸς, ἔτους ὀγδόου τῆς αὐτῶν ἑορταίας, περὶ ἕξ καλῶν Ὀκτωβριῶν, ἰνδικιώνος ἐνδεκάτης.

Συμελδούσης τῆς ἀγίας ἑοικουμένης συνόδου, τῆς κατὰ θεῖαν χάριν ἑοσεβῆς διάταξιμα τῶν αὐτῶν δεοκροφῶν βασιλέων σωμαθεοιδείσης ἐν τῇ Νικαίᾳ λαμπερᾷ μητροπόλει τῆς Βιθυνῶν ἐπαρχίας, ποτεσι Πέτρου τοῦ ἀλαβεστάτου πρεσβυτέρου τῆς κατὰ Πάυλου ἀγιωτάτης ἐκκλησίας τῆς ἀγίου δόποσθλου Πέτρου, καὶ Πέτρου τοῦ ἀλαβεστάτου πρεσβυτέρου μοναχοῦ καὶ ἡγουμένης τῆς κατὰ Πάυλου διαγοῖς μονῆς τοῦ ἀγίου Σάββα, ἐπεχόντων τὸ πτόπον τῆς δόποσθλικῆς καθέδρας τοῦ ὁσιωτάτου καὶ μακαριωτάτου δεχριστοκόπου τῆς πρεσβυτέρας Ρώμης Ἀδριανοῦ καὶ Ταρασίου τοῦ ὁσιωτάτου καὶ ἀγιωτάτου δεχριστοκόπου τῆς μεγαλωνύμου Κωνσταντινουπόλεως νέας Ρώμης, ἑ τῶν αὐτῶν ἐπιποκόπων, καὶ Ἰωάννου καὶ Θωμᾶ τῶν ἀλαβεστάτων πρεσβυτέρων μοναχῶν καὶ ποποτηρητῶν τῶν δόποσθλικῶν θεῶν τῆς ἀνατολικῆς διοικήσεως· καθεδέντων τε περὶ τῆς ἱερωτάτου ἀμβωνος τοῦ ναοῦ

τολικῆς διοικήσεως· καθεδέντων τε